

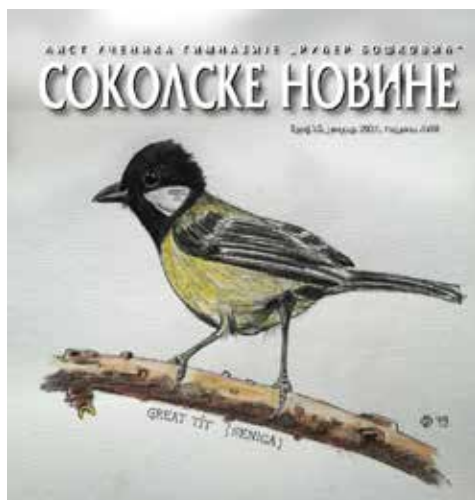
ISSN 2787-0502

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

СОКОЛСКЕ НОВИНЕ

Број 36, јун 2021, година XVIII

Број 36, јун 2021, година XVIII

Impresum

Издавач: Гимназија "Руђер Бошковић"

Извршни директор: Дијана Штулић

Главни и одговорни уредник: Катарина Урошевић

Ликовни уредник: Зоран Мишић

Лектор: Катарина Урошевић

Редакција: Богдан Кошутић, Елена Кадовић,

Милена Ђуковић, Александра Матић, Теа

Полимац, Катарина Ћетковић, Лука Јанковић, Јана

Карановић, Андреа Бабић, Николина Пашагић,

Стефан Суботић, Божидар Василић, Филип

Димитријевић, Миа Трифуновић, Наталија Матић,

Марко Обрадовић, Никола Урошевић, Златко

Бешлагић, Дуња Булатовић, Јован Милошевић,

Нађа Романдић, Дамир Омрчен, Ана Динић,

Милена Павловић, Милица Скочајић, Нена

Шурлан, Јелена Безаревић, Дарко Милетић,

Ива Спасић, Марина Миловановић, Катарина

Радуловић и Сузана Амановић.

Насловна страна: Миа Трифуновић IIБ

Дизајн: printandscreen.rs

Штампа: ДОГА штампарија, Београд

Изази два пута годишње.

САДРЖАЈ

АКТУЕЛНОСТИ, КУЛТУРА, ЈАВНИ ЧАС, ИНТЕРВЈУ, ПЕРО КИЧИЦА, ГРАЂАНИН СВЕТА, ЕКОЛОГИЈА, СПОРТ, МАТУРАНТИ, ПСИХОЛОШКИ КУТАК, ПУТОПИСИ, КЛИКЕРИ, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ, АЛТРУИСТА, ДР КУТАК, МУР КУТАК, БИСЕРИ, ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК, ДРАМСКИ КУТАК, ЗА И ПРОТИВ, РЕЧ УРЕДНИКА

МИСИЈА ШКОЛЕ

Ruđer Bošković School inspires learners to become honourable, principled, knowledgeable and caring individuals, capable and willing to make considerable contribution to a local and a world-wide community.

Руђер Бошковић школа инспирише ученике да постану часни, принципијелни, образовани и обзирни људи способни и вољни да дају значајан допринос локалној и светској заједници.

РЕКЛИ СУ...

„Детињство је последња прилика да будеш срећан. После тога знаш сувише. Том Стопард

Мудар човек се стиди мешати у оно у чему није вешт, а лудом се чини да је срамота ако свуда свој нос не увуче! Доситеј Обрадовић

„Све у свему, мислим да морамо читати само оне књиге које нас гризу и убадају. Ако нас књига коју читамо не потресе попут ударца у главу, зашто се, уопште, мучити прочитати је?! Да би нас учинила срећнима, као што ти кажеш?...

Добри Боже, били бисмо исто тако срећни кад, уопште, не бисмо имали књига; књиге које нас чине срећнима, могли бисмо, врло лако, и сами написати. Нама требају књиге које нас погађају попут најболније несреће...

Књига мора бити секира за замрзнуто море у нама! У то чврсто верујем! Кафка пише пријатељу Оскару Полаку, 1904. године

Мали принц, Антоан де Сент Егзипери:

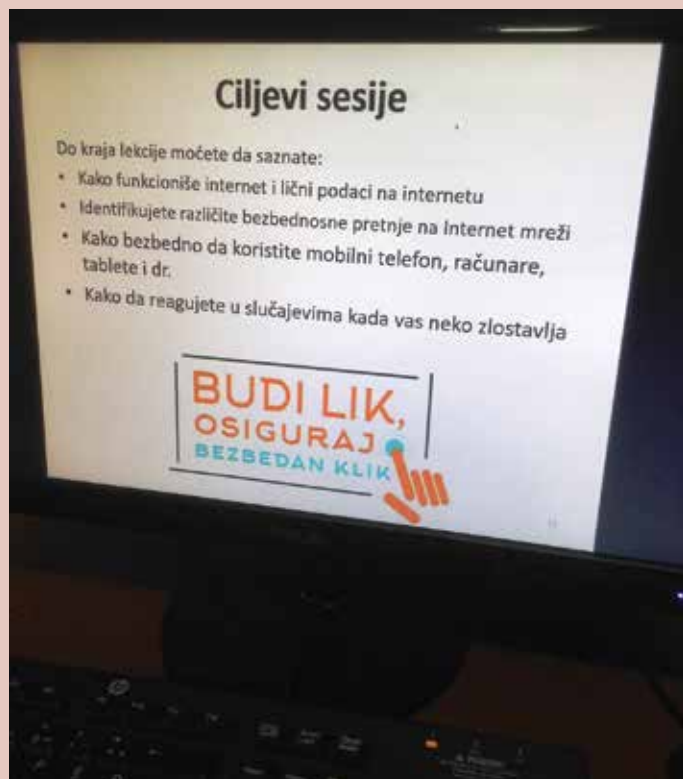
- „И он се врати лисици.
- Збогом - рече јој он...
- Збогом - одговори лисица.
- Ево моје тајне. Сасвим је једноставна: човек само срцем добро види. Суштина се очима не да сагледати.
- Суштина се очима не да сагледати - понови Мали Принц да би запамтио.
- Време које си уложио око твоје руже чини ту ружу тако драгоценом.
- Време које сам уложио око моје руже... - рече мали принц да би запамтио.
- Људи су заборавили ту истину - рече лисица. - Али ти не треба да је заборавиш. Ти си заувек одговоран за оно што си припитомио. Ти си одговоран за твоју ружу..“

БУДИ ЛИК, ОСИГУРАЈ БЕЗБЕДНИ КЛИК

О опасностима на интернету и сајбер криминалу упознао нас је гост предавач Саша Живановић 3.3.2021. Остали смо затечени озбиљношћу теме и какви све предатори постоје сакривени иза монитора. Научили смо да будемо опрезни, да водимо рачуна које податке о себи објављујемо, да не верујемо у виртуелна пријатељства. Важно је да имамо поверења у одрасле и да никада, али никада не решавамо сами било који проблем.

Редакција

ГОВОР И ДИКЦИЈА

Гимназијалци су 17. 5. одржали самостално радионицу Говор и дикција у основној школи (grade 6) код професорке Весне. Божа је био изузетан предавач, а његови помоћници Јулија и Марко су одрадили свој део посла. Гимназијалци су направили одличну примену SaA (service as action) у настави.

Редакција

CENTRO VALUTAZIONE
CERTIFICAZIONI LINGUISTICHE
Università per Stranieri di Perugia

Università
per Stranieri
di Perugia

CELI

У суботу, 15. маја, одржан је испит за сертификат из италијанског језика - CELI.

Ученици су се изузетно лепо припремили за овај изазов и све протекло у једној лепој атмосфери.

Честитам свим младим лингвистима на овом успеху, а сертификат који ће добити ће им бити од великог значаја у будућем школовању и раду.

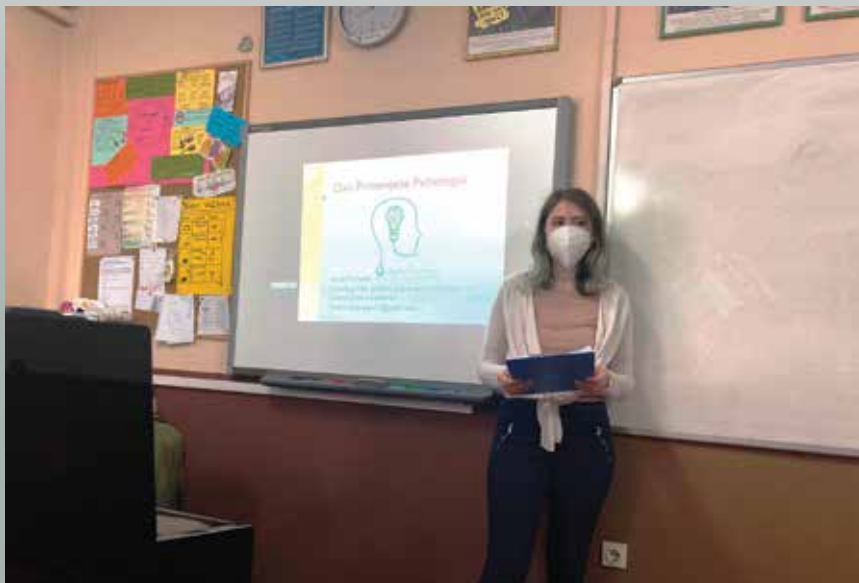
Congratulazioni!

Јелена Познић, професор италијанског језика

ПСИХОЛОГИЈА МЕЂУ НАМА

Ученици наше имали су прилику да од бивше ученице школе „Руђер Бошковић“ и мастер студенткиње психологије у Лајдену у Холандији чују нешто више о примени психолошког знања у свакодневном животу. Наша гошћа, Соња Павловић, представила је публици три занимљиве области у којима се психолошка знања могу применити – форензици, нарочито када је реч о дужини одслужења казне, саобраћају и сврсисходности саобраћајних знакова и дигиталном дизајну и ефектима које онлајн куповина има на ментално здравље потрошача. Ученици су учествовали у подстицајној дискусији и успешно је повезивали са својим знањима из психологије, економије и теорије знања.

Милица Скочајић, психолог школе

ПОСЕТА МУЗЕЈУ ИЛУЗИЈА

Школске посете Музеју илузија већ постају део наше традиције. Ученици свих разреда могу уживати у разноликим и интерактивним експонатима Музеја а за неке је то и део градива на појединим предметима. Ове године посету Музеју остварили су ученици трећег разреда који у оквиру Диплома програма похађају психологију и теорију знања (ТОК). У посети организованог 12. маја, ученици су имали прилику да са својим предметним наставницима анализирају физиолошка и психолошка објашњења настанка неких илузија али и да дискутују о пореклу знања и поузданости опажања као извора знања.

Милица Скочајић, психолог школе

НАВАК АКАДЕМИЈА – ЖИВОТ ЗА МЛАДЕ ВОЗАЧЕ

Ученици четвртог разреда гимназије посетили су „НАВАК“ возачку академију у понедељак 22. фебруара и прошли обуку под називом „Живот за младе возаче“.

Традиционална сарадња Гимназије „Руђер Бошковић“ и НАВАК-а представља израз жеље да се адолесцентима пружи подршка на њиховом путу одрастања и сазревања.

Кроз програм возачке академије у трајању од пет сати, углавном за управљачем аутомобила, повремено у учионицама и на симулаторима, млади возачи се после овог посебног тренинга васпитавају да разумеју шта њихово понашање на путу доноси и какве последице може да има.

РЕЦИ НЕ

Средњошколци су 25. и 26. 2. 2021. присуствовали предавању које је држао дефектолог и специјални педагог, некадашњи шеф Одсека за сузбијање наркоманије у МУП-у, господин Ламбе Ђорелијевски. Ученици су са радозналостју слушали приче које су се десиле њиховим вршњацима. За савете су били веома отворени. Кратки документарни филм који је почео предавање и духовита антиреклама за дроге и алкохол на крају, биле су ефектан оквир за животну и занимљиву причу нашег госта.

Редакција

РУЂЕР ФЕСТ 2021

Руђер фест 2021. одржао се у четвртак 3. јуна од дворишту наше школе. Овогодишњи манифестацију, продајну изложбу, замислили смо као уметничко-хуманитарну.

На штандовима су биле изложене шоље са одштампаним ученичким и професорским радовима, цегери, слике на платну.

Мислили смо и на екологију. Трудиле смо се да смањимо употребу пластичних кеса, чаша и флаша. Током манифестације уживали смо и у концерту, а у продаји се нашао и флеш са музиком коју изводе Руђерове звезде.

Један штанд био је замишљен као хуманитарни сајам књига. Прикупљен новац наменили смо нашим другарима из Свратишта. Хвала свима који су допринели да се ова хуманитарна манифестација успешно реализује.

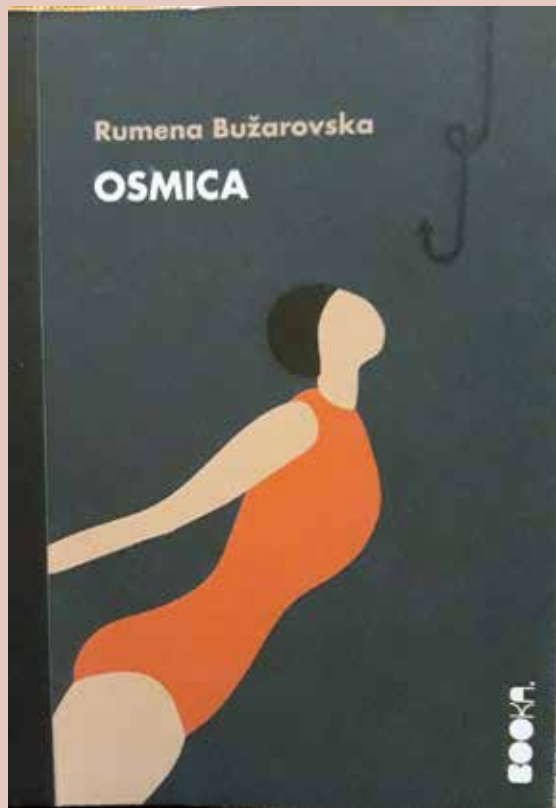

Драги читаоци,

Ни добрих књига ни времена за читање није недостајало у време пандемије. Ево неких које сам лично прочитала, па је ред да шаљем препоруку даље.

Јуриј Гагарин, књига поводом 60. годишњице лета у космос. Једног понедељка, пре 60 година је један човек узлетео у ракети првобитно дизајнираној за лансирање нуклеарног оружја, чиме Гагарин постаје први човек који је боравио у Земљиној орбити. Иако је тај лет трајао само сат и 48 минута, био је то јединствен историјски догађај.

Румена Бужаровска нас увек пријатно очара својим причама. Увек свеже, нове, нађе жицу онима који уживају у краткој причи. Књигу

Осмица чине кратки одломци из живота жена различитих животних доба, које осликавају не само жену него и средину и људе с којима те жене живе. Оно што Румену одликује је сурова реалистичност и бритац хумор, који се већ наслуђује у овој њеној књизи, с којом је пре десет година почела да осваја читалачку публику. Књигу је издала издавачка кућа Booka.

Тихи Дон, роман Михаила Шолохова који протеклих недеља поново оживљен у сјајној екранизацији истоимене серије: *Тихи Дон*, коју смо могли да пратимо сваке суботе и недеље на РТС 2. Роман прати догађаје од 1912. до 1922, дакле I светски рат, Бољшевичку револуцију, те грађански рат. У роману су догађаји приказани кроз живот козачке породице Мелехов, којој је посвећено највише пажње. Страдања, љубав, ратови, недаће, све то ће погодити људе овог краја, али Дон тих и миран, остаје равнодушан на људска страдања.

Елена Феранте нам се опет обратила са несвакидашњом књигом, чија нам прича потпуно огољава тајне Ђованине породице. *Лажљиви живот одраслих* је препорука како за матуранте, тако и за нас одрасле, који смо заволели Елену кроз њене претходне наслове. И Нетфликс је откупио права за снимање серије, па остаје да се надамо да ће серија успети да дочара аутентичне, луцкасте ликове, необичну причу и чари града Напуља, од којег Елена не одустаје.

Нешто и за наше млађе читаоце. Књига Милоша Николића: *Будући Тесла, Змај Јова и Пулин* је права посланица. Може се изводити и као представе, скечеве у школама, а комедијице отварају многе теме и кроз хумор подстичу децу на размишљање о многим стварима о којима не размишљају много. Николић упозорава да ћемо бити озбиљни људи, само ако смо се у детињству шалили.

Nulla dies sine linea!

Воли вас ваш библиотекар,
Милена Павловић

МУЗЕЈ ИЗ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ

Ученици II разреда су присуствовали 2.2. 2020. радионици кустоскиње Јане Тошковић из Народног музеја. Тема је била Српска историја 19. века кроз уметност. Било нам је занимљиво да прођемо кроз изложбу из школске клупе. Допале су нам се слике, а највећи утисак оставила је слика Паје Јовановића Крунисање цара Душана која је награђена златном медаљом на Светској изложби у Паризу 1900. године.

Редакција

НАРОДНИ МУЗЕЈ НА ЧАСУ – ПОЛОЖАЈ МУШКАРЦА И ЖЕНЕ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ

Кроз диван свет уметности водила нас је и 5. 2. 2021. Јана Тошковић. Тема је била Положај мушкарца и жене у средњем веку. Тиме смо започели низ радионица на часовима српског језика и књижевности чија ће тема бити родна равноправност. Прваци су угостили музеј у школским клупама и били савшено дисциплиновани и сарадљиви. За домаћи задатак су добили да се баве Душановим закоником.

Редакција

МУЗЕЈ ВУКА И ДОСИТЕЈА

Музеј Вука и Доситеја је био у онлајн гостима 9. 2. 2021. у другом разреду наше школе. Господин Томић је био наш водич кроз поставку музеја. Сазнали смо мноштво занимљивих података о Доситеју Обрадовићу и Вуку Караџићу.

„СУМЊИВО ЛИЦЕ” – БРАНИСЛАВ НУШИЋ

У понедељак 17. 5. у 20 часова, у позоришту Славија одржала се представа Сумњиво лице, једно од најпознатијих дела Бранислава Нушића. Поред других школа, присуствовали су ученици из наше основне школе и гимназије у склопу једне од многих ваннаставних активности. Представа је трајала сат и десет минута, публика је била врло заинтересована, пажљиво слушајући и пратећи ток представе. Представа је била веома занимљива и веродостојно је представљено дело Бранислава Нушића, захваљујући глумцима и њиховој прецизној интерпретацији ликова из дела.

Николина Пашагић и Андреа Бабић Ia

ИЗРАЖАЈНОСТ

Наставили смо сарадњу са друштвом „Изражајност“. Прелазак на онлајн наставу током децембра нас је на кратко удаљио. Наш предавач 12.2.2021. био је Марко Миловановић, један од оснивача друштва. Прваци су били одлични. Већина је припремила домаћи задатак – Представићу вам једну особу. Дobili су конструктивну критику. Одрадили су и практични део који ће им помоћи да следећи говор буде бољи. Савет за припрему говора: да знамо шта да кажемо, да знамо како и да вежбамо.

ДРУШТВО ИЗРАЖАЈНОСТ

Након онлајн паузе наставили смо сарадњу са друштвом Изражајност 23.4.2021. Данас смо анализирали говоре на тему Представићу вам једну особу. Оно што је био заједнички закључак је да су ученици напредовали, али да увек има простора да оснажимо своје говорне вештине. И научили смо да је конструктивна критика веома важна и корисна.

ОГЛЕДНИ ЧАС: ПРИПРЕМА ЗА ТЕСТ

Диван тренутак за сваког професора је кад ученици преузму иницијативу и направе припрему за проверу знања из грчке митологије. Филип и Лука се потрудили да држе пажњу и направе позитивну тензију уочи теста.

Филип је направио преглед богова, рангирао питања по тежини и осмислио питања за дебату. Лука је направио одличан квиз у коме су учествовали и онлајн ученици. Победу су однели Андреја М. и Божа.

РОДНА РАВНОПРАВНОСТ

У току овог месеца неколико часова српског језика и књижевности смо посветили увек актуелној теми. Гост на часу у првом разреду 10.2. био је професор социологије Андреј Кубичек. Ученици су истраживали дневне новине: у којој мери су у њима заступљени мушкарци и жене, којим занимањима се баве, како изгледају... Закључак је да су наши ученици зрели и освешћени. Немају утисак да родна равноправност постоји у правој мери.

ЗАШТО СЕ КАЖЕ

Традиционално у нашој школи у првом разреду професорке српског и латинског организују огледни час чија је тема Фразеологизми из грчке митологије. Ово је завршни час након месец дана истраживања и тумачења античке књижевности. Ученици су показали одлично знање, неки су заслужили одличне оцене и тако заокружили ову област!

ИНТЕРВЈУ СА ИВАНОМ МАНДИЋ, РАЗРЕДНОМ МАТУРАНАТА

„За чврст ослонац није довољно само теоријско знање, већ могућност да га проверимо и применимо у стварним ситуацијама, повежемо и критички му приступимо. Разредна свакодневно провлачи ове концепте тако да нам они постану подразумевани и блиски.

Сматрам да је изузетан професор онај који нам пружи више од онога што пише у књизи, а Ивана је управо таква. Њени часови су интерактивни и динамични, а предавања „зачини“ дозом луцидности и хумора. Она спаја широко теоријско познавање економских дисциплина са савременом праксом. Пружа више него што програм захтева и спремна

је да одложи фарбање столарије или угрози ручак да би нам одржала додатни час. Никад нисам стигла да је питам који је то чаробан штапић којим све проблеме и обавезе остави пре часа, јер ниједном код ње нисам приметила засићење, умор или сумњу.

Већ сада сам сигурна да сви ИБ сајтови заједно (и званични и незванични) не би могли да понуде такву фузију теорије, узрочно-последичне везе и праксе. Ивана је својим ученицима посвећена и као педагог и поклања посебну важност психолошкој припреми, јер препознаје и уважава потребе ученика и ради у најбољем интересу сваког од нас. И кад се уморимо, њена заразна енергија је довољна да одржимо мотивацију и пажњу. Помаже нам да стигнемо до резултата, али и да схватимо да је улагање у знање које је одрживо део улагања у себе.“ (Сунчица Росић)

• **Да ли можете да нам кажете колико дуго радите у школи и како сте се одлучили за позив који образује и припрема за живот младе људе?**

• Ово је четрнаеста година како радим у Руђеру. Не могу да кажем да је то била свесна одлука, више је био сплет необичних околности. Али, испоставило се да некад и нисмо свесни шта је то што стварно желимо.

• **Које своје људске и пословне особине сматрате важним за вашу професију?**

• Стрпљивост и неке социјалне вештине.

• **Како сте се одлучили за економију?**

• Одлучила сам се за економију са циљем да се бавим туризмом, али је након факултета та епизода врло кратко трајала.

• **Да ли имате узора, на пример неки ваши професори?**

• Да, на првом месту професорка енглеског из моје гимназије Весна Крстонић, са факултета професор др Бојан Зечевић. Са њима сам у контакту и данас и често их питам за савет када имам неке како проофесионалне, тако и педагошке недоумице.

• **Можете ли да издвојите најлепше искуство у нашој школи?**

• Не бих могла да издвојим један конкретан догађај, али најлепши део овог посла је када бивши ученици који су постали успешни широм света, са нама поделе своја искуства, срећу а понекад и неке тешке тренутке. То ми дефинитивно значи да смо оставили траг у њиховим животима, као што су моји професори имали утицаја на мене.

• **По Вашем мишљењу шта чини доброг професора?**

• На првом месту, стручност у области којом се бави. Поред тога, информисаност, одсуство сујете и доза духовитости.

• **Шта Вама представља проблем у раду са ученицима?**

- Код неких ученика, помало флексибиан однос према школским обавезама.

• Како видите себе у очима ученика?

- Ово питање је више за њих него за мене.

• Како се по Вама понаша идеалан ученик?

- Мало ми је тешко да дефинишем идеално у било ком смислу, али оно што мени највише прија код ученика је када показују радозналост за свет око себе, када имају ставове о догађајима који их окружују, као и спремност да их преиспитају и даље развијају.

• Који је Ваш највећи професионални изазов и шта сматрате највећим успехом?

- Неочекивано за једног дипломираног економисту, да на веће професионалне изазове наилазим у школи него у реалном сектору. Рекла бих да је ИБ програм сам по себи велики изазов, али истовремено и велика инспирација за свакога ко жели константно да учи и да се усавршава.

• Каква је разлика у томе да ли сте разредни старешина или само професор?

- Разредно старешинство је посебно искуство. У складу са предметом који предајем, то је нешто што се у пословним организацијама зове – „обогаћење описа радног места“. Много више сте укључени у живот својих ученика, пролазите са њима и добре и лоше тренутке и на неки начин постају саставни део и наших живота.

• Који је Ваш животни мото?

- Аланфордовски – „Ако каниш победити, не смеш изгубити“.

• Који је Ваш хоби?

- У последње време, хоби ми је да проводим време на селу у природи.

• Коју музику волите да слушате и која Вам је омиљена песма?

- Различиту музику, неку још из времена коју сам слушала када сам била твојих година, као нпр. Prodigy и Queen. Омиљена песма – O bella ciao.

• Како се учење променило у односу на то када сте ви били ученик?

- Значајно. Сада је акценат много више на развијању вештина него на статичном непроменљивом знању. То се посебно односи на друштвене науке.

• Како бисте волели да се ученици опходе према Вашем предмету?

- Не очекујем да свима предмети које предајем буду приоритети, напротив, мислим да би то било врло лоше. Верујем да нашој земљи

много више недостају неке друге професије. Неки ученици мисле да ће кроз часове економије и бизниса учити само о профиту, али се ови програми баве и питањима сиромаштва и неједнакости, тако да се надам да ће ђаци из ове школе изаћи са развијеном свести и о оваквим проблемима.

• Имате ли нешто да поручите нашим читаоцима, Вашим ученицима?

- У животу правите изборе који ће вас чинити срећнима, а не оне за које други мисле да су за вас добри.

Разговор водила Милена Ђуковић ИВА

Ying Zhang III6

Фотографија: Nikos Papachristou

ИНТЕРВЈУ СА ЊЕГОВОМ СВЕСВЕТОСТИ АРХИЕПИСКОПОМ ЦАРИГРАДСКИМ, НОВОРИМСКИМ И ВАСЕЉЕНСКИМ ПАТРИЈАРХОМ ВАРТОЛОМЕЈЕМ I

1. Ваша СвеСветости познато нам је да сте рођени 29. фебруара 1940. на острву Имброс и да је Ваше световно име Димитриос. Чег се најрадије сећате из свог најранијег периода живота у Вашем родном месту и да ли имате неке деци блиске духовите анегдоте из тог периода Вашег живота?

Све наше детињство је ризница драгоцених успомена. Увек им се враћамо са великом чежњом. Било је то време када смо с једноставношћу и многим надама сањали о бољем свету. Као што си тачно споменуо, рођен сам на Имбросу. Прекрасно острво у Егејском мору, на ушћу древног и историјског Хелеспонта, испуњено је са најзеленијим пољима, долинама, брдима, природним изворима, али и осамљеним планинама. Острво је са историјом изгубљеном у дубинама времена, са селима карактеристичне архитектуре, са многим црквама и капелама раштрканим по овом острву са својом посебном културом. На овом месту сам живео у природи и схватио колико је важно заштитити цело Божје стварање. Моје детињство у мом селу Агиои Тхеодорои (Света Теодора) било је сиромашно, али љубав је преплављивала наш дом. Моји родитељи су учинили све да своје четворо деце одгајају на најбољи могући начин. Отац је имао малу кафану, а у слободно време, да би повећао породичне приходе, радио је и као берберин, док се мајка бринула о мојој браћи и сестрама. Биле су то тешке године у многим аспектима. Међутим, никада нисмо изгубили веру у Божје провиђење. Молим и подстичем вас, младиће и девојке, да никада не заборавите одакле сте започели, да никада не изгубите своју једноставност, да

увек поштујете своје родитеље и претке. Верујте у Бога свом снагом, слушајте родитеље и учитеље с поштовањем и увек показујте љубав и солидарност према ближњима.

2. Пошто је Ваша биографија изузетно богата и за пример свима нама, из ње се види да Вам је књига јако блиска. Волео бих да ми кажете које су Вам књиге биле омиљене у периоду основне и средње школе?

Одувек сам волео филологију, посебно ону грчког језика, Хомеровог језика, древних трагичних песника, филозофа, Новог завета.... Да ме теологија није освојила, постао бих филолог. Моје студентске године су биле изазовне. Нисмо имали погодности какве данас имају многи људи. Читамо уз светлост свећа или уљану лампу. Али имали смо чежњу да postanемо бољи људи, вредни за друштво. Ово је била покретачка снага за превазилажење било каквих потешкоћа. Постојана вера у Бога допринела је том циљу. Моја вера и љубав према цркви водили су моје кораке до свештеника мог села, покојног оца Астериоса, који је трајно везао мој живот за цркву. Наравно, када сам пре тачно 60 година ушао у редове Светог реда, нисам могао да замислим напредак и пут који бих имао у цркви. Моја жеља је била и остала да служим Богу и својим ближњима. То сам увек желео; зато сам срећу у животу пронашао одлуком да postanем духовник. Нужно је да нам све што радимо у животу доноси осећај ситости.

3. Прочитао сам да имате надимак Зелени Патријарх због пружања подршке различитим светским еколошким пројектима. Да ли то значи да Вам је поред теологије присутна и љубав према екологији као науци и да Вам је можда бављење њоме хоби? И ако можете појасните ми укратко Вашу еколошку визију?

Раније сам споменуо да сам научио да волим природу на свом острву Имброс. Ту сам, искуствено, наравно, разумео однос човечанства и природе. Када живите од природе и у природи, научите да је поштујете. Дакле, моје интересовање за екологију није толико повезано са одређеном науком, већ одражава нашу заједничку одговорност да заштитимо наш заједнички Оикос, наш Дом, читаво Стварање. То је велика одговорност, јер овај свет, у којем живимо и који смо толико ранили, посебно током последња два века, није; не припада никоме, јер смо сви ми у њему пролазни, његови привремени чувари.

Пре више од три деценије, Васељенска патријаршија је започела велики напор да сензибилише глобално јавно мњење како би свака особа добре воље схватила потребу заштите природне околине. Организовали смо, између осталих, девет међународних симпозијума – крстарења морима и великим рекама, која уједињују народе и културе. Поводом Симпозијума на Дунаву, који се одржао 1999. године, нашли смо се у Србији, тада рањеној ратом, и срели се с покојним патријархом блаженим Павлом, светим ликом православне цркве; посетили смо срушене мостове, осетили смо агонију људи. А онда, али и током свих осталих симпозијума и конференција, слушали смо локалне заједнице и њихове проблеме и помагали да се њихова мучна порука чује

широм света. Позвали смо представнике религија, политичаре, водеће научнике, екологе, активисте, али и представнике културе, пословног света и комуникација, из свих крајева планете, за стол како бисмо разговарали и предложили решења за спасавање и заштиту наше Планете.

Наравно, знам да ме за све горе наведене иницијативе многи називају Зеленим Патријархом. Желим да знате да титуле и положаји нису битни у борби за заштиту наше планете. Важно је да будемо „зелени људи“, спремни да се боримо за очување природног окружења света у којем сви живимо. Што се мене тиче, желим да будем један од њих и позивам вас да заједно радимо на заштити нашег заједничког дома. Завештавамо вам, млади, свет са многим проблемима. Наша генерација, генерација ваших очева и дедова, није увек управљала природним окружењем и природним ресурсима са потребним поштовањем. Планета Земља је у опасности. Еколошка свест и мобилизација за њену заштиту су пресудни. А ако не можете све да промените, имате моћ да промените бар средину у којој живите, да заштитите природу око себе. Улепшаћете место у коме живите, али помоћи ћете и планети, јер оно што се догађа око нас утиче на глобални екосистем, наш велики дом.

4. Сигурно сте и Ви чули за поруку да је таленат 1% а осталих 99% рад. Да ли се слажете са тим?

Живот је стална борба. У животу смо суочени са проблемима, искушењима и изазовима. Све ово је испреплетено са људским постојањем. Животне потешкоће не би требало да вас обесхрабре. Ослоните се на Бога и не заборавите да у животу кушамо плодове својих напора. Нема бесмислене борбе. На крају, труд се увек награди. Наравно, дарови и таленти сваке особе су значајна помоћ, али без систематског рада и посвећености циљу који сви постављају, успеха не може бити. Из тог разлога се потрудите и не губите храброст. Имајте веру и верујте себи, стекните одговарајуће алате и образовање, будите одлучни, будите стрпљиви и увек будите солидарни једни с другима.

5. Да ли Вам је било битно мишљење околине док сте били у годинама одрастања и да ли је могло да утиче на Ваше жеље?

У животу је корисно консултовати људе са више искуства и знања. Међутим, како одрастате, схватате да сте сами одговорни за сваку своју одлуку и сваку акцију. То значи да је потребно пуно размишљања и озбиљног проучавања, посебно када смо позвани да доносимо кључне одлуке. Наравно, окружење у којем човек одраста такође може утицати на његове жеље и циљеве. Али опет, када човек нешто јако жели, то може постићи преданошћу и систематским радом. Зато се, децо моја, опет вам кажем, не бојте се животних потешкоћа, што сигурно никада не би требало да буде разлог да напустите своје циљеве. Уз веру у Бога и поуздање у свој потенцијал, ваша борба ће уродити плодом и видећете како се ваши снови остварују.

6. Вођен насловом Ваше књиге замолио бих Вас да ми укратко кажете шта је то истина у љубави?

Ова фраза, наравно, припада апостолу Павлу, који нас подстиче да

„говоримо истину у љубави“ (Еф 4:15). У наше време то је фраза која дефинише како бисмо ми, као православни хришћани, требало да приступамо људима других конфесија. Јер, ми смо увек позвани да изразимо истину, али увек у духу љубави; дужни смо да делимо пуноћу свога блага, иако у сваком тренутку без пресуде или осуде. Порука Јеванђеља не може и не сме бити сачувана у изолацији од других. То је, као што је Христос рекао Самаријанки на извору, попут воде која даје живот и „ко пије никада неће ожеднети“ (Јн 4:14). Као што је свети Симеон Нови Богослов описао у 10. веку, то је попут величанственог поклона који неко открије и жели о томе да каже целом свету.

7. Ваша Светости, за лењост мудри људи кажу да је гора од болести. Нажалост данас је веома присутна и међу младим генерацијама. Можете ли нама младима дати савет како се одупрети лењости и да ли је она заиста погубна за човека?

Не престајте да сањате, постављајте циљеве, непрестано покушавајте да их остварите. Једини лек за лењост је рад. Дакле, будите концентрисани на своје циљеве и радите на њиховом постизању. Живот брзо пролети. Данас сте студенти, али врло брзо ће доћи дан када ћете бити грађани са многим одговорностима у јавном простору. Ако се данас припремите на одговарајући начин, сутра ћете моћи да играте водећу улогу у друштвеном животу своје домовине, на Балкану, у Европи. То захтева напор и пуно рада, што је тајна раста и напретка. Напротив, лењост вас доводи до стагнације, маргиналности, омогућавајући другима да сами одређују вашу будућност, да доносе одлуке уместо вас без вашег учешћа.

8. Често се и водим изреком духовног оца Тадеја Витовничког: „Какве су ти мисли такав ти је и живот.“ Да ли се слажете да је за квалитетан и миран живот једног човека најважније имати добре мисли? Који је Ваш савет да успемо мислити добро и у ситуацијама које нам не изгледају добро или о људима који се не понашају као добри људи?

Ово питање покреће многа важна питања. Прво, ту је ствар мисли. Христос нас је научио да све „зле мисли долазе из срца“ (Мт 15,19), а рани египатски пустињски оци су препознали да је срце поприште у коме се одвијају све духовне борбе. Наравно, сви се сусрећу са добрим и злим мислима; сви морају научити да разазнају добре и зле мисли; сви се труде да игноришу грешне мисли пунећи ум добрим мислима. За црквене оце, један од најбољих начина да у томе успеју је молитва, посебно Исусова молитва: „Господе, Исусе Христе, Сине Божји, помиљуј нас.“ Будући да сви доживљавају ову духовну борбу, никада не бисмо смели осуђивати људе који нам не изгледају добро или се не понашају као добри људи. Јер нико осим Бога не зна људска срца. Оно што би требало покушати је опонашати Христа, који је увек видео добро у људима, чак и у најгорим грешницима. Коначно, треба бити захвални на даровима које нам је Бог подарио. Захвалност је најважнија карактеристика људских бића. Због тога на свакој божанској литургији славимо евхаристију, што значи да приносимо захвалност Богу. Заиста, сав наш живот треба да буде попут литургије после литургије.

9. Човек је духовно и материјално биће. У овом времену у ком живимо изгледа да је материјализам постао изнад духовног, односно да су некако све тањи ти духовни корени. Какав је Ваш став о богатству једног човека?

Зар не би било дивно да смо амбициознији за духовно благо? Зар не би било лепо када бисмо били конкурентнији за духовну врлину? Поново нам је наш Господ јасно рекао да „где је ваше благо, тамо ће бити и ваше срце“ (Мт 6:21). Створени смо и намењени већим стварима од пуких земаљских или материјалних. Без обзира на то какво год богатство акумулирамо, требало би га делити и са другима, посебно сиромашнима. Ништа што стекнемо није наше; све на крају припада Богу. Највећи учитељ и проповедник о овом аспектима богатства је свети Јован Златоусти. Такође треба имати на уму да материјалне ствари саме по себи нису зле. Све што је Бог створио је добро. То укључује природно окружење које смо позвани да штитимо и чувамо. Хришћанство је религија која наглашава доброту света више од било које друге религије. Верујемо да је, како нам каже Свето писмо, „Бог толико волео свет да је дао Сина свог Јединога“ (Јн 3,16) и да је „Реч Божја добила тело“ (Јн 1,14). Дакле, ми поштујемо материјалну природу; управо због тога ми православни поштујемо свете иконе, представљајући ову „вечну тајну“ оваплоћења.

10. Слобода је јако важна за човека. Многи је тумаче на разне начине. Да ли по Вашем мишљењу слобода зависи од ослобођеног ума појединца односно недостатак слободе од његовог ограниченог ума? И шта је слобода једног човека?

Слобода је највећи дар који је Бог обдарио човечанству. То је уједно и највећи ризик који је Бог преузео када је створио Адама и Еву. Црквени оци нас уче да је слика Божја управо јединствени статус слободе. Појам слободе од виталног је значаја за православну веру и живот. То је оно што штити достојанство и интегритет сваке особе. Без слободе, ми нисмо истинска људска бића. Потпуно смо људи само када смо у вези с Богом и другим слободним људским бићима. Међутим, слобода је и дар и задатак. То је нешто што морамо вредно радити да бисмо одржали. Јер слобода не чини оно што ми желимо, већ на крају оно што Бог жели. С тим у вези, слобода је такође повезана са поштовањем слободе других. Слобода је друга страна истог новчића који називамо љубављу. Љубав је примењена слобода.

11. Да ли је смисао живота да будемо најбоља верзија себе и оставимо такав траг у свету, а да нам ипак ништа не зависи од света?

У нашем претходном одговору говорили смо о божанској слици и о слободи као задатку. За црквене оце је духовни пут интегритета и зрелости покрет од божанске слике ка божанском лику. То је постепено остварење кроз много борбе и много суза дара божанске благодати који нам је дат крштењем. Дакле, смисао живота је управо оно што кажете: бити најбоља верзија себе. Међутим, будући да смо социјална и еколошка бића, то такође подразумева остављање бољег света за оне који долазе после нас. Због тога смо неуморно радили на подизању

свести међу људима о лепоти и светости божје творевине и то и даље чинимо. Наш позив као хришћана је да прочистимо свој духовни свет, као што то чистимо природни космос. А све је то зато што наше тело и душа припадају Богу, баш као што је „земља Господња и све што је у њој“ (Пс 23: 1).

12. У Светом писму је 365 пута написано „Не бој се“ што значи да за сваки дан у години нам та света порука важи. Многи после проживљених тежина добију страх од истих. Да ли нам тежине у животу показују да треба појачати веру у Бога и себе, а не препустити се страху?

Ово је период Васкрсења, када Божји живот блиста да га види цео свет. Ми православни на Васкрсење гледамо као на пут кроз бол и патњу, само кроз Крст. Због тога је наша икона Васкрсења слика Христа који се спушта у дубину и таму Хада. Божја љубав је јача од смрти, а наша нада у Бога јача је од било ког страха на свету. Светлост Христова побеђује све проблеме и неприлике. Дакле, ово је проглашење наше Цркве и наше очинско уверење за вас: Christ is Risen! Χριστός Ἀνέστη! Hristos Vaskrese!

Богдан Кошутитић Iva

Фотографија: Nikos Papachristou

КАНДИДАТУРА ЗА ПОПЕЧИТЕЉА (МИНИСТРА) У ОКВИРУ ПРАВИТЕЉСТВУЈУШЋЕГ СОВЈЕТА СЕРБСКОГ

Година 1807.

Драги сународници,
Кандидујем се за попечитеља војног у оквиру нашег централног тела: Правитељствујушћег совјета. Наша устаничка борба за слободу од Турака нам налаже да имамо способне, праведне и моралне људе који ће нам донети слободу. Наш попечитељ мора бити спреман да разуме ситуацију у којој се налазимо, да набави најмодерније наоружање и да допринесе борби за ослобођење. Ја сам такав човек, из народа, нисам туђин који је дошао из иностранства да овде у Србији држи лекције другима. Спреман сам да се свим средствима одупрем вишевековној турској окупацији. Имам војног искуства јер сам и сам учествовао у борбеним активностима у аустроугарско-турском рату када смо ми Срби били позвани да се ставимо на страну Аустроугара. Сада када смо освојили Београд и када смо преселили наш Правитељствујући совјет, потребно је да учврстимо контролу над територијом коју контролишемо и покушамо да пронађемо што више савезника у свету. Карађорђе сам не може однети победу, потребни су му људи око њега који се добро разумеју у стратегију, модерно наоружање и организацију војске. Моје велико искуство је у томе што добро познајем терен на ком се боримо против Турака. Током рата овде су се две силе сукобиле, тада сам видео како непријатељ користи реке и планине наше земље у војним стратегијама. Унапредићу те стратегије, искористити турске слабости. Њихова држава све је слабија, много се народа диже и тек ће се дизати против њих. Сада нам је историјска шанса да се ослободимо њихова мучења. Ратовање је веома тешко али без упорности, храбрости и истрајности ми нећемо успети.

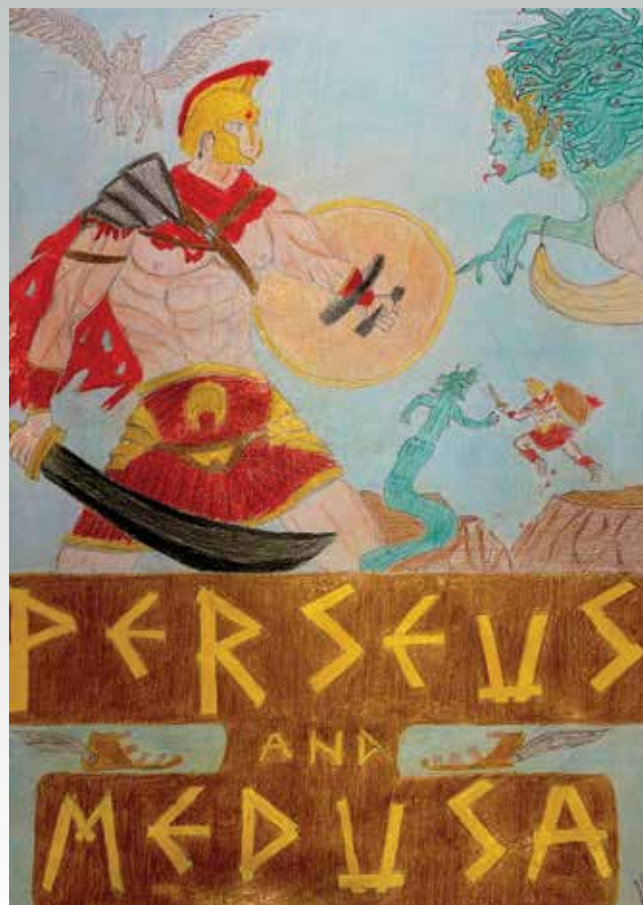
Свиштовски мир није био добар за нас Србе јер ми нисмо добили ништа а борили смо се и давали све од себе да коначно успемо у свом вишевековном сну а то је да поново обезбедимо мир нашим људима. Позивам све људе заједно да се удружимо и да победимо. Неће бити лако, али мој позив је упућен свима вама од сељака до правника. Њих је много више али су на великом простору, ако концентришемо снаге и будемо уједињени, онда ћемо успети.

Ни Ичков мир није оно што значи слободу, ми нисмо турска покрајина и нико се овде тако не осећа. Не желимо да плаћамо никакав данак, плаћали смо га исувише дуго. Ја сам заговорник тога да ми не треба да зависимо од њих јер истина је да они заправо само користе наше дукате да би освајали. Нећу пристајати ни на какве Ичкове и Свиштовске мирове, пристаћу само на слободу, поносну и потпуно независну Србију. Као попечитељ војни ја ћу радити и на јединству, слози, прављењу велике војске која ће бити јака на малој територији. Тиме се Турци не могу похвалити а ми имамо ту могућност и само треба да је искористимо. Пријатељство са Русијом представља добру шансу за војну сарадњу, ако би нам они помогли и ушли у рату на нашу страну, наше шансе за победу и коначни циљ биле би далеко веће. Активно ћу радити на унапређењу односа са Русијом и свим руским званичницима који буду долазили.

Сви магистрати мораће да следе законе које ја предложим а међу њима биће да се издајници српског устанка најстрожије казне. Важно је да будемо уједињени у овој борби која ће нам донети слободу а сви они који нас издају једнако је као да су нам непријатељи. Оно што вам обећавам јесте да ће сваки дахијин сарадник платити главом за то што су овде чинили, сваки који њих подржава било Србин било Турчин такође ће платити главом. Ми морамо осветити све људе који су изгубили животе у том зулуму.

Не смемо дозволити Јаничарима да нам поново пале земљу, нити Турцима да нам узимају децу. Дошао је крај њиховим зулумима који трају вековима. Нећемо више долучити, нећемо се одрећи наше вере. Живела Србија!

Златко Бешлагић IIa

Никола Урошевић IIa

ДИЈАЛОГ СА ЕПОХОМ

17.12.1848.

Поштовани,

Желим да се обратим Правитељствујушћем совјету, са великом жељом да се кандидујем за министра у истом. Моје име је Милица Обрадовић. Имам 59 година и ћерка сам познатог попечитеља који је преминуо пре скоро пет деценија, Доситеја Обрадовића. Он је, као што вероватно већ и знате, био први попечитељ просвете совјета, као и оснивач Велике школе, у којој је и сам радио као професор. Била сам млада када је он преминуо, али је за све те године мог живота стигао свачему да ме научи. Поред њега, моја мајка, која је преминула прошле деценије, такође је била високо образована жена попут мог оца. Они су ме, још док сам била мала, научили да читам и пишем, када сам имала само четири године. Увек су ми говорили да је најбитније у животу да будем школована и начитана, што ће ми дати предности у мојој будућности, јер је у данашње време јако мало таквих. Цео живот су ме чували као мало воде на длану, али на сву срећу то није променило њихов начин васпитавања током мог одрастања, због чега сматрам да сам веома пристојна и самостална жена. Завршила сам школу и универзитет у Бечу, где смо све троје живели током мог детињства. Упоредо са школом, похађала сам нижу, а касније и вишу музичку школу, где сам свирала виолину. Одржала сам безброј концерата још од студентских дана, па све до дана данашњег, пропутовавши цео свет. Поред тога, још од млађих дана се бавим сликарством, у ком сам се извештила управо на бечком уметничком универзитету, који сам похађала пет година. Издавала сам и безброј својих књига, у којима сам писала о свом животу кроз друге ликове. Од мајке и баке сам научила мноштво занимања, попут шивења, па сам једно време правила костиме за позориште у Бечу, где сам редовно присуствовала представама. Нисам се никад удала јер сам била преокупирана школовањем, послом, и другим обавезама које су ме одвукле другим правцем живота. Не кајем се због тога јер сам толико тога научила и проживела за све ове године. Вук Стефановић Караџић, који је био ученик Велике школе Доситеја Обрадовића, и његова жена, имали су велико поштовање према нашој породици, па смо тако њихова ћерка, Мина Караџић, и ја постале јако добре пријатељице. С обзиром на то да је она хтела да се кандидује за место министра у совјету, баш као и ја, одустала је јер сматра да је исувише млада за такву позицију. Слажем се са њом и исто тако мислим да бих управо ја са својих непуних 60 година била веома способна да самостално ступим у високо друштво зарад женских права. Цео свој живот гледам тортуру над женама. Мислим да је још од ранијих дана створена погрешна слика о женама, како нису способне да воде било какав озбиљнији посао, попут позиција на власти, као и било које теже физичке послове. Ја лично сматрам да је ово једна врста дискриминације жена и желим да променим неравноправност између жена и мушкараца. Сматрам да имам чврст карактер за овакав потез, као и да сам веома образована да бих уопште ступила на позицију министра у совјету. Надам се позитивном одговору, али ипак, на вама је да одлучите.

Срдачан поздрав, Милица.
Милица Јеринић IIa

by: Андреа Бабић

ANIMAL FARM

Chapter 1

(Улазе све животиње у велику шталу и намештају се да слушају Мајоров говор. Мајор седи на подигнутом степенику у сену и започиње кад примети да су се све животиње наместиле.

Мајор: (чисти грло) Другови, сви сте већ чули о чудном сну ког сам имао прошле ноћи. Али доћи ћу до сна касније. Имам нешто важно да кажем. Ја не мислим, пријатељи, да ћу остати са вама још дуго.

Сви: (забринито се погледају међусобно и тихо жаморе)

Мајор: (Повишеним гласом наставља) : Имао сам добар живот, и дуго времена сам имао за размишљање. И дошао сам до закључка да цела поента нашег мизерног живота је да користимо људима.

Боксер: Како мислите, Мајоре?

Мајор: Цео живот радимо на овој фарми само да би нас на крају заклали, појели, узели наше младунце или користили нашу снагу у њихову корист.

Сноубол: (устаје и збуњено збори) На шта слутите, мајоре?

Мајор: Пријатељи, говорим да треба да покренемо револуцију. Наша фарма може да издржи много више животиња и треба да радимо за нашу корист а не за људе од којих добијамо довољно хране да бисмо преживели. Ми смо једини разлог зашто ова фарма постоји и радимо највећи део а за наш труд не добијемо ништа.

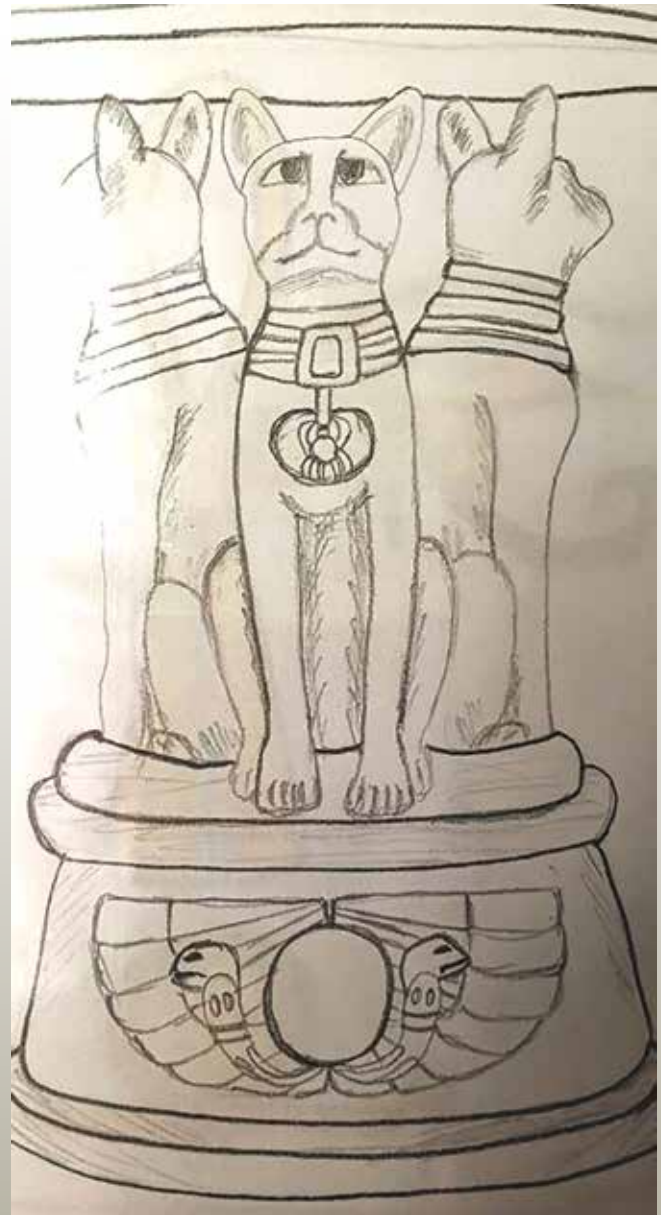
Бенџамин: (незаинтересовано говори) А како мислите да ми то урадимо? Како би смо опстали без људи?

Мајор: Пријатељи, ја верујем да имате довољно беса у себи да отерате Џона са фарме. Ви сте способни да радите за себе нису вам потребни људи да вас муче. Сећам се док сам још био млад како ми мајка певуши једну песму и пре него што вас напустим, мислим да је битно да вас је научим, и надам се да ће вас песма постићи да се борите за бољу будућност. Зове се Животиње Енглеске.

Мајор: (креће да певуши песму)

Сви: (полако хватају ритам и певуше заједно са Мајором)

(Џон се буди и испаљује шест метака. Животиње се успаниче и оду на спавање. Неколико дана касније Мајор умире.)

Андреја Ристић 16

Катарина Ђетковић 116

ЕНКИДУ И ГИЛГАМЕШ

Први чин

Сви богови се удаље у страну, док Арура креће са стварањем. Уместо блата узме драго камење, а уместо плувачке, узме воду из врта богова. Настаје Емилија, лепоте равне милионима драгога камења и са сјајем и чистином воде врта богова.

Ану (узбуђено): Да ли је спремна?

Арура (забринута): Јесте, али ја сам могла да јој дам само физички изглед, морамо јој додати срце и мозак да оживи, и високу интелигенцију, да би спровела до краја план. Срце је опасно, лако човек залута када га следи, памет је ту да га обузда.

Ану: Немој да бринеш, ти си свој део завршила. Еа, ти ћеш јој подарити интелигенцију сличну твојој, а Иштар ће јој створити посебно срце.

Еа и Исштар (заједно): У реду.

Они јој подарше срце и памет, и Емилија први пут проговара: Где сам ја ? Ану: У скупштини богова. Ми смо те створили зато што за тебе имамо један важан задатак. Мораш отићи на земљу и навести Гилгамеша и Енкидуа да зарате међусобно. Користи своју лепоту да их обојицу очараш и заведеш, а затим искористи интелигенцију која ти је подарена да их наведеш да зарате борећи се за тебе, али мораш то да учиниш тако да изгледа да је то била њихова идеја, а не твоја. Да ли ти је јасан задатак ?

Емилија: Јесте.

Ану: Онда си спремна! Сада ћеш сићи на земљу, на место где они тренутно лове. Створићемо три лава који се спремају да те нападну, и од којих ће те њих двојица спасити. Сада крени.

Емилија (поклони се): Одлазим, нећу вас разочарати!

Други чин

Гилгамеш и Енкиду лове. Приближавају се плену, када од једном зачуше позив у помоћ.

Емилија (Опокољена лавовима): Упомоћ!!!

Гилгамеш: Морамо брзо да реагујемо, иначе ће је убити. Пријатељу, извади свој лук и стрелу. На мој знак, усмртићемо два лава, а онда ћу ја да искочим и последњег убити мојим копљем.

Енкиду (извади лук и стрелу): У реду.

Гилгамеш (извади и он лук и стрелу): На мој знак, 3, 2, 1. Сад!

Гилгамеш (баца лук на страну, узима копље, и у скоку погађа последњег лава): То је то пријатељу мој, убили смо их све.

Енкиду (срећно): Јесмо, успели смо. Провери да ли је девојка повређена. Гилгамеш (приближивши се девојци, очаран њеном лепотом, заљуби се на први поглед): Да ли си добро?

Емилија: Јесам, захваљујући теби.

Гилгамеш (осети се непријатно): Нисам само ја заслужан! Не бисмо успели да те спасимо да није било мог брата Енкидуа. Шта уопште ради тако лепа жена на оваквом месту?

Емилија (зацрвени се од комплимента): Побегла сам од куће, моји родитељи су хтели да се удам за суровог краља нашег града, али ја то нисам желела. Ви сте први људи на које сам наишла од кад сам побегла. Молим те, реци ми твоје име, морам да знам име свог спасиоца.

Гилгамеш: Ја сам Гилгамеш, краљ Урука. Које је твоје име?

Емилија: Ја сам Емилија. Хвала ти Гилгамешу, што си ми спасио живот, како ћу ти се икада одужити.

Гилгамеш: Не мораш да ми се одужиш, али имам једно питање. Чим сам те угледао очарала ме је твоја лепота. Лепшу жену никада нисам видео, а сумњам да ћу икада поново, зато морам да питам. Хоћеш ли се удати за мене и керенути са мном у Урук да будеш моја краљица?

Емилија (поцрвени): Хоћу.

Енкиду (уморно): Да ли је све у реду? Можемо ли да кренемо ка граду? Већ креће да пада мрак.

Гилгамеш (срећан, игнорише Енкидуа): Одмах је одлучено, пођи сада са нама у Урук, тамо ћемо се венчати.

Емилија: Идемо.

Гилгамеш (помогне Емилији да устане, и окрене се према Енкиду): Брате мој, ово је моја будућа жена, зове се Емилија.

Енкиду (Пољуби јој руку): Драго ми је.

Емилија: И мени

II

Вративши се у град, Гилгамеш нареди својим слугама да припреме вечеру, и да од данас служе Емилију и третирају је као и њега самог. Наредио је да се по целом граду прошире новости да се он жени и да се одмах крене са припремама за венчање. Међутим, Гилгамеш није био једини очаран Емилијином лепотом.

Гилгамеш: Љубави, ово је од данас наша палата. Ове слуге су од данас ту да теби служе. Оведе ћемо живети.

Емилија (ухвати се за стомак): Дивно је.

Гилгамеш: Шта није у реду, да ли ти је лоше?

Емилија: Не, само сам много гладна, нисам јела ништа већ два дана.

Гилгамеш: У том случају, наредићу кувару да нам направи најбољу вечеру икада. Док ја то радим, Енкиду ће ти правити друштво. Доћи ћу чим завршим.

Емилија: У реду, Енкиду! Са тобом нисам имала времена да причам.

Енкиду: Знам.

Емилија: Хтела сам да ти се захвалим што си ме спасао, знам да тебе није било, ја сад не бих стајала овде. Ти си веома јак, можда чак и јачи од Гилгамеша, је ли тако?

Енкиду (поласкан): Хвала ти на комплименту, али Гилгамеш је јачи борац. Ти си веома лепа жена, а мора да си и доста сналажљива. Није лако преживети сам у дивљини.

Емилија (поцрвени): Хвала. Знаш, не бих имала ништа против ни да си ме ти питао да се удам за тебе, чак бих то можда и више желела.

Енкиду (срећно): Стварно? Али Гилгамеш је краљ.

Емилија: Па шта ако је краљ! Да сам хтела краља не бих ни бежала од куће.

Енкиду (улази у собу): Па зашто си му онда рекла да хоћеш.

Емилија: Зато што сам се плашила да ће ме оставити тамо! Мислила сам да се теби нисам свидела и да ми не би чак ни пришао.

Енкиду (седа на кревет): Како да ми се не свидиш, па ти си најлепша жена коју сам видео у свом животу, никада те не бих оставио тамо.

Емилија (седа поред њега): Стварно тако мислиш.

Енкиду (ухвати је за руку): Наравно, за тебе бих дао све.

(Пољубе се)

III

Гилгамеш долази у собу и затиче Енкидуа и Емилију како се љубе.

Гилгамеш (тужан и љут): Не могу да верујем! Па зар да ме брат изда од свих људи!

Енкиду (отргне се из пољупца): Ја је само чиним срећном, а срећна никада неће бити са тобом.

Гилгамеш (залети се на Енкиду и прекотрљају се обојица са кревета): Убићу те.

Гилгамеш (седне на Енкиду и креће да га удара): Били смо браћа! Спасио сам те безброј пута и ти си мене! Па зар ово да ми приредиш после свега!

Емилија (углашено гледа): Доста! Ово није начин да се ово реши.

Гилгамеш (заустави руку пре удараца): Шта?

Енкиду (Искористи моменат и гурне Гилгамеша са себе): У праву је. Постоји само један начин да се ово реши. Мислим да обојица знамо који је.

Гилгамеш (са очима пуним суза и гнева): Да, борба до смрти! Ко преживи, добиће Емилијину руку као награду!

Емилија: Нисам на то ...

Гилгамеш (љутито): Тишина! Сутра, када Шамаш доведе сунце тачно на пола неба, тада ћу те чекати испред палате. Тада борба почиње!

(Обојица изађу из собе на две различите стране, а Емилија остане сама.) Трећи чин

I Гржа савести

Емилија(углашено): Не разумем... успела сам... заратили су. Шта је онда овај бол у грудима, овај осећај кривице и туге који осећам? Да ли је могуће, да сам се ја стварно заљубила у њега, уствари у њих. Проклето било срце што су ми дали богови, да могу да осећам. Па зар је могуће да сам обојицу у моје срце пустила. Ни један ни други нису савршени, али Гилгамеш је тако брижљив и племенит, а Енкиду је толико opak, али у исто време много добар. Шта да радим? Шта да радим? Нећу моћи да поднесем да изгубим ни једног ни другог. Ја сам разлог овог проблема... ја сам разлог за овај рат међу њима. Ако мене више не буде, њих двојица ће закопати ратне секира и поново бити браћа. Који год да настрада у борби, ја нећу моћи да живим без њега! У цик зоре крећем! Бацићу се са литице, одстранићу проблем. (Емилија напише писмо, остави га на кревету и како први зраци сунца изађоше, она се покупи и оде.)

II Двобој

Како сунце крену да се приближава половини небеског хоризонта, Гилгамеш и Енкиду крену са припремама за двобој.

Гилгамеш (стаде мирно док му слуга ставља одело за борбу): Након што завршиш са мном, отићи ћеш у Емилијину собу, да је доведеш да гледа двобој. Да ли је то јасно?

Слуга: Јасно Ваша Висости! Које оружје користите?

Гилгамеш: Моје верно копље, нека буде спремно.

Слуга: Свакако, господару. (За то време исто ради и Енкиду, али сам.)

Енкиду (љутито): Показашу ја том такозваном краљу ко је јачи борац. Мој мач ме никад није изневерио, а неће ни данас.

(Испред палате је већ била гомила људи који су чули за борбу. Како је изашао Гилгамеш, за њега ускликне један део публике, а када је изашао Енкиду, за њега ускликне други део публике.)

Гилгамеш (љутито): Сада ћеш сазнати шта се дешава када се замериш краљу!

Енкиду (самоуверено): Само напред!

Гилгамеш и Енкиду (виде да је време да почну и крећу да се залећу један на другог):

III Тужна судбина

Слуга дотрчава до места двобоја, секунду пре судара два јунака, нашући писмом.

Слуга(углашено): Господару! Станите! Емилија ће се убити!

Гилгамеш и Енкиду (обојица зауставе своја оружја у замаху): Шта си рекао?!

Слуга (на ивици суза): Написала је писмо. У њему пише да не може да живи ни без једног, ни без другог, и да је једини начин да се заустави окршај, да се одстрани његов разлог, односно како она овде пише, она сама.

Гилгамеш (углашено): Где је она сад?

Слуга: Пише да ће се бацити са литице поред мора, тачно када сунце крене да залази, а месец да излази. Предпостављам да је далеко одавде, с обзиром да је кренула у цик зоре, и да јој треба цео дан до тамо.

Гилгамеш и Енкиду (шокирани, бацају оружје и окренувши се ка мору, крену да трче): Морамо да је спасемо, отворите капије града!

IV Трка против времена

Гилгамеш и Енкиду трче као два лава, бржи од ветра и једва видљиви голим оком. Коначно, назире море, али је сунце већ кренуло да залази.

Гилгамеш (угледа Емилију на литици): Ено је, морамо да пожуримо!

Гилгамеш и Енкиду(на сав глас): Емилија!!!

Емилија (окрене се и тихо изговори): Збогом!

(Пусти се уназад да падне са литице)

Гилгамеш и Енкиду (очајни се бацају да је ухвате, али безуспешно): Нееее!

Четврти чин

I Мир међу браћом

Гилгамеш и Енкиду, леже на земљи, очајни, плачу, док сунце залази

Гилгамеш (углашено): Па зар је морало овако да се заврши, зар је морала да умре?

Енкиду (такође углашено): Не могу да верујем да је више нема!

Гилгамеш (јецајући, брише сузе и полако устаје): Брате мој, не дозволимо да њена смрт буде узалуд! Нека нам ово буде лекција, да никада овакву грешку више не поновимо, да никада више не допустимо да заратимо око било чега. Ми смо браћа, један без другог не можемо, а били смо спремни да одуземо један другог живот. Хвала ти, Емилија, што си нам спасила животе! Сада, брате, треба да кренемо кући. (Пружа му руку)

Енкиду (брише сузе и хвата Гилгамеша за руку): У праву си, брате! Прошлост остављамо иза нас, али смо сад мудрији и нећемо допустити да се овако нешто икада понови. (Загрле се, и са заласком у позадини крену ка кући)

Завеса

Никола Урошевић la

ЉУДИ ЛИСИЦЕ

За почетак ћу вам испричати какве су уствари лисице као животиње. Лисице су веома лепе животиње дуге длаке и дугачког репа. Њихова длака је углавном златкасто-наранџасте боје. Оне су веома распрострањене по свету али углавном живе у шуми али можемо наћи врсте које живе и у пустињама али и у поларним пределима као што су поларне лисице. Што се тиче људи лисица они су веома лукави и интелигентни. Све гледају из далека и калкулишу у својој глави све информације како би то касније могле да искористе за нешто битно. Веома су опасни али никад нико не би рекао за њих јер су веома повучени. Такође постоји много изрека о лисицама као што су:

С лисицама морате бити лисица.

Када тражите лисицу спреда, она је назад.

Лукава је као лисица.

Свака лисица хвали свој реп.

Не дозволите да лисица чува гуске.

Лисицу није могуће два пута преварити.

Старим лисицама није потребан учитељ.

Све ове пословице нам шаљу једну јасну поруку а то је да никад не можемо веровати оваквом типу људи и да никад не знате одакле ће они да изађу и направе вам невољу. Такође ове пословице нам и шаљу поруку да не треба ни ми да се предамо оваквим људима већ да им се прилагодимо.

Александра Белић IIa

ЉУДИ ПАПАГАЈИ

Папагаји су егзотичне, лепе и причљиве животиње. Људи су их припитомљавали већ вековима и имати папагаја за љубимца би представљало високи статус и моћ.

Кад је реч о људима папагајима то су особе које подсећају на једну или више карактеристичних особина папагаја. Генерално када кажемо да је неко папагај ми за њега мислимо да је веома причљив и воли да трачари. Ти људи воле да понављају оно што су чули и настављају да то препричавају. Они нису баш добри у чувању тајни.

Људи воле да држе папагаје у кавезима али они су слободне птице и не могу да поднесу да буду закључане или рестриктиране у било ком начину. Све то се односи и на људе папагаје који су такође боре за слободу.

Занимљиво је то што папагајима нису потребне играчке као другим птицама, њима је сама прича и друштво довољно. Они су веома социјалне животиње које постају депресивне ако буду изоловане баш као и људи папагаји.

Папагаји никада не би угризли руку која их храни и тиме су зависни и подложни контроли. То значи да прихватају власт човека и на неки начин жртвују делић своје слободе за храну. То можда звучи контрадикторно али морамо узети у обзир да не живе у свом природном станишту и да морају да се адаптирају да би преживеле. Ако бисмо исти принцип применили на људе дошли бисмо до закључка су подложни контроли политичких власти и да нису бунтовници.

Андрија Будеч IIb

by: Николина Пашагић

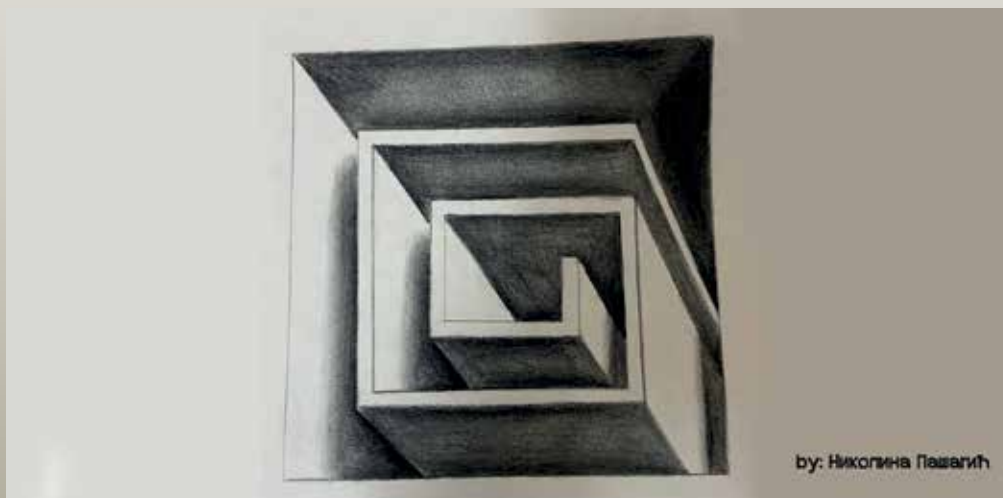
ЉУДИ МАГАРЦИ

Магарац је познат као помало тужна и плашљива животиња, која такође зна бити тврдоглава, гласна. Али се на крају нажалост најчешће користи за транспорт, или због млијека које је веома скупо. Када кажемо да је неко као магарац, то може значити више ствари. Тај неко је или наиван, па кажемо да га је неко искористио као магарца или глуп (често се односи и на глупотињу са чиме се не слажем јер је магарац веома интелигентна животиња), нападно упоран или недоказан, па кажемо да је неко запео као магарац. Најзад, ако некоме кажемо да њаче као магарац, тај неко прави чудне или прегласне звуке. За мене су магарци слатке, дивне и племените животиње и много их волим, поготово због њихових искрених и паметних крупних очица.

Катарина Радуловић IIa

Јулија Михајловић Ia

by: Николина Пашегић

УТОПИЈА/ДИСТОПИЈА

Да ли сте икада замишљали да живите у друштву у којем се чини да је све савршено? У заједници у којој нема насиља и дискриминације; у заједници савшеног правног система пуног осећаја слободе? Сви смо ми људи, а људи воле да замишљају како би било да проблеми са којима се морају носити не постоје; како би било да живе у савшеном друштву у којем им ништа не смета и свима све одговара – а то би се назвало утопијом. Свако у неком тренутку замишља идеалан свет, али, да ли су такве жеље реалне? Постоји ли начин да се створи баш такво место? Место где је све тако прецизно одређено и сређено до савршенства, али да на крају ипак постоји осећај слободе и јединства? Или се, можда, ипак, заправо све распада.

Да бисмо пронашли утопију, морамо прво открити дистопију. Када постоји савршено место, сасвим супротно место се највероватније крије под илузијом савршенства. Можда је сама помисао на идеално место погрешна мисао, јер је шанса да се истинско утопијско друштво изгради скоро непостојећа. Разлика између дистопије и утопије споља изгледа потпуно дефинисана, јер су дистопије крајње ужасна места којима владају неумољиви диктатори који форсирају ропство читаве популације, док су утопије, са друге стране, савршена, идеална места за било ког мушкарца, жену или дете. Места где нико није дискриминисан, омаловажаван и где сви имају једнака људска права. Међутим, гледајући са реалне стране, ова разлика је поприлично замућена, јер управо истина која се крије иза утопије омогућава постојање дистопије. Утопија је субјективни идеал савршенства, а идеја крајње патње и концепт дистопије лежи много више у нашем дохвату него савршенство. Међутим, ако би појединац био довољно неук да заборави на патњу, утопија у очима малобројних лажи је сасвим надохват руке. Чињеница да се дистопија из друге перспективе може видети као утопија је истинита до неке мере, али ако би статус утопијског друштва био на било ком нивоу сукобљен, првобитни поглед на утопију морао би бити одбачен због немогућности да се задовоље потребе свих, како је дефиниција сугерисала. Из тог разлога, утопија не може бити достижна ни у којим околностима, осим ако ниво незнања у масама није толико висок да негира несавршеност у било ком облику.

Друштво којем се надају многи појединци учинило би да људи постану мање људи: постојала би подела између заједница. Утопија би изгледала тако што би била пуна правде, људи са широким погледом на свет; то би био свет без осуђивања, без разлика, али смо ми јако далеко од тога. Ми смо, у ствари, кроз супротно од тога. Утопија је нешто што сви желимо, али ако имамо све што желимо, шта ћемо онда да желимо? Много је аспеката друштава која су савршена и потпуно отклањају многе проблеме са стварним светом, али заједно са тим постоје и ефекти који се могу посматрати као супротни. Док неки људи замишљају све лепоте слободе живљења, неко други замишља свет без слободе. Дистопијско друштво је илузија савшеног друштва. Не постоји начин да сви будемо једнаки, а да не будемо исти, а онда се губи сврха свега. Йди неће више бити људи, неће постојати индивидуе, личности, разноврсност и разноликост. Упркос томе, већ дуги низ година многи људи из целог света замишљају како би изгледао тај савршен свет.

Утопизам је заправо филозофија која обухвата различите начине размишљања или покушаја стварања бољег друштва. Почине

наизглед једноставном, али снажном изјавом да је садашњост неадекватна и да ствари могу бити другачије. Без обзира на то што утопије не постоје и никада неће постојати у нашем свету, ништа не спречава људе да покушају да замисле како би утопија могла изгледати и почну да улажу напоре да раде на томе, а управо то може створити бољи свет или друштво. Када би људи били спремни да буду потпуно несебични, утопија би била на видiku јер све што није у реду са друштвом у себи има себичност; рат, материјализам, глад, насиље, а листа се наставља. Када бисмо занемарили све проблеме могућности постојања савшеног друштва, како би истинска утопија могла да изгледа? Пре свега, не би било богатих или сиромашних, а тај проблем би могао да се реши тако што би постојала нека новчана граница. На пример, могла би да се уведе цифра која не сме да се пређе, па када се неко обогати више од тога, мора да да вишак у добротворне сврхе да би они који су пали испод границе сиромаштва имали од чега да живе. У савшеном свету не би било гладних људи и сви би имали приступ храни и води. Деци би било дозвољено да буду деца; не би била преоптерећена одрастањем и обавезама које морају да испуњавају да би постали успешни млади људи. Неговали би се стари и болесни људи без икакве цене, тј. здравство би било бесплатно и сви би имали једнаку шансу да им живот био спасен. Свако би имао једнако право на школовање и запошљавање; не би било неуких и необразованих људи. Природа би била очувана и свако би се бринуо за екологију, па би тако наша планета била зелена и неуништена. Сви људи би били једнаки и имали једнака права.

Међутим, није све тако црно-бело. Танка је линија између утопије и дистопије, ако утопије уопште и има. Све има своје врлине и мане, добре и лоше стране, јер савршенство не постоји. Савршенство свакоме представља нешто друго, па тако група људи- друштво, никада неће моћи да се усагласи и да створи потпуно савршену заједницу. Зато треба да уживамо у ономе што имамо и што нам се пружа – да прво поправимо оно што нам је пред очима, па затим све остало!

Миа Трифуновић ИБ

Душан Бајец Иа

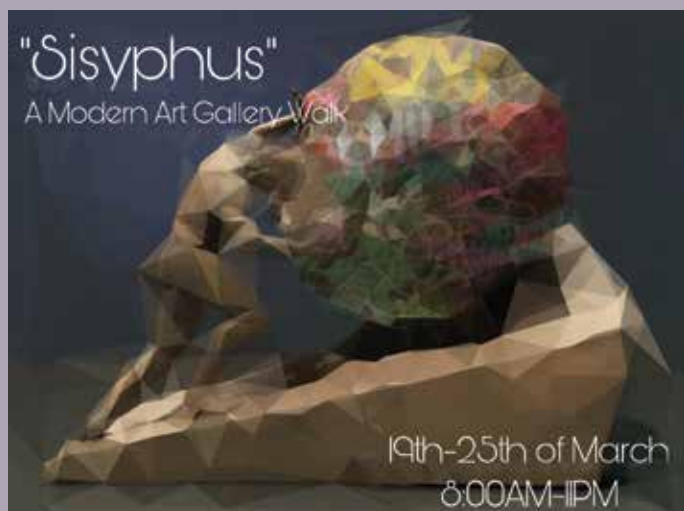

Николина Пашагић Ја

УТОПИЈА/ДИСТОПИЈА

Људи већ миленијумима покушавају да створе утопију, савршено место за живот, место где нема сиромаштва, глади, криминала, место где људи нису подељени у лепе и ружне, богате и сиромашне. Многе утопије су и биле успешно створене, али све оне имају нешто заједничко, све су од утопије постале дистопија из једног или другог разлога било то из жеље за моћи једног појединца или из чисте ароганције. Један од примера тога се налази у Библији, рај, савршено место без икаквих проблема, бар је тако било док Луцифер, створен од Бога као савршено биће због своје ароганције није мислио да он треба да буде Бог или чак и изнад њега, чиме је рај претворен у бојно поље уместо тог савршеног места за којим сви жуде. Слично се догодило Адаму и Еви у Еденском врту јер нису могли да контролишу своју радозналост и прекршили једино правило које им је Бог поставио и тако су сами уништили своју утопију. Много књига је написано или о стварању утопије или о проналажењу исте, тако Џорџ Орвел у једној од своје две најпознатије књиге „Животињка фарма“ пише о томе како животиње на фарми саме за себе праве утопију и успевају све док жеља за моћи једног појединца не претвори њихов мали рај у дистопију, ово само још више доказује да је утопију могуће створити, али не и одржати. Пример утопије могу се наћи у литератури. За све што постоји на свету постоји супротност, тако и за утопију постоји дистопија. Као што где год има светлости има и таме, тако и где год постоји утопија постоји или ће постојати дистопија. Многи људи бe рекли да тренутно живимо у дистопији, поготово од почетка пандемије, али и пре тога у великом делу света влада немир. Примери тога се могу наћи на Блиском истоку где се константно воде ратови, али да би се нешто звало дистопијом не мора да буде ратова или нечег сличног. Људи широм света живе у разним врстама дистопије, од глади у Африци до пренасељености у Кини и политичких сукоба у Америци. Већ дуго времена већина света може се назвати дистопијом, јер осим у малом броју држава људи живе у лошем и неправедном систему где се константно прати сваки њихов корак поготово у најразвијенијим државама на свету. Такав свет је већ описао Џорџ Орвел у његовом најпознатијем роману „1984“, често је називан антиутопијским или дистопијским романом. Роман кроз живот обичног човека сведочи о томе како они на власти индиректно контролишу све и свакога, а ако је потребно некад се и директно умешају. То се десило Винстону када је покушао да се противи таквом систему био је ухапшен и мучен док није прихватио да његов живот није његов и да он само живи како неко изнад њега то одреди. Из овог дела је извучен познати израз Велики брат те посматра. Роман је оцењен као политички опасан и забрањен је у појединим земљама, што показује да се неке ствари из Орвеловог ремек-дела вероватно стварно дешавају и данас. Већина људи не разуме право значење речи утопија и дистопија, утопија је савршено место, баш зато постоји само у књигама и филмовима, никад није и никад неће постојати на Земљи, тако је и са дистопијом, потпуна дистопија је место без ичег доброг себи. Колико год неко место било лоше за живот као и са утопијом ни дистопија никад није и никад неће постојати. Утопија је сан, дистопија је ноћна мора које се никад неће остварити. Од почетка света људи живе између утопије и дистопије, тако ће и остати до краја света што је потпуна дистопија.

Огњен Лазаревић ИБ

Хелена Савић 16

Анастасија Дефранчески 1а

Михајло Лучић 16

„КАД ИМАШ СВЕ, НЕ ВИДИШ НИШТА. ПРОГЛЕДАШ ТЕК КАД НЕМАШ НИШТА.” (ШЕКСПИР)

Када имаш све, а ништа не видиш
почнеш да тражиш шта ти за срећу фали
и тежиш томе да се свидиш.
Лагано те незахвалност опија,
па као нека крвопија
повуче те у тражење нечег лепшег,
нечег што ти се чини за те боље
и дода ти воље
да све оставиш и кренеш даље
у тражења раље
и чини ти се да си све ближе,
да одмах иза ћошка чучи
то што те незахвалног вуче и мучи
да нађеш, па душом да'неш.
Тако уморан од потраге једном станеш,
погледом упртим у даљину
разматраш то што си снио
и у трену ти падне на ум
да си све што си тражио
једном имао, па оставио.
Зато застани када те жеље повуку,
не згази због њих оно што имаш,
не дозволи им да те на то навуку.
Повуци ти њих уместо оне тебе,
захвалан буди на свему што је твоје
и такве кораке прави нове, своје
јер једино тако ти и волиш себе.

Богдан Кошутић, IV1

Ying Zhang III6

Ф'21.

by: Дамир Омрчен

ЛИЦА

НИСУН, Гилгамешова мајка, богиња
ШАМАШ, бог Сунца, Иштарин брат
ИШТАР, богиња љубави, плодности и рата
ЕНЛИЛ, бог земље, ваздуха и вода
АНУ, отац свих богова

ЕПИЛОГ

Богиња Нисун улази у дворану богова где су сви богови седели и причали. Чим је ушла настала је тишина.

ШАМАШ: Драга Нисун, много ми је жао због смрти твојих синова. Обојица су били велики јунаци и пуно тога су урадили за њихов народ. НИСУН: Хвала ти, драги Шамаше, али нисам дошла и овде да тугујем. Дошла сам да попричам са твојом сестром Иштар о њеном понашању које је довело до њихове смрти.

ИШТАР: Нисун, драга, слушај нисам ја крива ни за шта. Нисам ја крива зато што су убили небеског бика и због тога што је твој нецивилизовани син бацио ногу небеског бика на моје дивно лице. Баш супротно Гилгамеш је крив, није хтео да се уда за мене, не разумем зашто није хтео, ипак ја сам богиња, свако би желео да буде са мном.

НИСУН: Није он крив, ти имаш много добрих страна, али према својим љубавницима се очајно опходиш. Да узмемо за пример Тамуза, бога пролећа, из године у годину га стално растуђујеш или можда пастира, кога си тукла толико да си му сломила крило.

ИШТАР: То је та дрскост која је оба твоја сина коштала живота. Да те подсетим, ја сам овде богиња љубави, плодности и рата, а ти ниси ништа, настрам моје моћи.

НИСУН: Ако си толико моћна, што ниси сама отишла да се обрачунаш са Гилгамешом. Морала си да питаш свог оца за небеског бика. И ти си нека богиња рата, треба да имаш храбрости да решиш своје проблеме. Обојица су били невини, зашто сте их морали казнити. Можда сте само мислили да се решите Енкидуа, али због туге је нестао и мој други син.

ИШТАР: Да је била моја одлука, обојица би имали тиху и брзу смрт, без мучења. Не би нико туговао, али нажалост, нисам ја бирала, то је бирао, Енлил.

ЕНЛИЛ: Нисун, немој да је слушаш. Ја сам само урадио свој посао. Казнили смо их прикладно њиховом злоделу. Као што и сама знаш Иштар и ја нисмо пријатељи. Не причамо од када сам ја изазвао поплаву. Увек си знала да ја баш и не волим људска бића. Али њиховим делима, су нас богове осрамотили и некако смо морали да их казним.

ШАМАШ: Ја се нисам никада сложио са тим Енлиле, немој да говориш у множини. Нисам подржавао ни шта је моја сестра урадила, ни шта је мој отац урадио. Вас двојица сте то одлучили, нисте пустили мене да изнесем своје мишљење, јер сам пуно помагао обојици. Али и тебе Иштар би требало да буде срам, само зато што неко не жели да буде твој вереник, то не значи да је он направио грешку. То само значи да не може нико да се ослони на тебе. Погледај шта си све урадила својим претходним љубавницима.

ИШТАР (увређена устаје да покаже њену доминацију над боговима): Шта сам ја њима урадила?! А нећемо причати о томе шта су они мени

урадили. Гилгамеш, нити је бог нити је битан мени, каже да сам ја окрутна и хладна. Треба да вас је срам.

АНУ (улази у халу пуно галаме и накашље се): Ехм... Престаните, шта мислите да радите?! Нисте више деца. Понашајте се у складу са вашим годинама.

ИШТАР (излази јој пара из ушију): То немој мени да говориш, реци њима! Види како ме не поштују!

ШАМАШ: Доста је Иштар, сестро драга! Нисун је у праву, ти си желела смрт обојице и твоја жеља се обистинила. Због тога, сестро, требало би да будеш кажњена.

ЕНЛИЛ: Могу ли ја да је казним?

ШАМАШ: Не. Само зато што те није позвала да гледаш како нов живот цвета, након што си га уништио, не значи да имаш право да је казниш. Као што сам почео ја немам права да те казним, зато што си ми сестра, али Нисун би могла да те казни због твог понашања према њеним синовима.

НИСУН: Хвала ти, Шамаше. Иштар, за твоју казну треба да одеш и да се извиниш свакој особи којој је твоје понашање нашкодило. Казнила бих те много горе, али сви праве грешке. Свако треба да схвати где је погрешно и да се поправи. Дајем ти ту шансу, Иштар, искористи је мудро.

ЕНЛИЛ: Стварно? То није казна, то није ништа.

НИСУН: Нико те није питао за мишљење, Енлиле.

ЕНЛИЛ (преврће очима)

ИШТАР: Хвала ти пуно на тој шанси. Веруј ми ја хоћу да се поправим, али ми треба времена. За почетак желим да се извиним теби, Нисун, због свих ствари које сам урадила Гилгамешу и Енкидуу и веома ми је жао. Можеш ли ми, молим те, опростити?

НИСУН: Наравно, битно је негде почети. И верујем да ће се на крају поправити.

ЕНЛИЛ (глуми Нисун и преврће очима): Верујем да ћеш се поправити.

НИСУН: Стварно, Енлиле. Лепо је рекао отац нисмо више деца.

ЕНЛИЛ: Добро, извињавам се свима због неприкладних упада.

ЗАВЕСА

Андреа Бабић Иа

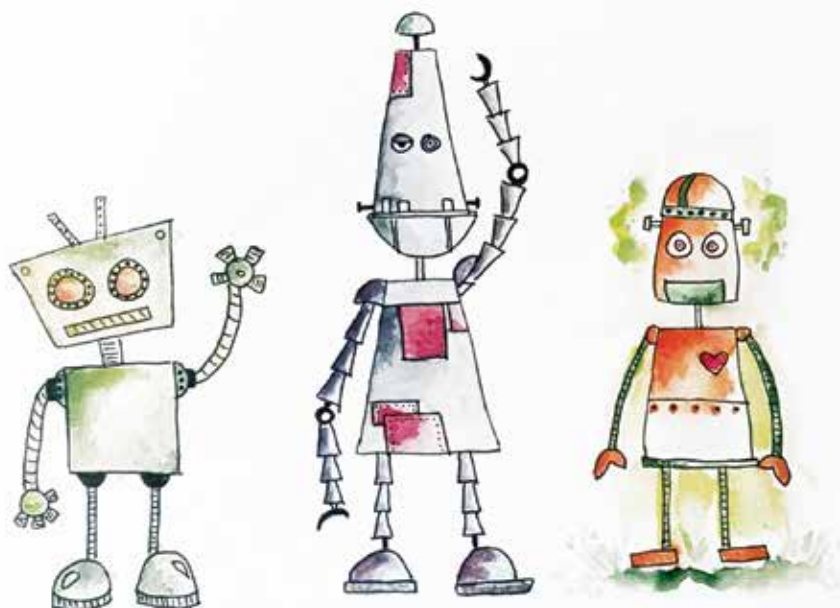
Лука Јанковић 16

Јулија Михајловић 1а

by: Александра Пасарић

by: Александра Пасарић

ЧИСТА СЕ ЗЛАТА РЋА НЕ ХВАТА

Пословица чиста се злата рђа не хвата означава да кад је нешто добро одрађено или направљено неће зарђати или покварити се. То такође може да се примени и на људима. Ако су људи златни или чисти и добри, онда је рђа симбол за нешто покварено и лоше неће на њих накаче и с тим ако сте стварно добри не можете да постанете покварени. Хемијски гледано злато не рђа али други метали у њему рђају с тим ако је злато потпуно чисто, не може да зарђа. Лоша страна злата је то што је мекано и без других метала у њему оно нема скоро никакав структурални интегритет и лагано се обликује и мења облик. То се може применити и на људе пошто ти који су чисти и добри обично су подложни манипулацији и превари јер су превише добри да би схватили да неко жели зло.

Андреја Будеч IIб

Душан Бајец IIа

Василије Андрејић IIа

„ЗАР И ТИ СИНЕ БРУТЕ?“

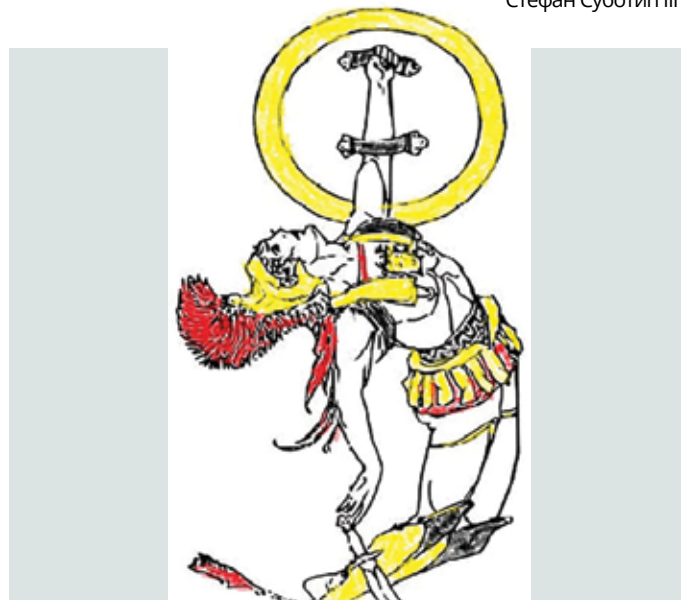
Ово је један познати фразеологизам који се користи у данашње доба, а потиче још из старог Рима. Ове речи изговорио је умирући Гај Јулије Цезар угледавши међу убицама и свог сина Јунија Брута. Овај фразеологизам изговара се када се жели исказати изненађење и запрепашћеност због поступка неке блиске особе. Нажалост и ја делим судбину као Јулије Цезар јер ме је једна много драга особа издала. Особа на коју бих последње помислио када бих чуо реч издаја. Та особа је мој сарадник и, сада већ бивши, пријатељ доктор Ото Октавијус.

Зовем се Питер Паркер и радим као помоћник научника за неурохирургију у корпорацији „Октавијус“. Такође, у слободно време помажем својој ујни Меј и господину Мартину Лију око вођења свратишта под називом „Ф.Е.А.С.Т.“. У међувремену, када не радим ова два посла, бавим се нечим озбиљнијим; мотрим на свој град и чувам га од криминала као Спајдермен. Све је почело када сам поразио и стрпао у затвор једног од највећих криминалаца у држави, Вилсона Фиска. То је за мене била „победа каријере“, али нисам ни слутео колико ће ме његово одсуство коштати. Наиме, Вилсон Фиск је био тај који је одржавао ред у граду тако што друге претње нису могле да дођу до изражаја од њега. Након његовог хапшења ти ланци су попуцали и звери су биле пуштене. Многи зликовци су сада добили слободу коју, до тада, нису имали. Ту долазимо до прве издаје које сам доживео, али нисам знао да је то био само почетак. Господин Мартин Ли, човек који је изградио скровиште и који је само марио да други буду безбедни, претворио се у монструма. То ми је било незамисливо. Познавао сам човека добро, нисам могао ни да помислим да је он био део банде. Наиме, Мартин Ли је имао велики сукоб са градоначелником Њујорка Норманом Озборном. Пошто није могао да дође до њега јер сам му ја сваку мисију атентата успешно замрсавао, Ли је решио да пробије главни затвор у граду и ослободи све моје најопакije непријатеље с којим сам се икада борио: Шкорпију, Носорога, Електра и Лешинара. Док сам био заузет борећи се против ових зликоваца и спасавајући град изнова, нисам имао да се посветим свом правом послу, послу у корпорацији. Тада сам са доктором радио на важним иновацијама којим смо могли да променимо свет. Покушавали смо да створимо механичку руку, или ногу, која је могла да помогне људима који су у некој несрећи изгубили руку или ногу. Рука је функционисала тако што је имала директну везу са мозгом и нашим нервним системом тако да, када је прикачена, функционише као и свака друга нормална рука, пожелимо да рука нешто уради и она то уради. Доктор Октавијус је био баш ентузијастичан док смо креирали ову нараву, али ја никако нисам могао да му олакшам и помажем све време, град је пуцао по шавовима од константних напада ових немани. Касније сам открио да је доктор боловао од једне нове болести, која је, највероватније, настала од многих тестирања руке. Болест није толико опасна по живот, али ако се настави тестирање, болест је могла да утиче на његове мисли, расположење и поступке. Мислио сам да доктор води рачуна да се побрине за болест, заиста сам имао поверења, па чак и ако нисам стизао да га посећујем чешће имао сам ту сигурност да он зна шта ради, али човече, колико сам погрешно што сам тако размишљао. Никада нећу то заборавити: свих пет чувених непријатеља се удружују против мене и пребију ме, скоро до смрти. Тај моменат. Појављује се он! Појављује се четири уапребене механичке руке на својим леђима створене за само једно, терор. Срце

ми се сломило у секунди. У полуонесвешћеном стању лежим на поду и гледам, гледам и не могу да поверујем. Он стоји иза свега, а не Мартин Ли. Данима нисам могао да саставим крај с крајем док сам гледао како се град распада, а њих шесторица су негде на слободи. Нисам могао да дођем до једног питања који се састојао од само једне речи: зашто? Доктор и ја смо били много више од сарадника, сматрао сам га за свог оца. Гледао сам у њега као у бога и дивио се његовом знању и вољи да помогне другим људима. Прирастао ми је за срце, заиста; вероватно јер сам видео себе у њему. На крају се испоставило да је доктор био јак добар пријатељ са Норманом у прошлости, али се тај однос распао од када је Норман искористио Октавијусев рад, преписао га себи и тако се обогатио, док је Октавијус остао да труне. Од тог момента доктор је жељан своје освете.

На крају сам успео да савладам Октавијуса и његове следбенике. То је била јак емотивна борба. Нисам могао да се борим као што се борим против свих других непријатеља, нисам знао како да поступим. Могу да кажем да ме је највише заболела чињеница да је доктор све ово време, некако, знао за мој идентитет, знао је да сам ја Спајдермен иако сам се трудио да то сакријем од свих. Са сазнањем да ћу стати злу на пут и да сам ја, Питер, иза тог одела, доктор је одлучио да ослободи све те зликовце и нареди да убију Спајдермена. Не знам да ли ћу икад заборавити ту слику. Докторово лице поред људи који хоће да ме убију. Док сам их гледао, сву шесторицу поређане, не знајући који више жели да ме убије помислио сам само и тихо изговорио: „Зар и ви, докторе?“

Стефан Суботић III1

Лука Јанковић 16

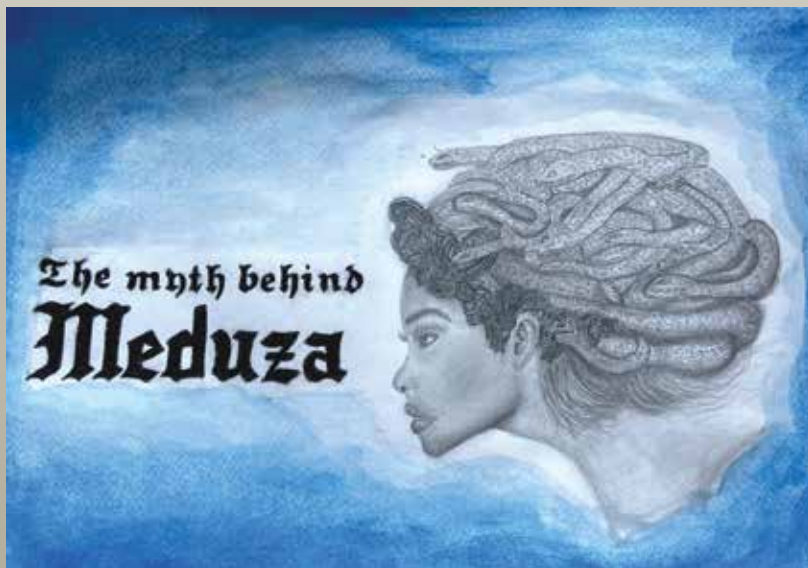
Милица Јеринић IIa

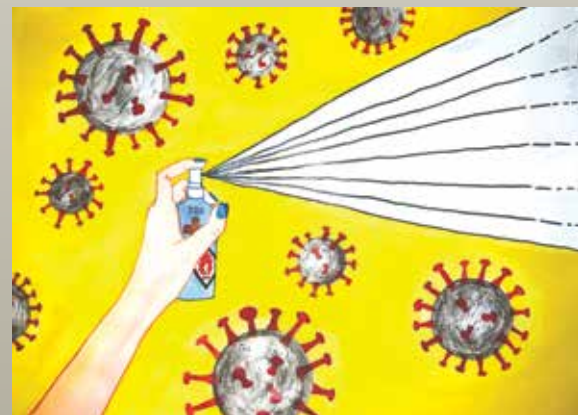
Андреја Будеч IIб

Милица Јеринић IIa

Николина Пашагић Ia

Јана Карановић IIб

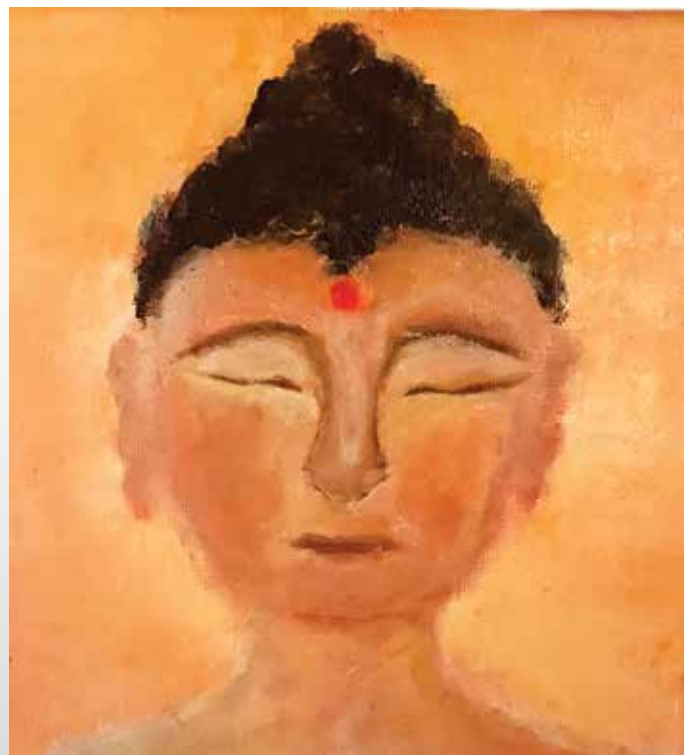
ЗАЧИНИ С ЉУБАВЉУ

Успећеш,
ако уз јаку жељу ставиш и труд,
зато, пријатељу, не буди луд
да желиш само
јер и ти и ја знамо
да у сусрет жељеном треба ићи,
само без одустајања
до њега ћеш стићи.
А, када само желиш
ти жељан постанеш,
без испуњења углавном останеш.

Успећеш,
ако знаш да уз јаку жељу увек иде
још мало стрпљења и вере много,
остварење њено захтева
да никад не посумњаш да би мо'о.
И да може свака идеја која ти се појави у глави
да се оствари и у твојој јави.
Нека ти љубав буде најважнији зачин,
па ако помислиш да не можеш
ти пронађи начин!

И успећеш!

Богдан Кошутећ IV1

Zing Zhang III6

Φ '21.

by: Дамир Омрчен

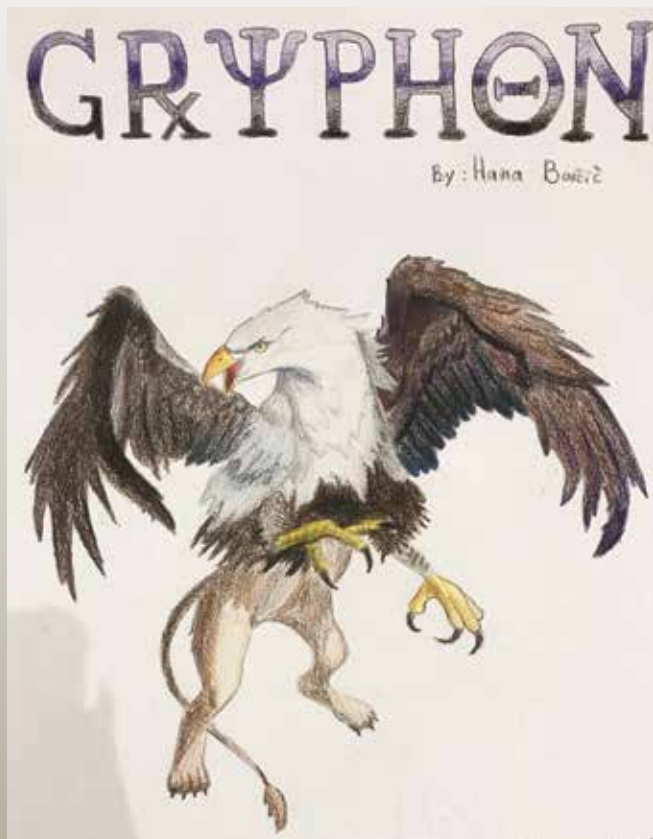
ГОРДИЈЕВ ЧВОР

Од давних времена и током историје човечанство се развија у складу са тренутним друштвеним околностима које опет зависе од многих ствари од међуљудских односа до појава у природи.

Наше схватање света иде ка томе да се он развија у неком позитивном смислу посебно у области науке и медицине. Међутим, изазови су изгледа исти само што се мења њихов облик. Сукоби се решавају ратовима или преговорима само се мења оружје и начин преговарања. Некада су они стварни али често и привидни. Пре неколико векова свет је разорила куга у свету који је тада био познат људима. Ширење је било огромно али спорије јер је комуникација између делова света била много спорија па је то ширење трајало годинама а лека малтене није било. У свом напретку данас смо у истој ситуацији. Вирус корона преокренуо је нашу планету наопачке. Полемише се о узроку, пореклу вируса али без обзира он је међу нама. Научници покушавају да нађу начин лечења али вирус мутира па таман кад се мисли да је нешто постигнуто, он мутира и тако ће бити ко зна колико дуго. Овај наизглед нерешив проблем неодољиво подсећа на чувени Гордијев чвор из давних времена. Цео свет покушава да то реши или да се макар на што боље бори са њим, међутим, за сада нема некаквог суштинског помака а последице су тешке.

Изазов за решење ове глобалне кризе је огроман и застрашујући због својих последица. Остаје, међутим, да се види ко ће, у складу са исконским човековим нагоном за преживљавање, бити неки нови Александар Македонски који ће успети, можда баш као и он да овај „чвор“ разреши.

Михаило Станојковић IIIа

Хана Борчић Iб

Мила Борчић Iб

Алекса Стојчић Iа

Јања Јосифов IIа

Ying Zhang IIIб

ЈЕЗИЦИ

Филолози су претпоставили да већина језика у свету има заједничког претка (дуго се веровало да је то санскрит), а који се затим разгранао у више различитих језика. У данашње време, овакво становиште се своди на ниво мита: сматра се да се језицима света не може претпоставити један заједнички језик, који је у зачетку свих осталих, односно да нема језика мајке, већ да само постоје сестрински, читај сродни језици.

Међутим, оно што је извесно, јесте да се језик јавио из мита, и да између ове две категорије постоји нераскидива веза.

Шта је мит?

„Мит је света прича, као предање у које се верује, и исказује колективне представе наивне свести. Првобитни мит потиче из релативно неразвијене свести човека првобитне заједнице. Свет богова, хероја и других натприродних бића о коме говоре класични митови фантастична је слика међусобних односа и трајних тежњи чланова патријархалне заједнице. И неизмерне моћи митских јунака и чудесност света који они настанују одговарају некритичности архаичног човека: слике које му даје уобразиља он тешко разазнаје од представа које му пружа искуство и слабо познаје границе могућег.“

Као систем представе света, идеологија уводи упоредо уз однос маште и однос према стварном свету, а тај однос изражава пре жељу, па чак и тежњу, или носталгију, него потребу да опише стварност. Тежња: власт над светом преко власти над Речју. Носталгија: жаљење за праисконским

времелима, за оним митским покретачем, за оним првим путем, када је човек, попут Адама, наметнуо одговарајуће називе свему што постоји на свету, бићима над којима му је преко Бога дато да управља.

Оваква идеологија говора почива на три концепта (идеје):

1. идеја почетка (први пут када се говор појавио),
2. идеја јединствености (овај првобитан говор је, барем у почетку, био јединствен, особен),
3. идеја аналогije (знак, далеко од тога да је случајан, производ је друштвене конвенције (договора), и означавао је у том пра-језику непосредан однос према ономе што представља.

Тако, у српском језику, реч медвед изведена је из две речи: мед и старог глагола вед, што тражи тражити.

Ова три концепта су прерушавање три митске фигуре које су нарочито биле изражене у 16. веку: идеја почетка везана је за мит о почетку, потхрањујући се носталгијом за првобитним бићем, као што то можемо видети у библијском Постању (Генеза): први дан, први човек и прва жена, први говор и прво именовање ствари у свету, прво сагрешење и први пад...), затим мит о Једном, о узвишеном, везан за појмове савршенства и коначности (право је оно што је Једно, лажно оно што је многоструко).

Основни постулат у оваквом типу учења је да сваки знак упућује на неко значење, и да ниједан знак није произвољан (случајан), те да према томе језици сачињавају систем знакова, који се ослања на семиологију, као науку о знаковима, и херменеутику, као науку о тумачењу тих знакова.

Проблем настанка језика

Како то да на свету постоји више језика? Како то употребљавамо другачије речи на различитим језицима: chat, gatto, Katz, cat, kochka да означимо мачку?

По једној теорији, језик се рађа из опонашања звукова из природе, што је познато под називом ономатопеја (апђиха, нпр. за кијање). Али како онда користимо реч кијање, а не апђиха да означимо ову радњу? С друге стране, ако се задржимо на ономатопејама, уверићемо се да се оне разликују од земље до земље, и поред тога што нпр. сви људи на свету кијају на исти начин.

Речи нису просто преношење звукова из природе у језик. Оне увек имају културни контекст. Дobar пример је и кинески знак (идеограм) који симболише раздор: реч је симболу који симболише дом, са двоструким симболом жене.

Истовремено, ескимима имају више десетина речи за снег, док имају само једну реч за зелену боју. Узмимо за пример следеће речи Ескимима:

aniuk – снег који се користи за справљање воде за пиће,

aniuvak – снег који се задржава у подножју брежуљка, док се снег на вишим деловима брда отопио,

aput – снег који прекрива земљу, најближи нашем појму за снег,

aqulluqqaq – нови наноси сувог снега,

aulaniq – ледени брег,

auviq – коцка леда која се користи за изградњу игла,

illaujaq – изломљен лед на језерима и рекама, који при преласку нико не преживи, јер се по упадању у воду лед за утопљеником одмах затвара, не остављајући ни трага од драме која се управо одиграла,

masak – веома мокар снег,

qiqumajuk – смрзнати се на смрт.

Шта је са језиком животиња?

Зна се да животиње поседују неку врсту језика, која је својствена свакој врсти. С друге стране истраживања која су вршена шездесетих година установила су да се шимпанзе користе знаковним језиком. Да ли бисмо према овоме могли закључити да се и животиње користе неком врстом говора?

Бројни аутори тврде да ово није случај. Наиме, ако се позовемо на праљуде, његова прва употреба језика није у изражавању незадовољених нагона („гладан сам!“), за чије је изражавање један неартикулисан крик био сасвим довољан, већ у изражавању идеја, представа („играо сам се јутрос“). Но, чини се да животиње, попут прачовека, изражавају углавном чисте емоције (радост, страх, жељу), али нису у могућности да изразе идеје. Дакле, говор код животиња стреми реакцији, понашању, али не и размишљању: „Пази, опасност!“, или „Има нешто лепо тамо“, итд.

Говор код људи, напротив, тежи разумевању, пре него реакцији.

Пример који се често узима су пчеле. Оне, извесном врстом плеса при повратку у кошницу, у стању су да пренесу осталим пчелама у кошници место на коме се налази специфична врста полена: учесталим прављењем осмице у ваздуху и осом под којом испишу осмицу, оне саопштавају удаљеност и правац. Остале пчеле најпре посматрају, а затим и разумеју поруку и непогрешиво се упућују ка цвету или дрвету о коме је реч. Поред овога, студије су утврдиле да пчеле познају и дијалекте (утврђено је да немачке и италијанске пчеле немају исту брзину покрета нити исти правац у коме изводе свој плес).

Па ипак, извесан број аргумената пориче постојање језика код пчела у правом смислу те речи:

- 1) Реч је о урођеном језику, за који се чини да га свака пчела поседује на рођењу, и он се не преноси искуством. Стога је језик пчела врло ограничен за промене: једно истраживање је показало да, ако принесемо пчелу чинијици са шећером на врх штапа непосредно изнад кошнице, она неће бити у стању да саопшти осталима где се тачно налази чинијица, јер овај случај се не налази у природи (ниједан цвет не расте на облацима).
- 2) овај језик није подложен интерпретацијама, и има само једно значење, за разлику од људских где, као што знамо, једна реч може имати више различитих значења: „Падобранац је направио скок из авиона“ (право значење) и „У једном тренутку на журку упада један падобранац.“ (пренесено значење).
- 3) овај језик не претпоставља никакав дијалог: свака информација изазива реакцију, али не и разговор или размену мишљења.

Структурална лингвистика

Фердинанд де Сосир је први лингвиста који је предложио кохерентан и научни систем који је у стању да покрије читаву лингвистичку дисциплину. Више се не тражи норма, већ се настоји да се језик опише онако како се употребљава. С друге стране, језик је друштвени феномен: он је део датог друштвеног контекста. Овим се одбацује еволуционистички модел, типичан за дарвинизам 19. века, и усваја се социолошки модел.

Узмимо за пример прецизност

„Друштвена и књижевна појава, настала највећим делом у отменим салонима аристократије и високе буржоазије у Француској средином

17. в. То је стање духа малобројног, али јасно издвојеног и чврсто организованог слоја људи, претежно жена, привилегованих, образованих, доконих, обузетих жељом да по сваку цену манирима, говором, духом и осећањима подвуку разлику између себе и огромне већине обичног света, представља тежњу ка савршеној углађености, тананости и изузетности, што се убрзо, због недостатка осећања мере, код многих претворило у извештаченост, у смешно зачење, које су извргли подсмеху многи савременици: Молијер, Боало, Ла Бријер и др. Прецизност се испољава у спољном изгледу, у начину понашања, посебно у стилу изражавања, који карактерише брижљиво избегавање обичних, свакодневних, па самим тим и ниских и простачких израза. Прецизни стил се одликује претераном употребом еуфемизама, перифраза, метафора.“

Лепе креталице: руке

Бисери уста: зуби

Намештај за уста: зуби

Огледала душе: очи

Саветник љупкости: одгледало

Младост стараца: перика

Изазивач времена: шешир

Удобност за разговор: фотеље

Замена сунцу: свећа

Подршка животу: хлеб

Унутрашње купање: чаша воде

Бакља тишине: месец

Престоли стидљивости: образи

Вулканово царство: камин

На крају крајева, структурална лингвистика почива на појму разлике. Различите комбинације јединствених и различитих елемената омогућава да стварамо различите речи, које се прожимају по значењу али које су ипак различите: није случајно ако између више синонима одаберемо онај који најбоље одговара идеји коју желимо да изразимо: леп, диван, узвишен, допадљив, генијалан, супер, итд. Сматра се да би без језика као једне „свесне и практичне активности“, а где је још укључен и онај вид првих (првобитних) веровања – човекова проходност до некаквог вишег степена цивилизације заправо била тешка, неостварљива, дакле, немогућа!... Језик је постао и остао први облик „људске симболичке активности“... Већина научника и истражитеља ове области, тврди да су језик и мит нераскидиви, неодојиви, те да су чак и у сродничким везама и да имају исти корен.

Приредио и избор текстова сачинио,
Дарко Милетић, професор француског језика

НАЈЛЕПШИ МИТОВИ

КУПИДОН И ПСИХА

У грчкој и римској митологији, Психа је била најмлађа од три кћери, прелепа принцеза у коју се заљубљује Купидон, видевши је како спава испод дрвета. Њена лепота је била толика да су људи почели да јој приносе дарове и жртве као и богињи лепоте, Венери. Венера, коју је мучила завист, нареди свом сину Купидону да опчини Психу и да је натера да се заљуби у ружног и недостојног човека.

Али он, видевши је, заљубљује се у њу, и заборавља на мајчине заповести. Купидон ју је, кришом одвео на удаљено место и тајно је посећивао ноћу. Рађа се љубав и наклоност међу њима, мада Психа није видела његов лик. Једне вечери, на наговор сестара, Психа је, када је Купидон дошао до ње, упалила свећу и видела његово лице, сазнавши ко је он. Њој је строго било забрањено да то учини и Купидон јој је то у више наврата напоменуо. Купидон се разбеснео и напустио је Психу, после чега она креће да га тражи, смртно заљубљена у њега. Њу заробљава Венера и даје јој задатке, које она уз помоћ многих помагача успева да изврши (скупљање пшенице, помажу јој мрави- мотив у бајци Пепељуга, Зевсов орао јој помаже да донесе у врчу воду са неприступачног извора). После свих перипетија, Купидон је ослобађа и жени се њом, а Јупитер ју је начинио бесмртном. Добили су ћерку Насладу (Voluptas).

Ова прича је тумачена као параболa о лутањима људске душе која преко патњи и искушења, долази до највиших сфера и постаје бесмртна.

Милена Павловић, професор латинског језика

РИМ – ПИРАМИДА И НЕКАТОЛИЧКО ГРОБЉЕ (ROMA – LA PIRAMIDE E IL CIMITERO ACATTOLICO)

Ономе ко први пут дође у Рим одмах постане јасно да ће морати да му се стално враћа ако жели да се макар површно упозна са његовом историјом дугом неколико хиљада година. Сви ће сигурно посетити Колосеум, Римски форум, Капитол, чувене тргове *Piazza Navona*, *Piazza del popolo* и многе друге, бацати новчић у Фонтану ди Треви и седеће на степеништу изнад Шпанског трга. Прошетаће се дуж *Via del Corso* и можда ући у неки од бројних музеја, али ће ретко коме успети да приликом прве посете обиђе и римску Пирамиду и некатоличко гробље које се налази одмах до ње.

Откуд пирамида у Риму?

Пошто је 31. г. п. н. е. Египат припојен Римском царству, римско племство је било очарано египатским грађевинама, њиховом монументалношћу и симболиком. На римске тргове стигао је велики број масивних египатских обелиска, а Гај Цестије је чак пожелео да, попут египатских фараона, буде сахрањен у пирамиди, и то у Риму. Ова пирамида није била једина, било их је најмање четири, али је једина која је преживела до данас, и то захваљујући томе што је била саставни део одбрамбених зидина града подигнутих 275. г. н. е. Цестијева пирамида је последњи пут реконструисана 2015. године од када је отворена за туристе захваљујући јапанском модном магнату Јузу Јагију који је за њену обнову донирао 2 милиона евра.

У непосредној близини Пирамиде налази се и *Porta San Paolo* (Капија светог Павла) и гробље на коме су сахрањивани они који нису били католици – протестанти, православци, атеисти. Ако се упутите овамо, добро би било да се унапред информишете које знамените личности су ту сахрањене, како се не би догодило да вам промакне споменик Милене Павловић Барили, или, на пример, онај црногорске принцезе Милице. Син немачког песника Гетеа, кћер руског писца Толстоја, британски песници Шели и Китс, италијански књижевници Андреа Камилери (Andrea Camilleri) по чијим је криминалистичким причама снимљена популарна серија Инспектор Монталбано, Карло Емилио Гада (Carlo Emilio Gadda), Антонио Грамши (Antonio Gramsci), један од оснивача Комунистичке партије Италије и бројне друге истакнуте личности културног и политичког живота не само Италије већ целе Европе нашле су свој вечни дом на овом мирном, сунчаном месту окруженом боровима. Ако, пак, дођете без икакве претходне припреме, можда ћете још више уживати у ремек-делима вајарства и поезије уклесане у надгробне споменике.

Ива Спасић, професорка италијанског језика

ЗАНИМЉИВОСТИ О АНТОАНУ ДЕ СЕНТ ЕГЗИПЕРИЈУ

Леону Верту

Молим децу да ми опросте што сам ову књигу посветио одраслој особи. Имам једно озбиљно извињење: та одрасла особа је најбољи пријатељ кога имам на свету. Имам и друго извињење: та одрасла особа у стању је све да разуме, чак и књиге за децу. Имам и треће извињење: та одрасла особа живи у Француској, она је гладна и њој је зима. Потребно је да је неко утеши. Ако сва та извињења нису довољна, радо ћу посветити ову књигу детету које је некад била та одрасла особа. Све одрасле особе су најпре биле деца. (Али се мало њих тога сећа.) Исправљам дакле своју посвету:

Леону Верту, кад је био мали дечак

Астероид Б612

Један од авиона којим је управљао Антоан током разношења поште имао је ознаку А-612.

Лисица

Током своје службе у Сахари, сусретао је пустињске лисице. У писму сестри Диди, наводи како је гајио и обожавао једну лисицу.

Баобаби

Представљају нацизам и нацистичке покушаје да униште планету.

Смрт Малог Принца

Речи Малог Принца „То ће бити као стара напуштена љуштура“ инспирисане су смрћу Антоановог брата Франсоа. Његове последње речи су биле: „Не брини. У реду сам. Не могу ту ништа. Моје тело је у питању.“ (Don't worry. I'm all right. I can't help it. It's my body.)

Ружа

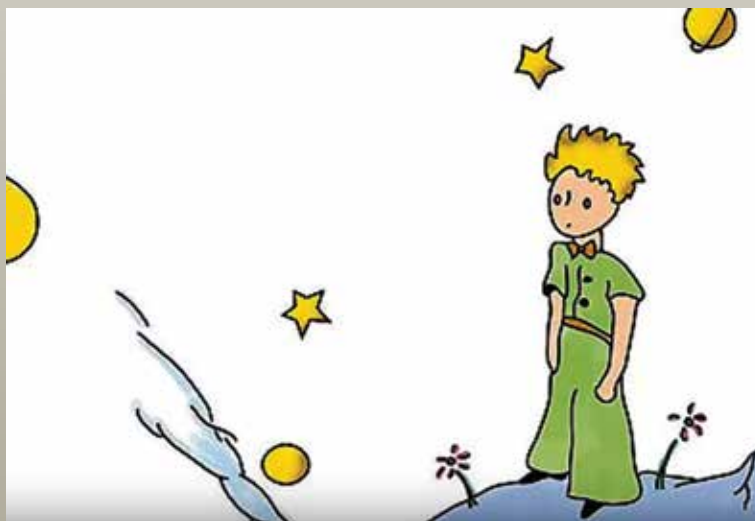
Инспирација је супруга Консуело и њихов турбулентан брак.

Цитати из Малог Принца

Није хтела да је види како глаче. Била је то врло поносна ружа.

- „И увек ћете волети?“. „Не“, рече ружа, „једног дана ћу увенути и онда ће престати да ми се диве“. „Баш чудно“, рече Мали Принц, „да си ти моја ружа, ја бих те волео и тада“
- Време које си уложио око своје руже чини ту ружу тако драгоценом.
- „Шта значи то припитомити?“. „То је нешто што се давно заборавило“, рече лисица, „То значи створити везе...“. „Створити везе?“ „Наравно, рече лисица. Ти си за мене само мали дечак сличан стотинама хиљада других дечака. И ти ми ниси потребан. А ни ја теби нисам потребна. Ја сам за тебе само лисица слична стотинама хиљада лисица. Али, ако ме припитомиш, бићемо потребни једно другом. Ти ћеш за мене бити једини на свету. Ја ћу за тебе бити једина на свету...“
- За све људе звезде не значе исто. За једне, који путују, звезде су водичи. За друге, оне су само мале светиљке. За учењаке, оне су проблеми. За мог пословног човека оне су биле злато.
- Човек никад није задовољан тамо где је.
- Човек је усамљен и међу људима.
- Уображени људи увек чују само похвале.
- Човеку никад није по вољи, ма где био.
- Одрасли су заиста чудни.
- Само деца знају што траже.
- Говор је извор свих неспоразума.
- Човек само срцем добро види. Суштина се очима не да сагледати.
- Много је теже судити себи самоме него другима. Ако успеш себи добро судити, значи да си прави мудрац.
- Деца морају много тога праштати одраслима.

Приредила Катарина Урошевић

IT HAS NEVER BEEN SO IMPORTANT FOR TEENS TO KEEP FIT

It has never been so important for teens to keep fit. Do you have any good advice to help your friends get in shape?

Would you like to eat healthy and enjoy it and still stay fit and good-looking?

We all know that teens need to eat a lot because it is necessary for their growth. However, they are prone to consume fast food and fizzy drinks. They are usually impatient and they want food as fast as possible. That is the main reason why they can be in either bad shape or overweight.

If it is true that prevention is better than cure, it is important for teens to stick to some rules. Firstly, their diet ought to include healthy and homemade food, which contain fibre, fats, proteins and other essential nutrients that can help teens speed up their metabolism and control their weight. All in all, teens need to avoid eating sweet especially if they are not physically active, because they will not burn up calories. Secondly, if they want to be in good shape they must be active to build up strength. Thus, they will gradually be in better shape. When it comes to the physical activity, it can be either their favourite sport, going to gym or aerobic exercise, which can help them improve their flexibility both physical and mental.

The combination of well-balanced diet and physical activity have therapeutic qualities and can lead to resistance to some diseases.

Анастасија Дефранчески Ја

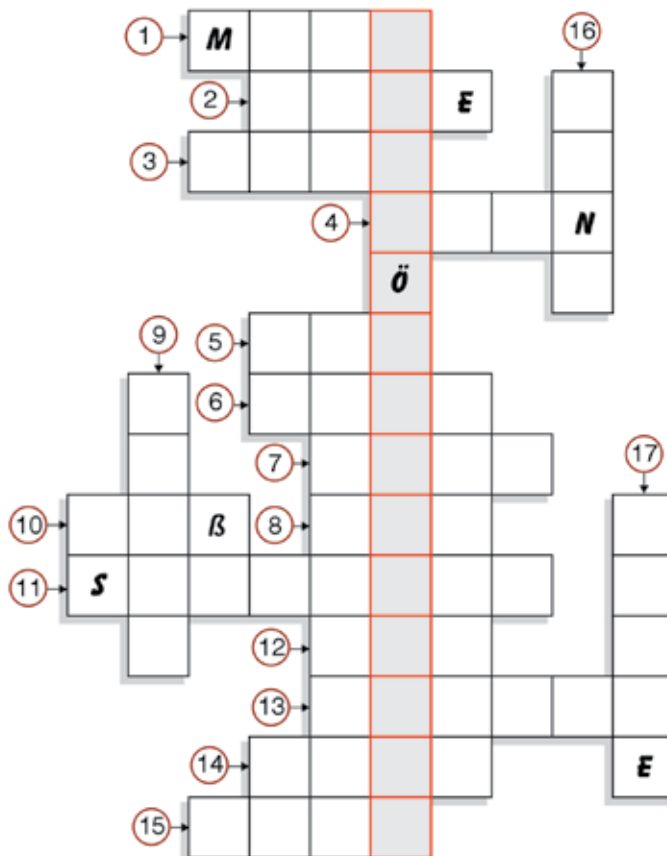
**Don't compare
yourself with
others. Everyone
has their own role
to play.**

The
meaning
of life

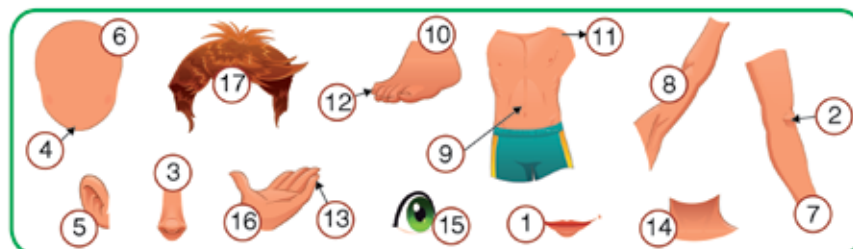

KREUZWORTRÄTSEL

DER KÖRPER

ARM
AUGE
BAUCH
BEIN
FINGER
FUß
HAARE
HALS
HAND
KINN
KNIE
KOPF
MUND
NASE
OHR
SCHULTER
ZEH

1. Mund, 2. Arm, 3. Ohr, 4. Nase, 5. Auge, 6. Wange, 7. Hals, 8. Schulter, 9. Kopf, 10. Fuß, 11. Schenkel, 12. Zeh, 13. Finger, 14. Bein, 15. Hand, 16. Haar, 17. Haare

www.kleineschule.com.de

Mein Profil

Name	Mein Name ist Božidar und ich gehe in die erste Klasse.
Alter	Ich bin 14.
Hobbys	Ich mag Lesen und Schreiben. Mich interessieren auch Geschichte, Soziologie und Philosophie.
Mein Lieblingswort	Mein schönstes deutsches Wort ist Krankenhaus.
Meine Lieblingsstadt	Ich möchte gern Wien besuchen.
Deutsch	Ich finde Deutsch schön und interessant.

Mein Profil

Name	Ich heiße Nikola und gehe in die erste Klasse.
Alter	Ich bin 16.
Hobbys	Ich gehe gern aus und spiele Basketball. Ich interessiere mich auch für Englisch.
Mein Lieblingswort	Mein schönstes deutsches Wort ist Entschuldigung.
Meine Lieblingsstadt	Ich möchte gern München besuchen.
Deutsch	Ich finde Deutsch schön und nützlich, aber ein bisschen hart.

ПАСХА В РОССИИ

Наша Яня Йосифов сделала проект о Пасхе в России. На её плакате можно прочитать о самых популярных традициях и обычаях. Можно выучить новую лексику и найти словарь на тему Пасха. Вы можете узнать как в России готовят кулич, сладость без которой невозможно отмечать Пасху. Она, так сказать, один из символов российской Пасхи, кроме, конечно, крашенных яиц. Интересно что, с прошлого года, можно купить кулич и здесь, в Сербии в булочной «Хлеб и кифле». Но если вы хотели бы попробовать кулич, надо ждать до следующего года, потому что Пасха уже закончилась. Если не можете дождаться до следующей пасхи, то прочитайте рецепт Яни (он находится на плакате в кабинете русского языка) и сами приготовьте кулич! Он очень вкусный.

Мы хотели с вами поделиться с ещё одним интересным фактом. С древних времен всю светлую седмицу в русских деревнях и сёлах по домам ходили волоочebники — эта традиция похожа на рождественские колядки. Волоочebники шли с волоочebными христославными песнями. Вот какие песни они пели:

Пойдём, братцы, вдоль улицы.
Христос Воскрес, Сын Божий!
Зайдём, братцы, в хозяйский дом.
Христос Воскрес, Сын Божий!
Вокруг дома серебряный тын.
Христос Воскрес, Сын Божий!
А возле тына шёлкова трава.
Христос Воскрес, Сыне Божий!
В на траве медо́ва роса!
Христос Воскрес, Сыне Божий!

Припремила Ана Динић, професорка руског језика и књижевности

MI ESPAÑA

España es uno de los países europeos mas bellos. He estado en España dos veces, una vez en Barcelona. Barcelona es una de las ciudades mas bonitas que he visitado. Me gustó especialmente el estadio Camp Nou porque amo el fútbol. Camp Nou es el Estadio mas grande de Europa. En la ciudad misma me gustaron mas los edificios diseñados por el arquitecto Gaudí. La obra mas bonita de Gaudí en mi opinión es la Sagrada familia. El lugar que te recomendaría visitar es Park Guelle y casa Mila. Definitivamente algo que no debes perder si vienes a Barcelona son las fuentes magicas. Quedé fascinado cuando vi ese espectáculo. Mi segundo viaje a España fue en Malaga. Malaga es una ciudad preciosa, mas pequena que Barcelona pero muy interesante. Disfuté caminando por el paseo del Muelle uno. Tambien debes visitar el Mueso Pablo Picasso. Mi experiencia mas interesante de Malaga era pasear y hacer turismo por una hermosa ciudad. Me gustaría mucho adjuntar algunas fotos de mi viaje para poder transmitir la belleza de España. Espero que esten interesado en España, os la recomiendo de todo corazón.

Александар Ивановић IIIa

MI ESPAÑA

España es un país tan hermoso y cálido. Visité Barcelona hace unos años y me sorprendió su personalidad y cultura. Es un centro de nuevas tendencias en el mundo de la cultura, la moda y la cocina. Combina la creatividad de sus artistas y diseñadores con el respeto y cuidado de las tradiciones locales. El encanto y el ritmo más lento del casco antiguo, el ambiente vanguardista de los barrios más modernos y el ritmo acelerado de una de las ciudades más visitadas del mundo conviven en Barcelona. La comida española es increíble: paella, churros, carne, mariscos, etc. Barcelona está llena de monumentos. Los más importantes son la Casa Batlló, la iglesia Santa María del Pi, el Arco de Triunfo, La Pedrera y la Sagrada Familia. Lo que más me gusta de Barcelona es que hay muchas culturas diferentes presentes. La gente es extremadamente amable y está ansiosa por ayudar a los turistas. La energía allí es contagiosa y no hay forma de que te sientas triste en Barcelona. Hay muchos cantantes callejeros, cómicos, bailarines atc. Después de esta experiencia tengo muchas ganas de visitar otras ciudades de España como Madrid, Sevilla, Valencia etc.

Тара Вујовић IIIb

MI ESPAÑA

WHY I LOVE SPAIN

Growing up, I've always felt a deep connection with Spain. My parents, who were professional folklore dancers in their younger days, were always telling me stories about how they used to go on tours all around Spain and have concerts.

This made me curious and I wanted to know more about Spain. Was it truly as beautiful as my parents were telling me? Like most people, I became very fond of Spain, not only because of its climate, food, people, culture and tradition, but also because of something special that is very rare these days- and that is how their people value human connection. Most Spanish people that I've met during my life were very warm and welcoming. They are always focused on building good and healthy relationships with everyone, and I find that fascinating! All of my friends which have visited Spain have claimed the same thing- that everyone is extremely friendly and optimistic, and coming from an environment where that is not so frequent, I found that as quality which should be cherished.

Although I have never visited Spain, I'd love to see it in the next few years, and make one of my parent's dreams come true, to see Spain once again. I don't have preferences, but I would enjoy a visit to Valencia, my mom's favorite and Gibraltar, my dad's favorite.

Лореана Петровић IIIb

Filip Dimitrijević 27 de abril de 2021

MI ESPAÑA

Sin lugar a dudas, uno de los países más bonitos e interesantes del mundo es España. Con la gente tan simpática e inteligente, con la música tan pegadiza, con la comida tan deliciosa, y con las ciudades tan fascinantes, es imposible que haya personas a las que no les guste este país.

Desde cuando fui a España por la primera vez, me enamoré de este país. La gente era muy amable y siempre era feliz. También, desde mi punto de vista, las personas que son de España son muy amigables y trabajadoras. Además, allí chicas son muy guapas y me gustan mucho.

Las ciudades son enormes y parecen muy bonitas y modernas. Para mí, los lugares más atractivos son: Parque Güell, La Sagrada Familia, Edificio Metrópolis y El Palacio de Cibeles. También, las playas de Barcelona y Marbella son muy tranquilas, y por eso me gustan muchísimo. Además, la comida como paella y cocido madrileño es, como dije, muy deliciosa.

Ahora, ¿Por qué decidí estudiar español? Pues, la respuesta es sencilla. Yo probablemente iré a España para estudiar la música en el “Berklee College of Music” en Valencia. Entonces, pienso que hablar español será muy útil. Elegí estudiar allí porque, como dije, me encanta este país. También, saber este idioma es muy importante puesto que hay más de 580 millones hablantes de español en el mundo. Además, en mi opinión, español suena muy bien, y muchas películas españolas son muy interesantes. Y por último, a mí me encantan las lenguas en general porque me gusta hablar con la gente, y saber más de las diferentes tradiciones del mundo.

En conclusión quiero decir que, debido a todas esas razones, creo que España es uno de mis países favoritos. Me gustaría vivir y tener mis hijos allí en Málaga porque, cuando viajé allí, vi lo que significa perfección. España es, para mí, un país perfecto, y por eso recomiendo que todas las personas vayan allí al menos una vez, para que vean los lugares más bonitos del mundo, para que mejoren su español, y para que conozcan la gente más simpática, inteligente, interesante, amable y bonita del mundo.

WHY I LOVE SPAIN

When my dad bought a flat in Mallorca in 2014 I was really excited to see what Spain looks like. In 2014 I spent two months on the biggest Balearic Island. In those two months I fell in love with the country, there were no things I didn't like the food, the people, the language, the beaches were personally all the best I have ever seen. Fast forward three years later I was still going to Mallorca every summer and this was the year that I finally went to see the main land of Spain. With a ferry I went from Palma to Denia, I didn't spend much time in Denia and we went straight to a hotel we booked for the night. The next day we got up early and we went to Murcia for the day, I really liked the city and all of the buildings in it but we didn't spend the night there we continued to our next stop which was Granada. We spent three days in the beautiful city in the Southern Spain and I enjoyed each one of it. Our hotel was in the center so we spent the first day in the heart of the city exploring and trying different restaurants and of course my sister went shopping. On day 2 of our time in Granada we went to Alhambra, it was magical we spent the whole day there exploring the beautiful parts of this majestic fortress. On day 3 I was kind of sad we have to leave Granada but I still had a lot of fun going to the shopping center and buying a lot of cool stuff I still wear to this day, later we packed our bags and continued our trip next stop was a city that the original name in Latin means “strong or healthy” Valencia. We spent day one in the city center, we rented electric scooters that really helped us see everything in time I especially enjoyed the cathedral in the center of Valencia. On day 2 we visited the F.C Valencia stadium and me and my father especially enjoyed it. Finally it was time for us to head back to Mallorca, we took a ferry and we were on our way back home. In 2014 when I first saw the beauty of Mallorca I fell in love with the country, but this trip made me want to explore every part of Spain and enjoy it. I still go to Mallorca even last year I found a way to get there and I hope I will be able to go again in July this year.

Марко Матић la

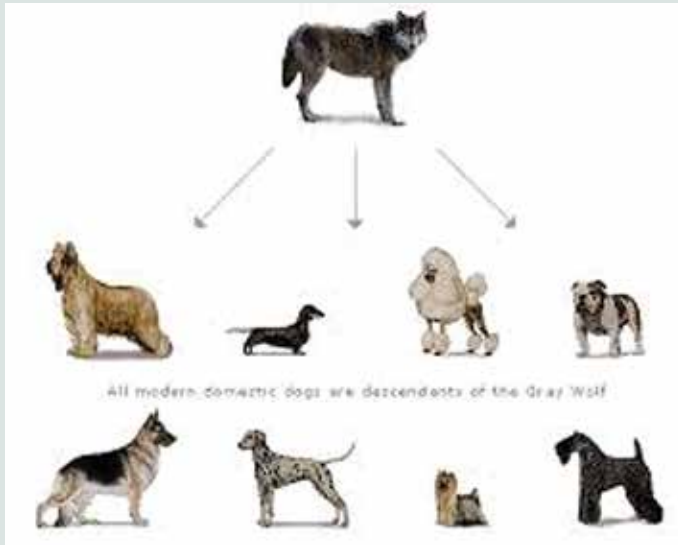
РЕЦИКЛАЖА МЕТАЛНОГ ОТПАДА

Ученици седмог б су на часу ликовног 2. 3. 2021. учествовали, у оквиру својих Service as Action активности, у прављењу кутије за метални отпад. Идеје су врцале, одмах су осмислили да кутија буде у облику робота. Три групе су се одвојиле: дечаци који су правили роботе и девојнице које су правиле летке, цртале пригодне сличице. Циљ акције је да се подигне свест о томе да овај отпад може да се рециклира.

TO WHAT EXTENT SHOULD HUMANS MANIPULATE HUMAN REPRODUCTION OR GENETIC CHARACTERISTICS?

SELECTIVE BREEDING

Since the beginning of days, humans have been influencing the genetics of organisms and beings around them. By selective breeding, the early humans managed to domesticate animals, breed crops for food from wild plants or create various breeds of plants or animals. It became obvious to humans, at some point in history, that offspring always resemble their parents in characteristics. If you decide which characteristics are desirable and important enough to select, and choose parents that show these characteristics, when bred together, some of the offspring will inherit these features. If you then choose the best offspring with the desired characteristics to produce the next generation and repeat the process over many generations, all offspring will eventually show the desired characteristics. This process has been used by humans for a long time and we accept it as natural. We don't necessarily see anything controversial in how a poodle came to be - from a wolf.

BENEFITS AND RISKS OF SELECTIVE BREEDING

Even though we couldn't imagine our world without bananas, for example, the survival of this plant is extremely frail. The plant seems to have naturally crossbred, from two similar but much less attractive species in Asia and was discovered by man some 10 000 years ago. The banana we know today was then created by selective breeding, only to produce a sterile plant - without

seeds. This means that bananas have to be planted from shoots of an existing tree and consequently, that all bananas in the world could be wiped out by just one disease.

Because of selective breeding, future generations of plants and animals could share very similar genes. Reducing the gene pool would also reduce the possibility of new varieties in the next generations, at the same time multiplying the possibilities of inheriting defects or inclination to certain diseases.

Some of the positive examples of GM would be the creation of insulin producing bacteria, used to successfully treat diabetes, or a species of beta-carotene producing rice in areas affected by vitamin A deficiency, in order to help prevent blindness.

Some of the positive examples of GM would be the creation of insulin producing bacteria, used to successfully treat diabetes, or a species of beta-carotene producing rice in areas affected by vitamin A deficiency, in order to help prevent blindness.

For centuries, almost all carrots were yellow, white or purple. But in the 17th century, Dutch growers cultivated orange carrots as a tribute to William of Orange – who led the the struggle for Dutch independence – and the color stuck.

GENETIC ENGINEERING

Genetic engineering or genetic modification involves modifying the genome of an organism by identifying and removing a selected gene from the genome of one organism, and introducing it into the genome of another organism to result in a desired characteristic.

Genetic engineering can make faster changes to organisms, than selective breeding and that is why it has become one of the fastest, most revolutionary and most controversial fields of research and engineering in the 21st century, with what we are seeing now, being just the beginning.

"Progress in this field has been so rapid that the dialogue around potential ethical, societal, and safety issues is scrambling to catch up." (Mary Todd Bergman Harvard Correspondent, January 9, 2019) and the unexpected announcement of a Chinese researcher that he had edited the genes of two human embryos, which were at the time of the announcement already born showed us just how strange a world we live in and how difficult it will be to agree on the future rules, borders and even or especially ethics of human gene editing.

However, as Glenn Cohen, faculty director of the Petrie-Flom Center for Health Law Policy, Biotechnology, and Bioethics at Harvard Law School, has

Some of the positive examples of GM would be the creation of insulin producing bacteria, used to successfully treat diabetes, or a species of beta-carroten producing rice in areas affected by vitamin A

White Rice

GMO Golden Rice

Image source: goldenrice.org

said, "...gene editing comes in many varieties, with many consequences. Any deep ethical discussion needs to take into account those distinctions." The mentioned twin babies, whose case the Chinese researcher presented, were genetically modified in order to prevent contracting the HIV virus, carried by their father. The father agreed to the intervention with the motivation to be sure to protect his children from contracting the virus, the sickness or the stigma in the Chinese society still associated with the HIV/AIDS.

Can we blame him?

Intervention into the human genome is far from a conversation about designer babies, though not excluding, but primarily it is discussion about whether potential health benefits outweigh potential un-reparable negative consequences in the life of a human being or human kind as a species.

CONCLUSION

At my age, I think I can really only speculate on the topic and after researching, I cannot say I have come to a single conclusion. I think the closest I can come is to quote Sheila Jasanoff, founding director of the Science, Technology, and Society program at HKS, saying "We don't require students to learn the moral dimensions of science and technology, and that has to change. I think we face similar challenges in robotics, artificial intelligence, and all kinds of frontier fields that have the potential to change not just individuals but the entirety of what it means to be a human being."

Sofia Jelovac IIb

References:

Taylor, O. (2020, December 31). 10 Fruits, Nuts, And Vegetables You Did Not Know Were Man-Made. Retrieved January 31, 2021, from <https://listverse.com/2018/12/11/10-fruits-nuts-and-vegetables-you-did-not-know-were-man-made/>

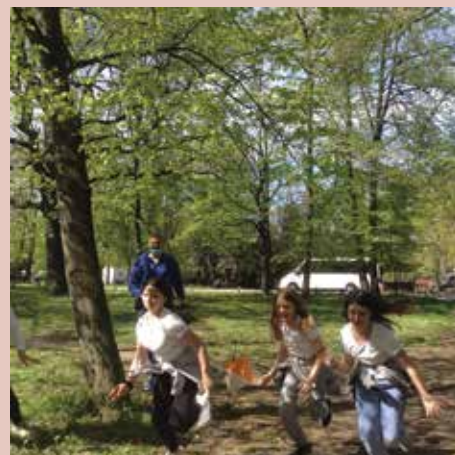
Potential benefits and risks of gene technology - Selective breeding and gene technology - Eduqas - GCSE Biology (Single Science) Revision - Eduqas - BBC Bitesize. (2019, June 12). Retrieved January 31, 2020, from <https://www.bbc.co.uk/bitesize/guides/zqftrwx/revision/5>

Bergman, M. T. (2019, October 28). Harvard researchers share views on future, ethics of gene editing. Retrieved January 31, 2021, from <https://news.harvard.edu/gazette/story/2019/01/perspectives-on-gene-editing/>

ТАМИЧЕЊЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ - АОК КОШУТЊАК

Наши оријентирци су се опробали на правом такмичењу у оријентирингу које смо организовали 22.4. уз помоћ сарадника из АОК Кошутњака. Осам тачака на новој стази у Кошутњака биле су прави изазов.

Овог пута су победили дечаки Алекса, Леон и Лазар са најбољим временом и пронађеним свим тачкама.

ИГРЕ СНАГЕ И СПРЕТНОСТИ У ОРИЈЕНТИРИНГУ

Наставили смо квалификације 11. 3. за Шетњу трагом једног атентата која ће се реализовати у наредном периоду. Ученици су били мотивисани. Такмичарски дух две екипе учинио је надметање занимљивијим.

ВЕШТИНЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ

Наши оријентирци су вежбали агилност и брзину 4. 2. 2021. Опробали су се у такмичењу на полигону који су поставили професори Сале и Катарина. У појединачном такмичењу победила је Николина са 19.86. У групном такмичењу су победиле девојчице. Честитамо!

ВЕЖБЕ БРЗИНЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ

Стара добра екипа оријентираца изашла је 4.3. на терен да се такмичи у оријентирингу. Борисова против Константинове екипе борила се – циљ три победе. Много важнији циљ је боравак у природи, бављење овим племенитим спортом и припрема за озбиљан корак – Трагом једног атентата који нас чека за две недеље.

ЗАГОНЕТНИ ОРИЈЕНТИРИНГ

Оријентирци су се по дуги пут ове школске године опробали у решавању загонетки. Било је тридесетак учесника, пет тачки које је требало пронаћи и велика жеља за победом. Мерило се време и број тачних одгонетки. Победиле су девојчице Сена, Искра, Искрица, Ива, Катарина и Ада. За следећи четвртак Леон је припремио нове загонетке, а сви учесници су добили наградно клизање.

ИКС ОКС ОРИЈЕНТИРИНГ

У склопу припрема за такмичење под покровитељством АОК Кошутњака које ће се десити у четвртак 22.4. оријентирци су се опробали у занимљивим играма. Негују се вештине спретности, окретности, брзине, тимског духа.

СПОРТСКИ ДАН – ВЕСЛАЧКИ КЛУБ „ПАРТИЗАН“

Уторак, 27. април, провели смо у Веслачком клубу „Партизан“ на Ади. Иако је био кишни дан успели смо да га разведримо турнирима из бадминтона. Поделили смо се у четири екипе од по четворо и играли смо мини утакмице. Софија је, наравно, била најбоља и однела титулу најбољег играча дана. Остали су такође били добри и утакмице су биле поприлично динамичне. Навијало се, смејало и такмичило... Све у свему, још један леп дан са ученицима и наставницима.

Софија Јеловац IIБ

ТРАГОМ БРАНИСЛАВА НУШИЋА КРОЗ БЕОГРАД

Оријентирце наше школе 25. 2. 2021. водила је кроз град Миа Трифуновић. У оквиру SaA активности припремила је културни оријентиринг кроз град. На најзанимљивији могући начин упознала је ученике са животом и делом нашег великог писца. Прва тачка била је Нушићева улица, потом кафана Три шешира па Тргу републике на коме се налази биста и Народно позориште у коме је био управник. Шетња је настављена ка месту рођења и завршена испред Цвијете Зузорић. Други ученик са SaA (Service as Action) „задатком“ био је Марко Штрајх који је догађај пратио кроз свој објектив. Уметничке фотографије и детаљну маршруту можете видети у следећем броју школског часописа.

ДЕФИЛЕ МАТУРАНАТА 2021.

- 1. Богојевић Богдан** – опробао се на даскама које живот значе у улогама Косте Вујића, Агатона, професора Кутузова, мужа госпође министарке. Најревноснији сарадник Соколских новина остаће запамћен по занимљивим интервјуима са познатим личностима, учесник свих литерарних конкурса.
- 2. Васић Александра** – ову симпатичну Суботичанку ћемо памтити по занимљивом школском прибору, најбољим белешкама и уредном рукопису. Будућа психолошкиња увек спремна да помогне и саслуша своје другарице.
- 3. Ђорђевић Миа** – тиха вода брег рони, љубитељ глобалних политика и борац за људска права. Поуздан пријатељ. Желимо јој пуно успеха на студијама у Италији.
- 4. Јанићијевић Матеја** – тенисер, омиљени предмет српски језик и књижевност. Изазива уздахе девојцима које жељно ишчекују његов долазак у школу.
- 5. Кадовић Елена** – уметничка душа, најбољи пријатељ, рокерка у души која у исто време заносно плеше латино плесове. Најбоља амбасадорка наше школе на хуманитарним акцијама, конференцијама и културним догађајима. Будући архитекта
- 6. Кукољ Анђела** – симпатична плавокоса нежница, ухватила се у коштац са фразеологизмима у литератури и животу. Званично задужена за прављење анкета по свим битним питањима за одељенски живот. И када не мора, сврати до школе „само да нас види“. Свуда је прати звонки и весели смех, „ставила би руку у ватру“ за своје пријатеље.
- 7. Куку Ана** – долази нам из земље Олимпијаде и демократије, суптилна и проницљива, будући студент психологије. Неустрашива и храбра попут Артемиде, увек спремна да се суочи са изазовима.

- 8. Немец Алена** – будући студент ветерине, воли животиње, спремно превазилази препреке, најуспешнији цокеј наше школе. Када се за нешто заинтересује, у томе постаје неприкосновена. Увек озбиљног погледа, увек са јасним ставовима о себи, о свету, о смислу живота.
- 9. Пајић Ђорђе** – успешан на многим пољима, а највише на пољу физике. Велики обожавацац спортске моде, најредовнији ученик у целој школи, будући ЕТФ-овац. Омиљени падобранац и радо виђен гост на свим часовима и из предмета које не слуша, јер његова радозналост превазилази редовну наставу.
- 10. Радивојевић Магдалена** – заштитни знак – коврцава коса, нежна, забавна, проницљива, мали мангуп, са разредном волела да пева Оасис на екскурзији. Види своју будућност у медицини и помагању људима.
- 11. Радумило Алекса** – открио љубав према књижевности на часовима српског језика. У четвртој години се највише истакао по писању дубокоумних есеја из филозофије. Све што је тема тежа, за њега је изазов већи.
- 12. Росић Сунчица** – наша Sunshine, дошла нам је из Танзаније али као да је са нама од почетка. Амбициозна, перфекциониста, даје најбоље од себе. Изузетних манира, увек спремна да помогне другима, врло емпатична према наставницама, сигурни смо да је у будућности очекују велики успеси.
- 13. Станојловић Слободан** – префињени, културни и насмејани млади господин, балансира успешно између школских обавеза и фудбалске каријере, воли филозофију, Андрића и редовно завршава своје обавезе. Надамо се да ћемо га у будућности гледати на терену Ноу кампа.
- 14. Чумић Александар** – бубица, драги младић који је мало лутао по свету па се вратио кући. Прави Фанђо на теренима Навака, латино плесови су му специјалност. Заљубљени џентлмен, који романтичним гестовима показује колико му је стало, добар друг, одличан ђак.
- 15. Јеринић Милош** – глумац који лако осваја срца многих девојака, најпоузданији плесни партнер. Уметник да шармом школске обавезе прилагоди свом темпу. Дечак са осмехом од милион долара. Верујемо да ће нас овај момак поздравити са доделе Оскара за најбољег глумца.
- 16. Обрадовић Алекса** – гледајући га из првих редова, били смо сведоци његових бравура, чистој игри без фаулова у нападу и одбрани, са бритким асистенцијама које су његове другаре остављале у сузама од смеха. Иако је примљен на 14 елитних светских универзитета, школовање ће наставити на америчком Браун универзитету. Знајући његове успехе и амбиције у сфери инжењерства и страст коју гаји према моћним машинама, можемо да му пожелимо: напред у нове победе, Алекса!
- 17. Танко Катарина** – наша Кети, друштвена девојка увек спремна за смех и добру забаву. Посвећена пријатељима и увек спремна да помогне. Озбиљно се припрема да у будућности бриљира у судници.
- 18. Томић Марија Мања** – гласна и племенита, са собом доноси и разноси позитивну енергију и расположење. Детињаста а зрела. Одржава задату реч, Мања је особа на коју се у свакој ситуацији можете ослонити. Сићушна Баранка великог срца већ дванаест година својим осмехом свима нама улепшава дан.
- 19. Ђуковић Милена** – девојка без мане, ниједан изазов није превелики. Одговорна, свестрана и радознала, полиглота, А стар хемичар. Активни сарадник Соколских новина, најбоља математичарка и тенисерка у исто време. И поред тога што је добила позиве од најпрестижнијих британских факултета, највише се радује одмору на будванским плажама. Ми кажемо – и више него заслужено!
- 20. Шево Александар** – манекен, звезда тик-тока, добар друг са великим плановима за будућност, жели да постане трговац биткоинима. Сталожен, не подлеже притиску. И кад гори – његов мото је: „Опуштено, лаган сам.”
- 21. Черанева Ања** – наша тајанствена Русиња, мало говори али много зна. Активно прати догађаје у Русији, брине за људска права и воли стрипове. Снимала аудио-књиге на руском језику да помогне другарима из школе за следеће и слабовиде.
- 22. Чуквас Душан** – шармантни Новљанин, разоружавајућег осмеха, Петар Пан наше генерације. Очекујте неочекивано када је овај момак у питању. Будући студент фармације.

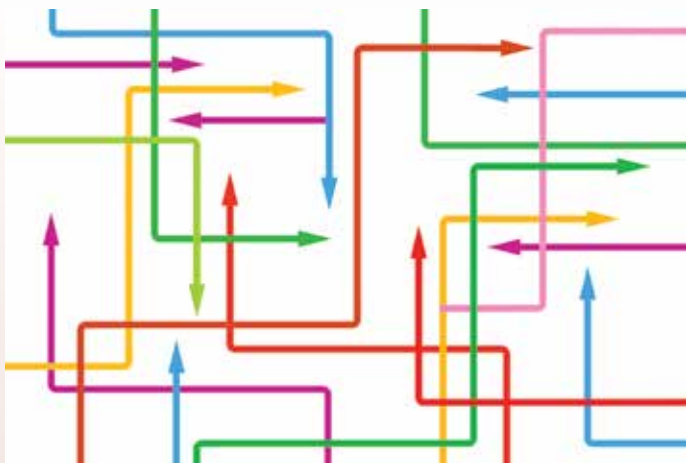
ПСИХОЛОГ ИМА РЕЧ

Током јануара и фебруара, психолог школе Милица Скочајић одржала је предавање против новог облика конзумације никотина – никотинских кесица названих снус. Ученици првог и другог разреда имали су прилику да чују критичку анализу увођења снуса на тржиште и митова који окружују његово коришћење. Посебан осврт током презентације направљен је на штетне ефекте снуса по здравље, нарочито младих особа. Предавање је закључено подсећањем на обавезе свих школских актера када је реч о неговању здравих животних стилова и сузбијању коришћења било које врсте наркотичког средства или психоактивне супстанце.

ПРЕПОРУКА ПСИХОЛОГА

Ослањање на дигиталне технологије у великој мери променило је начин на који долазимо до информација и проводимо слободно време. Аудио разговори или „подкасти“ доживели су велики успех јер омогућавају праћење актуелних или занимљивих тема из области науке, уметности и културе док смо у покрету – у превозу, док се бавимо кућним пословима или шетамо. Америчка психолошка асоцијација продуцирала је подкаст под именом Говорећи о психологији (енг. *Speaking of psychology*). У епизодама које трају између 30 и 40 минута, стручњаци из области когнитивне психологије, психологије образовања или менталног здравља говоре о релевантним темама из перспективе науке али и психолошке праксе. Слушање подкаста је бесплатно и доступно онлајн на сајту Америчке психолошке асоцијације.

КАРИЈЕРНО САВЕТОВАЊЕ ИЛИ КАРИЈЕРНО ПРОНАЛАЖЕЊЕ – КО ВОДИ ГЛАВНУ РЕЧ?

Традиционални модели одабира занимања и развоја каријере подразумеју линеаран и стабилан след (често извесних) корака. Ти кораци су се некада сматрали сличним за већину људи – завршетак школовања, одабир занимања и уз мало среће, останак на једном радном месту током већине радног века. Модернија слика каријере је много неизвеснија, има прекиде и прескакања и подразумева навигирање кроз много фактора који чине каријеру – способности, жеље и мотивација, материјалне и социјалне могућности...

Каријерно саветовање ученика све ређе изгледа тако што ученик уради тест професионалне оријентације и добије сугестије и усмерења од свог каријерног саветника (најчешће психолога). Сада се више ради о каријерном проналажењу – ученици кроз образовање, радионице и разговоре са каријерним саветницима стичу алате уз помоћ којих могу боље да упознају себе и тржиште рада, те сами трагају за могућностима за започињање и развој каријере. Наш задатак је да ученике на том путу подржимо, пружајући им информације, помажући им да боље разумеју своје потребе и могућности али и ширину и ограничења будућих занимања. Главну реч у модерном схватању каријере имају ученици а не њихови саветници. Развој каријере састоји се од упознавања сопствених жеља и способности, стицања знања о образовању и занимањима, проналажења могућности, тестирања колико су те могућности одговарајуће... Ниједан психолог или каријерни саветник ово не може учинити за своје ученике.

У складу са модернијим схватањима каријере, ученици другог разреда су похађали онлајн радионицу – *Каријерно саветовање или каријерно проналажење*. Имали су прилику да уз вођство школског психолога

анализирају своја интересовања, способности и жеље, али и да се упознају са могућностима за даље школовање и потенцијалним занимањима. Ученици су учествовали и у изради критеријума који су им важни за одабир будућег занимања као и у њиховом оцењивању. Поменуте активности ученици након радионице могу понављати спонтано и самостално, са више самопоуздања. Главна порука заједничког рада ученика и психолога била је да су планирање и развој каријере дуготрајни процеси вредни труда и улагања.

Милица Скочаић, психолог школе

САМОЕФИКАСНОСТ КАО ФАКТОР АКАДЕМСКОГ УСПЕХА – ДА ЛИ ТРЕБА БИТИ САМО „ПАМЕТАН“

Док одрастамо, ми доживљавамо разне успехе и неуспехе – добре и лоше оцјене, успешна пријатељства или неуспешне љубавне везе, победу на школском такмичењу или губитак утакмице. Сва ова искуства подразумевају прихватање неког изазова и дају нам информације о томе да ли ми можемо да се ухватимо у коштац са њима и успешно их превладамо.

Очигледно је да оваквих искустава има много, практично су свакодневна. Низ негативних искустава може произвести стање беспомоћности – веровање да више никада нећемо успети и да не вреди ни покушавати. Нарочито тешко може бити ако све те неуспехе припишемо себи и својим особинама. Тиме смо везали неуспехе за нешто што је дуготрајно, стабилно и што се не може променити. Ево примера ученика или ученице који наилазе на тежак период у школи. Могу размишљати овако: „Ако не могу да добијем високу оцјену, то је зато што сам глуп/а. Ако сам глуп/а, не могу ништа да учиним у вези са тиме и стално ћу добијати само лоше оцјене. Зашто онда да уопште учим?“.

Нажалост овакву врсту размишљања можемо често видети међу ученицима али и међу одраслима који се сусрећу са новим изазовима. Таква размишљања воде повлачењу и одустајању. Међутим, истраживања показују како успех у школи само делимично зависи од нечега што се може назвати памећу или интелигенцијом. Велики део успеха зависи и од труда, воље за радом и уверења да заиста можемо

успети и добити високу оцјену. Ево примера ученика или ученице који се не повлаче пред неуспехом: „Ако не могу да добијем високу оцјену, може бити да нисам довољно учио/ла или да ми ова област пада тешко јер ми је непозната. Ако је тако, потрудићу се више и питаћу за помоћ, па ћу покушати опет.“. Промена стратегије (учити на други начин, затражити помоћ вршњака или наставника...) мотивише ученике да покушају поново и повећава шансе да ће се наредног пута доживети управо успех, односно постићи задати циљ. Низ доживљених успеха води осећају супротном од беспомоћности – осећају изражене самоефикасности, уверењу да су задаци пред нама савладиви и да је успех реалистичан, те да су и нови покушаји пожељни.

Ученици углавном имају изграђен осећај самоефикасности у неким областима, али не и у другим. На пример, са лакоћом испробавају и суочавају се са задацима из језика и уметности али не и са задацима из математике. Да би се ово променило, постоје стратегије које наставници могу да употребе како би подстакли осећај самоефикасности код својих ученика и ученица. Те стратегије и ученици могу и треба да примене док самостално уче. Реч је о подели градива на мање целине, како би се стекао реалистичан утисак о томе који делови градива су јасни а који представљају већи изазов. Пружање директне и искрене повратне информације која садржи и препоруке за унапређење једна је од кључних стратегија за развој осећаја самоефикасности. Тако ученици разумеју шта могу да ураде другачије и немају прилику и разлог да неуспех припишу својим трајним и непромењивим особинама и способностима. Повратне информације не треба да буду везане само за тестове, већ се препоручује да се пружају и током активности на часу или након домаћих задатака.

Да би се повећале шансе да ученици радо приступе изради неких задатака, препоручује се и рад у паровима и групама. Тако ученицима постају видљиве различите стратегије рада и приступу задатку. Поред тога, посматрање вршњака како раде задатак пружа информацију ученицима који посматрају да се задатак заиста може урадити. Сваки успех и помак треба да служи као подстрек и треба га наградити, макар вербално. Уколико наставници редовно прате и награђују напредак ученика на часовима, вероватније је да ће и они сами имати вештине и бити вољни да то раде док самостално уче.

На крају, разуме се да свако другачије реагује на успехе и неуспехе и да некад неуспеси могу бити и сувише болни и преплављујући да ученике. Један од послова школског психолога је да ученицима буде на располагању када се то догоди. Негативна осећања су природна, а наш задатак није да их занемарујемо, већ да их разумемо и научимо како да са њима изађемо на крај.

Милица Скочајић, психолог школе

ПУТОПИС ИЗ ШВАЈЦАРСКЕ

Путовања су нешто што је део мене од самог рођења. Моја авантура, путовања са породицом, почела су још док сам био беба са пет месеци и обележила су мој живот до сада. Имам ту привилегију да могу да кажем да у животу имам две куће. Швајцарска је моја кућа од рођења, земља у којој проводим времена, максимално колико могу у току године. Није тешко заљубити се у тако лепу и уређену земљу. Када би ме неко питао шта највише волим у Швајцарској, одговор би био једноставан али тачан. Све време које проводим зими на планини везано је за скијање. Заволео сам скијање кроз игру јер сам имао само две године када сам почео да скијам. Лепота предела и Алпи својом невероватном магијом очарају свакога. Планина има ширину, тако да када се попнем на врх, имам утисак да сам на крову Света. Близина неба, које у Алпина има неку посебну плаву боју, облаци неку посебну белину и облик, дају утисак невероватне лепоте, снаге и моћи. Скијање је посебна авантура, мој ски-инструктор, брат Алекса, када је са нама и ја, скијамо кроз шуму, ван стаза, кроз дубоки снег, све то представља, више од самог скијања и уживања. Све то омогућиле су године скијања и дужина времена која се годишње проводила на скијању. Моји омиљени град је *Crans Montana*, волим *Zermatt*, *Verbie*, *St Moriz*... Начин живота, лепота предела, јасна правила која се поштују, извесност, драги пријатељи које сам кроз низ година стекао, нешто је што ме увек радо враћа и лети и зими. Лето има посебну чар јер је тада голф у центру дешавања. Можда један од

најлепших голф-терена на свету на којима играм са својим инструктором и братом дају посебну лепоту, задовољство, занимљивост... Спуштање резултата, увек је за мене изазов коме се радујем. Дивно је када нешто волиш и уживаш у томе, Швајцарска је управо то за мене.

Марко Обрадовић ИБ

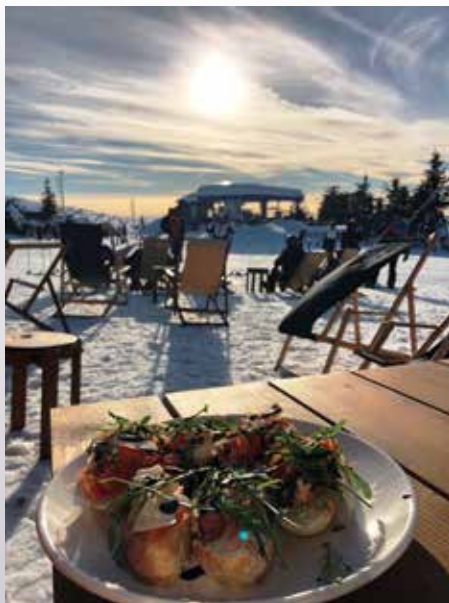
УТОПИЈА И ДИСТОПИЈА НА ПРИМЕРУ СКИЈАЊА

Две потпуно супротне идеје о друштву и свету око нас могу се применити на великом броју примера. Утопија представља свет без проблема и потешкоћа са сложним и уједињеним друштвом које се бори за опште добро. Дистопија је идеја чисте супротности и представља дисфункционално друштво и живот пун проблема који понекад нису на први поглед видљиви.

За добробит овог рада, покушаћу да представим обе идеје на примеру скијања. Веома је битно нагласити да је скијање само по себи чиста утопија јер га мали број људи може искусити – тако да уколико сте од тих, цените то. Ући ћу у детаље одласка на скијање. Две стране путовања на скијање савршено приказују и утопију и дистопију. Почевши од самог почетка, у дистопији, планирање путовања је пуно несугласица и нереалних очекивања. Цене смештаја су неприватљиво високе за ниво угодности који пружају. У друштву ово би представљало високе порезе и цене праћене ниским платама становништва. Утопије би пружила реалне наплате у зависности од примања купца. Следи изнајмљивање опреме, где је разлика то што у утопију већ имате вашу опрему која се поклапа са вашим знањем и стилем скијања. Дистопија је чекање опреме само да би вас панцерице јако жуљале, а скије биле исувише брзе или споре. Идлично, свако има баш оно што му је неопходно за квалитетан живот и не мора да се мучи да би дошао до тога – на пример, испробавајући седам различитих панцерица док не наиђете на оне иоле удобне. Од стазе вас дели још само ски-пас који сте утопично

купили онлајн да би сте избегли редове. Нажалост мејл потврде да вам није стигао па сте сада послати да тражите управу која се налази на крају центра Копаоника. Ова дистопија проилази иако сте имали савршен и једноставан план како да доживите утопију и представља све неочекиване пробелеме за које није крив сам народ већ они одговорни за бригу о њему. Коначно, стигли сте до стазе. У утопији, стајете мирно у не тако дугачак ред за седешницу која вас вуче из центра. Нико се не гура нити удара лактовима како би прошли брже и не газе и не гребу вам скије (лични проблем). Редар се не дера на вас јер сте поврх гужве застали да сачекате другарицу како се не бисте возили сами. Наравно у дистопији баш све од наведеног се дешава сем што још вероватно и

има и свађања. Друштво се међусобно свађа за сваку ситницу да би се доказало ко је управу и ко је надмоћнији чак и у тренуцима када је очигледан ред којим би дошли до циља – у овом случају седешнице. Постоје и проблеми на које не можемо да утичемо, који у утопији не постоје, а у дистопији могу бити представљени као јака мећава и страшан ветар који су праћени маглом. Ово отежава све што би иначе било чисто уживање. На врху стазе у утопији крећете са спуштањем низ стазу која вам се чини занимљивом или лепом, не водећи бригу о осталим факторима. У дистопији, прво морате крвнички да затегнете панцерице да би сте радили добар карвинг. Након тога, проводите десет минута покушавајући да погодите која стаза је и даље свежа и где нема толико гужве. Идеалан свет би свима пружио шансу да раде оно што воле и изаберу свој животни пут. Сушта супротност су форсиране одлуке базиране на томе која ће вас одвести до преживљавања. Заобишли сте све проблеме до сада, и крећете низ планину. У утопији, стазе су свеже испеглане, ноге вас добро служе, сви знају добро да скијају и промишљају своје одлуке, скретања и кочења. Скије вам секу снег и само клизите у перфектном балансу без страха од пада. Сушта супротност, то јест, дистопично, стаза се већ претворила у качамак, иако још није ни подне, лед се налази испод, где га не очекујете, а хупсери покривају остатак стазе. Почетници не обраћају пажњу, лете низ стазу као муве без главе, наједном скрећу и стају. Чак и када све делује утопично, нешто може поћи наопако. Ви идете слалом низ црну Дубоку 1 стазу, у самом углу, заузимајући најмање могуће простора. Сунце сија, стаза је глатка али одједном наилази огромна жена у плугу без контроле и покоси вас (поново, лични проблем). У дистопији увек постоји један или више проблема који вас раздвајају од савршеног плана или извршења истог. Утопично, не бисте морали ни да бринете о неочекиваним проблемима који би могли да уследе.

Реалност је склоп утопије и дистопије са елементима обе идеје. Савет који би ја применила јесте тражење утопије и тамо где је нема ради позитивнијег става али и спремност на суочавање са неочекиваним потешкоћама.

Наталија Матић ИБ

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 36

- Која установа је најстарија књижевна, културна и научна установа код Срба?
- Где је основана?
- Где јој је седиште?
- Колико смерова има правац?
- Света столица је име које се често користи за...
- Како гласи синоним за елан: полет, излет, домет, намет.
- У Италији име Артемио Франки носе два: аеродрома, стадиона, града, ауто-пута
- Стандардни технички поступак који се примењује у телефонији зове се: марконизација, едисонизација, максвелизација, пупинизација
- Седиште Универзитета у Нишу налази се у старом здању које је познато под именом: Лапидаријум, Хамам, Бановина или Базилика.
- Где се користи рипида? Кланица, црква, градилиште, пошта.
- У ком спорту је 2006. освојена прва медаља за Републику Србију као самосталну државу? Пливање, атлетика, веслање, рвање.
- Поређајте америчке председнике по редоследу којим су владали: Клинтон, Картер, Кенеди, Кулиџ.
- Које море Италијани зову Адриатико?
- Шта значи изрека дрвени адвокат?
- У којој држави је рођен Арнолд Шварценегер (глумац и гувернер Калифорније)? Аустрија, Канада, Русија.
- Име Лачни Франц прочуло се по музици, спорту, науци, филму.
- Од ког дрвета је био направљен легендарни Карађорђевог топ?
- Трешњегово, јабуково, дреново или шљивово.
- Који руски песник је прве стихове објавио под псеудонимом Сергеј Молот? Љермонтов, Мајаковски, Јесењин, Пушкин.
- Који град у Швајцарској је познат као град са најмање становника на свету који има метро? Берн, Женева, Базел, Лозана.
- По миту, првобитни лавиринт је на Криту, изградио је...
- Лавиринт је замишљен као пребивалиште за...
- Ко је Мида?
- У цара Тројана магареће уши је израз који означава...
- Чувено Роденово дело назива се...
- Ко је нарцис?
- Који је пандан у грчкој митологији римски бог Нептун?
- Ника је грчка богиња...
- У ком музеју се чува чувена статуа Ника са Самотраке?
- Уликс је...
- Његова жена је позната по верности. Како је њено име?
- Олимп је...
- Која је највећа планета нашег система?
- Шта раде катализатори?
- Како је умро Александар Сергејевич Пушкин?
- Који писац је овогодишњи добитник НИН-ове награде за роман?

МОЗГАЛИЦЕ

Трка камила

Трка камила организована је у једном од арапских села. Богата награда од 1000 златника предвиђена је за камилу која стигне последња на циљ. Судије су дале знак за старт међутим све камиле су заједно са јахачима на њиховим леђима стојале непомично на стартној линији. Сви су хтели да последњи стигну на циљ. Међутим после краћег договора између јахача трка је кренула и јахачи су са својим камилама јурили ка циљу најбрже што су могли. Шта су се то договорили јахачи, да би трка отпочела?

Кугле

Пред вама је 8 кугли и све су исте боје и облика, али једна од њих тежа је од осталих седам. Од помоћних инструмената имате вагу са два таса, која мери поређењем тежине са тасова, а при том немате тегове. Како у два мерења да сигурно одредите која је од кугли је она тешка?

Близанци

Један путник кренуо је у село до којег није најбоље знао пут. Дошао је до раскрснице чији путеви воде у два села. Један пут водио је у село у које треба да иде, а други у село у којем живи племе људождера. На раскрсници није било никаквих знакова и натписа, само два брата близанца који су знали прави пут. Међутим један од њих је стално говорио лаж, а други увек истину. Путник је имао право да постави једно питање једном од њих, али није могао да зна који говори лаж а који истину. Уколико би погрешно пут отишао би у село из којег се никада не би вратио. Ипак, путник се снашао и отишао правим путем. Које питање је поставио једном од браће?

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

ДА ЛИ СТЕ ЧУЛИ ДА...

- Када се ставе један на други метални мексички новчић од 10, 5, 2 и 1 позоса, добије се календар древних Астека!
- У јулу 1969. године штампан је први стрип Алан Форд. Почетна идеја о ненадмашној Групи ТНТ се родила 1967. године, а у Југославији је први број објављен 1972. Неки цитати из култног стрипа: „Ако каниш побиједити, не смијеш изгубити.“ „Боље нешто од нечега, него ништа од ничега.“ „Алане, бјеж’мо, њих је двојица, а ми смо сами!“ „Боље бити богат него не бити.“ „Тко хода не трчи.“ „Тко лети, вриједи, тко вриједи, лети, тко не лети, не вриједи.“

- 28. децембра 1895. одржана је прва филмска представа у Паризу. 6. јуна 1896. одржана је прва представа код нас, у кафани „Код златног крста“ у Београду. Њој су присуствовали краљ Александар Обреновић и краљица Наталија. Крунисање краља Петра I – један од најстаријих сачуваних филмова који су снимили енглески синеасти. 1909 – отворен је први стални биоскоп у Београду. Поп Ђира и поп Спира – први је домаћи филм у боји.

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

• Крајем 1873. године динар је званично постао српска валута. Међутим, мало је познато да је поред предлога да се српска валута зове ДИНАР постојао и предлог Владе Србије да се валута српске државе зове – СРБЉАК. Динар, као новчана јединица, уведен је на иницијативу тадашњег министра финансија Чедомиља Мијатовића, а његовим увођењем престала је употреба преко четрдесет врста туђег металног новца. Динар је преузет као назив за новчану јединицу, јер је тај назив постојао још у средњовековној Србији (13. век).

• Бранислав Нушић, један од честих посетилаца, назива дом Илића „јединим књижевним клубом у престоници” осамдесетих година XIX века. У овај дом га је увео Војислав Илић, Јованов син, једини песник реализма. У Видинску улицу долазили су најистакнутији писци тог времена, и стварали надахнути идејама понетим из дома Јована Илића.

Service as Action – примена у математици

Државе	Број оболелих	Укупан број становника	Проценат оболелих
Русија	4,39 милиона	144,4 милиона	3,04%
Америка	29,8 милион	328,2 милиона	9,08%
Шпанија	3,21 милион	46,94 милиона	6,84%
Колумбија	2,32 милиона	50,34 милиона	4,60 %
Чешка	1,45 милиона	10,65 милиона	13,61%
Индонезија	1,45 милиона	270,6 милиона	0,53%
Турска	2,79 милиона	82 милиона	3,62%
Индија	11,6 милиона	1,366 милиона	0,80%
Србија	549 305	6 945000	7,90 %
Холандија	2,01 милиона	17,28 милиона	11,63%

Основци примењују SaA у раду

Аритметичка средина:

$$\frac{3,04+9,08+6,84+4,60+13,61+0,53+3,62+0,80+7,90+11,63}{10}$$

$$= \frac{61,65\%}{0,1}$$

$$= 6.16\%$$

Највећи број оболелих : Америка (9,08%)

Најмањи број оболелих: Западна Сахара (0,001%)

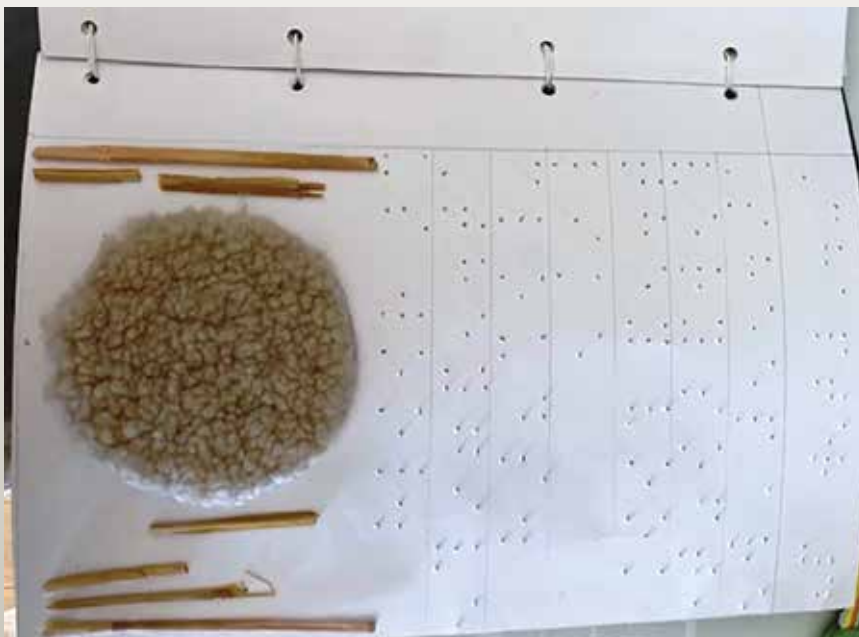
Овиме закључујемо да Западна Сахара има најздравије услове за живот у време короне јер су очигледно одвојени од остатка света.

Наталија Милић – гост из основне школе у часопису

SERVICE AS ACTION

I made a book in Brille alphabet for kids. I hope i helped them to learn something new and to be more sure in their knowledge. I made this book and donated it to school with blind children, in order to inspire people to do the same.

Марија Станковић ИБ

ХУМАНИТАРНА ПРЕДСТАВА – НОВОГОДИШЊА БАЈКА

Ученици Гимназије, у оквиру CAS и SaA активности припремили су 9. 2. 2021. за РПР ученике представу Новогодишња бајка. Улазница је слаткиш или сланиш и намењени су за ужину деци из Свратишта. Одзив је био одличан. Глумци су се потрудили, а публика је била озбиљна. За тренутак смо ухватили новогодишњу атмосферу.

РУЋЕРОВ ПРОЛЕЋНИ САЈАМ КЊИГА

Светски дан књиге 23. 4. обележили смо тако што смо организовали хуманитарни сајам књиге. Ученици и наставници су донирали књиге које смо данас продавали на штандовима. Лепо смо се забавили, набавили нове књиге за читање, а приход је намењен за децу из Свратишта.

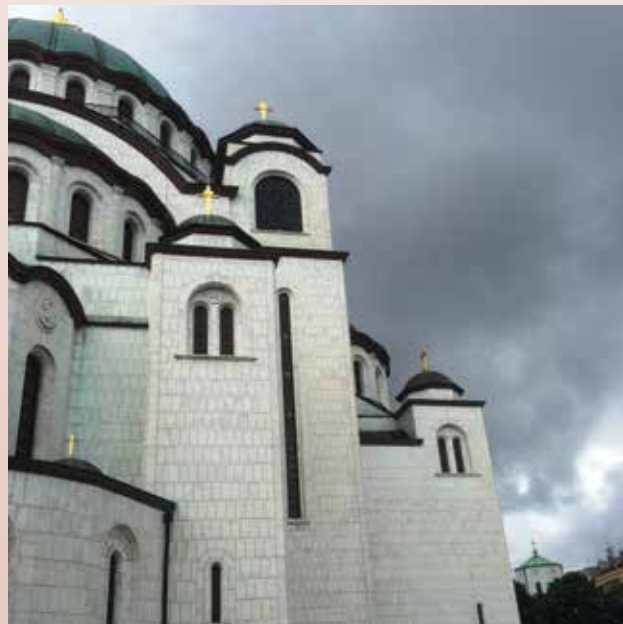
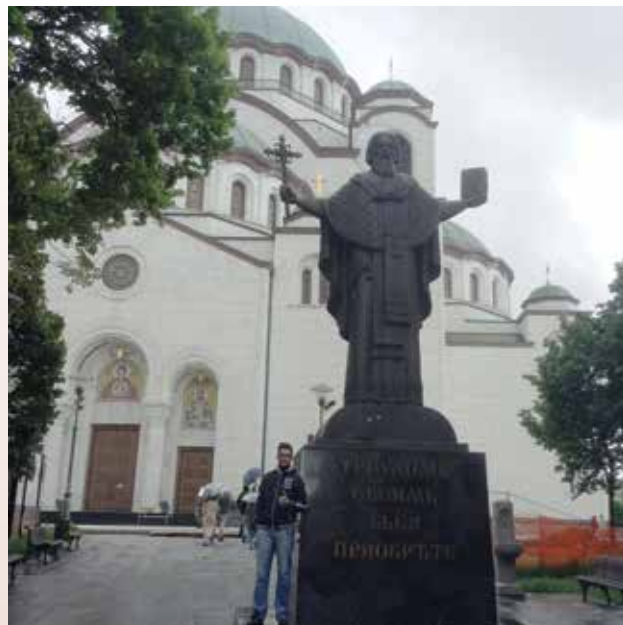

ВЕРСКИ МОЗАИК

Ученици другог разреда у склопу конекције између географије и SaA (service as action) посетили су 20. 5. 2021. Храм Светог Саве у Београду и Бајракли џамију. Један дан је био прилика да се укрсте религије и да се нађе права мера свих овоземаљских ствари.

У Храм Светог Саве неки од нас су први пут ушли. Лепота, светлост и мир нас је опчинио. Обишли смо крипту и место где је сахрањен патријарх српски Иринеј.

Наш домаћин у џамији из 1575. био је Рамадан Мехмеди, директор медресе и главни имам Бајракли џамије. У нестварно смиреном, културном и филозофском разговору наши ученици су добили одговоре на мноштво питања. Имам је одговарао пригодним језиком који је био разумљив, концизан, одмерен, толерантан према другим религијама. Данас смо могли штошта да научимо. Изашли смо са утиском који нас је држао дуго.

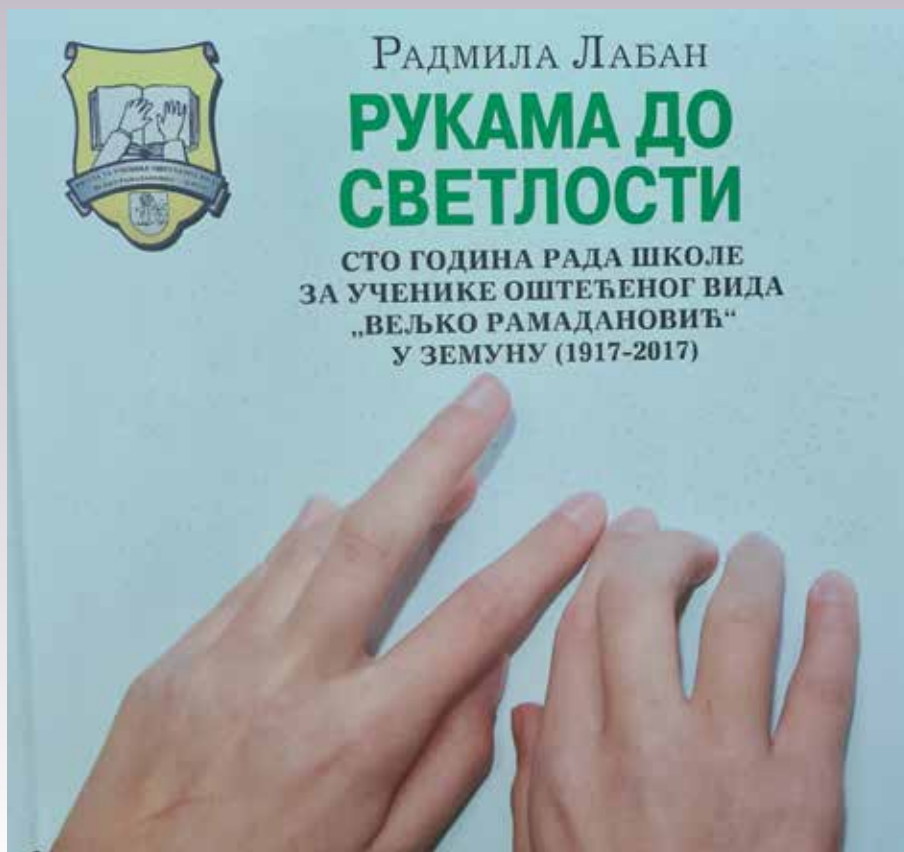
„ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ У ДЕЧИЈЕМ ОДЕЛУ“ – ЗВУЧНА ЧИТАНКА

У среду 3. марта, група ученика која је учествовала у снимању Звучне читанке уручила је ученицима школе „Вељко Рамадановић“ из Земунa припремљену донацију. У оквиру традиционалне хуманитарне акције „Хуманост на делу у дечијем оделу“, школа „Руђер Бошковић“ у сарадњи са продукцијском кућом *Omega production* реализовала је акцију снимања звучне књиге за фонотеку школе за ученике оштећеног вида „Вељко Рамадановић“ из Земунa.

МУР ученици, Маша Алвировић, Нађа Весић, Nanah Rabinovich Петровић, Луна Зимоњић, Mia Jackson, Leo Jackson и Соња Пијановић читали су текстове песама легендарних музичких група и извођача : *ABBA, Leonard Cohen, Bob Dylan, Paul McCartney, John Lenon*, а ученица

четвртог разреда гимназије *Анна Черанева* прочитала је одломке из романа руске књижевности и поезије. У оквиру хуманитарне посете, ђаци су присуствовали једном школском часу где су упознали ђаке ове школе и заједно преслушали неке од нумера са диска.

Такође су имали прилику да обиђу школу, њену библиотеку (медијатеку), штампарију, спомен-галерију посвећену оснивачу школе Вељку Рамадановићу и специјално опремљене сензорне собе намењене ученицима са оштећењима вида. Посету смо завршили обиласком дворишта у којем се налази игралиште дизајнирано по Монтесори програму, сензорни врт и уређен полигон за оријентацију и кретање. Наша школа добила је на поклон монографију „Рукама до светлости“ ауторке Радмиле Лабан која је настала 2017. године поводом стогодишњице од оснивања школе „Вељко Рамадановић“. Надамо се успешном наставку сарадње са овом установом и неким новим будућим заједничким пројектима.

ЈАПАНСКИ ЗМАЈ

Змај се у Јапану сматрао божанством воде и кише, али су и контролисали време. У Кини се чак поистовећују са симболом среће и просперитета, као и отелотворењем космичке енергије. Змај се изговара на јапанском *Tatsu* или *dragon*, од чега су Европљани касније скратили на *dragon*.

Иако сви ми данас имамо јасну слику у глави како змај изгледа, у древном Јапану, али и другим земљама искључиво источне Азије, змајеви су имали рогове јелена, главу камиле, очи зеца, врат змије, стомак рибе, канџе јастреба, шапе тигра, шаранове крљусти и уси бивола. Најбитније код змаја, су његови прсти. Наиме, кинески змај има пет прстију а јапански три прста. Постоје две народне приче: по кинеској – змајеви су потекли из Кине са 5 прстију, како су одлазили губили су их, и зато се култура змаја развила и задржала на подручју Кине, Јапана и Индонезије, док у Јапану је све обрнуто (кренули су са 3 прста и што би више путовали, више прстију би им расло).

На скоро свим сликама где су приказани змајеви поред њихове главе треба да се налази змајев ватрени бисер, који представља мудрост, енерију јанг и даје им могућност да се успињу на небеса. Акутагавина прича Змај се исто осврће и наглашава начин на који се тај змај, свом својом силином успео на небо, које је било испресецано громовима и муњама, док се некада мирно језеро усковитлало и као да се формирао неки полу-вир.

Има 5 главних змајева у јапанској историји, а то су:

Yamata no Orochi – описују га као змију са 8 глава и 8 репова, коју је убио први јапански цар. Наводно је по фолклору, од једног репа од овог змаја, настао чувени јапански мач у *Imperial Regalia of Japan*.

Watatsumi или *Ryūjin* се преводио као бог мора и он је био владар мора и океана и легенде кажу да је био једини змај који је могао да се трансформише у човека.

Toyotama-hime је била ћерка *Watatsumija* и једна је од ретких женских змајева, јер су углавном све били мушки змајеви. Преводи се као Светлећа бисерна принцеза и она је родоначелница прве јапанске царске породице.

Wani је био зли змај, морско чудовиште и по јапанском фолклору он је био крив за бродоломе који су се дешавали.

Mizuchi је био владар река и једини змај коме су се приносиле људске жртве, судећи по једној од најстаријих јапанских легенди.

По јапанској митологији, иако су змајеви имали предности своје величине и снаге, а могли су да буду величине бубе или да нарасту толико да заузму цело небо, имали су и они своје непријатеље – *kitsune* – духове лисице. Иако није било величанствених борби између ова два божанства, нису се баш слагали, зато што су *kitsune* волеле да обмањују људе и служили су се својим лукавством. Носили су нечисте и несвете предмете да би спречили змајеве да им кваре те обмане.

Веровање у и клањање змајевима као божанствима потиче из будистичке религије. Као и у Акутагавиним причама, змајеви су живели или у морима или у језерима у близини храмова. Према једној легенди, 596. године у будистичком храму у Нари, са неба су се спустили љубичасти облаци и прекрили су цео храм, а тада је облак постао петобојан и змај је пролетео небом. Сличну причу је испричао и Акутагава, у својој причи Змај, где се такође облаци надвалче над језером, с тим да у његовој причи се змај диже из дубина језера.

Змајевима су били подизани и храмови у које су људи долазили да би им се молили за добру кишну сезону и успех. И данас у модерној култури одржавају се свуда у Јапану фестивали у част змајева, постоје плесови посвећени њима, а служе и као инспирација уметницима.

Алена Косовац IIIБ

WOMAN'S RIGHTS,

Written by: Elena Mihailović and Alena Kosovac IIIb

The origins of the 8th of March

- In 1967, International Women's day was accepted by the Feminist movement and became one of the most prominent celebrations of women's fight for equality
- Prior to this, Soviet Russia was the first country to make it a national holiday
- UN recognized this holiday as late as 1977
- In some countries, this holiday is largely ignored and is a subject of protests, whereas in other countries it is one of the few days of the year when womanhood is celebrated
- Every year, this day has a different theme like:
 - Think equal, build smart, innovate for change (2019)
 - "I am generation equality: Realizing women's rights" (2020)
 - Afghan women today: Realities and opportunities (2002)

Russia, Petrograd, The protest for bread and peace, 1917

Protests and celebrations, 2019 and 2020

Different celebrations across the world

- Generally, on this day, women receive flowers, chocolates, cards and other

feminine products, but some countries celebrate it differently

- Saudi Arabia celebrates an event similar to International Woman's day, only on different dates, 1-3 February, first introduced in 2017
- In Italy, women are given Mimosa flowers
- In Poland, the symbol is a tulip
- In Russia, over time, this holiday lost all political meaning and is now simply a day to honor women

Suffragettes movement

- The start of this movement dates back to the Civil war in the USA, 1820
- Many women started to rise against the so called "Cult of True Womanhood", which stated that a woman should be a submissive wife and a mother devoted only to her family
- Seneca Fall convention was the first occurrence of women gathering to discuss their rights
- The suffragettes's motto was that women deserve rights because they are different than men, a new approach to gender equality
- On August 18, 1920, the 19th amendment was changed, and women in the USA were finally able to vote, after decades of fighting
- <https://www.smithsonianmag.com/smart-news/london-exhibit-reveals-stories-for-gotten-suffragettes-180968050/>

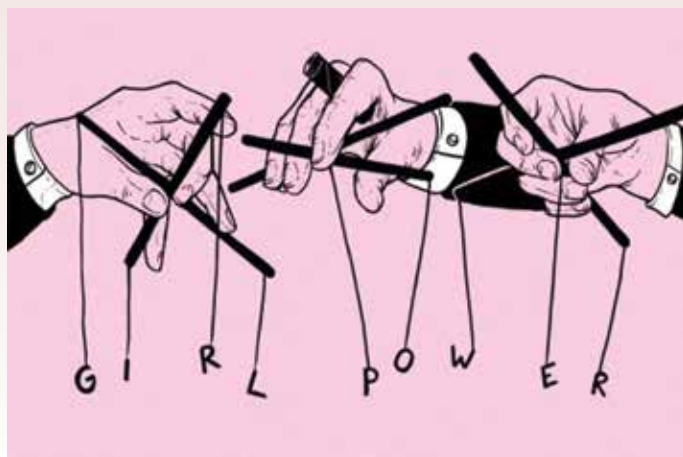
Suffragettes in the UK

Emily Davison's sacrifice

Woman's inequality in modern society

- There are many instances of gender inequality in modern society, with some of the most prominent examples being employment rates and wages
- In Serbia, although women are often more educated than men, the employment rate of women is 5-10% less than men, and they earn significantly less
- If we focus on sports, mainly football, the salaries of professional football players are anywhere from 15-100% more than their female counterparts
- When it comes to Nobel prizes, the gender inequality is very prominent, with only 57 out of approximately 900 winners being female

The flaws of the declaration of human rights

- The declaration generalizes all humans, regardless of gender, race or age
- There is no real legal reinforcement of this declaration, and it is up to individual states to introduce their own laws (Syria and Afghanistan still don't have defined human rights laws as they are failed states)
- Some second world countries can't follow some laws (ex. good education, some can't afford it)
- Jobs that are created can go against human right with bad working conditions and low wages (ex. People working in factories for up to 12h a day)

Eleanor Roosevelt with the Declaration of Human Rights

Feminism: For or against?

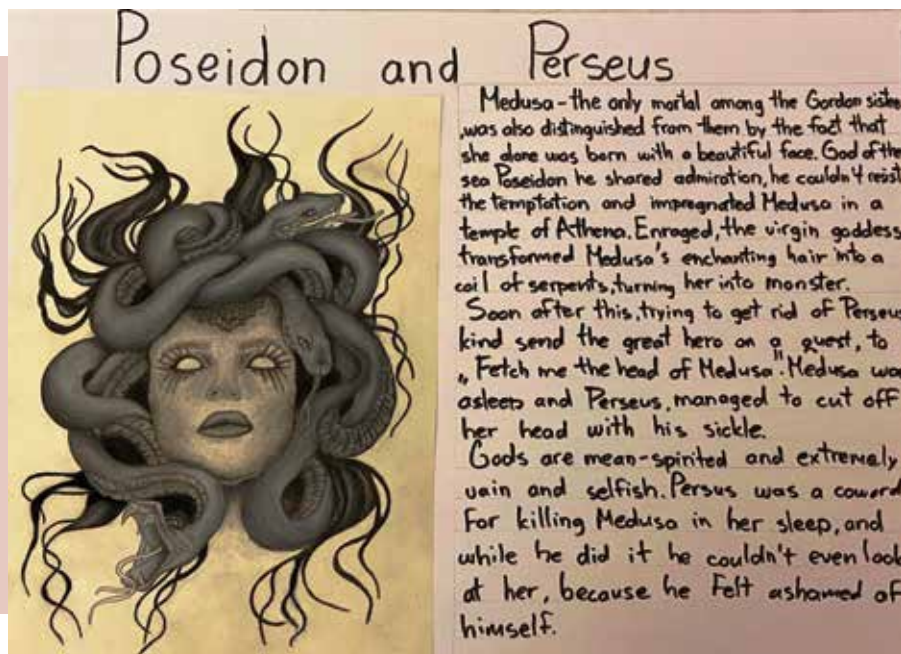
For:

- Advocates the equality of genders
- Recognizes that men and women are not the 'same', both physically and mentally, but still believes they should be 'equal'
- "Same does not mean equal"

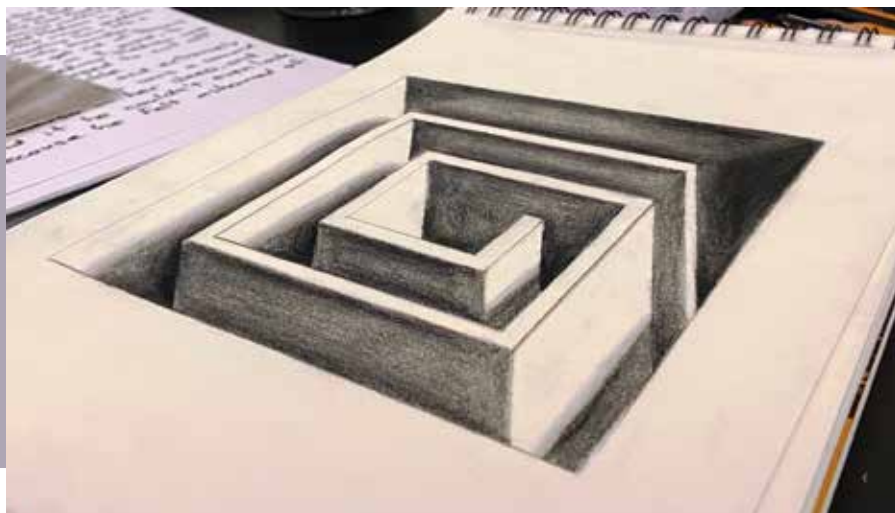
Against:

- The real meaning was taken out of context, hence why many people associate feminism with women wanting to overthrow men, take control for themselves as well as change the traditions and religions of modern society
- Many believe that it would bring negative shifts in marriage, relationships, business, power and job opportunities

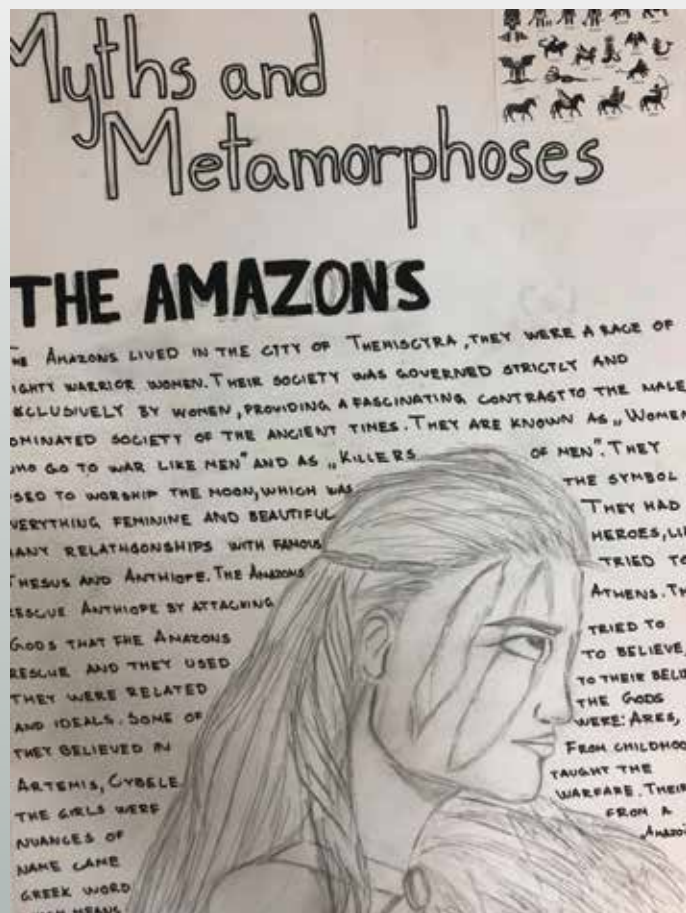
АРТ ОМИЉЕНИ ПРЕДМЕТ

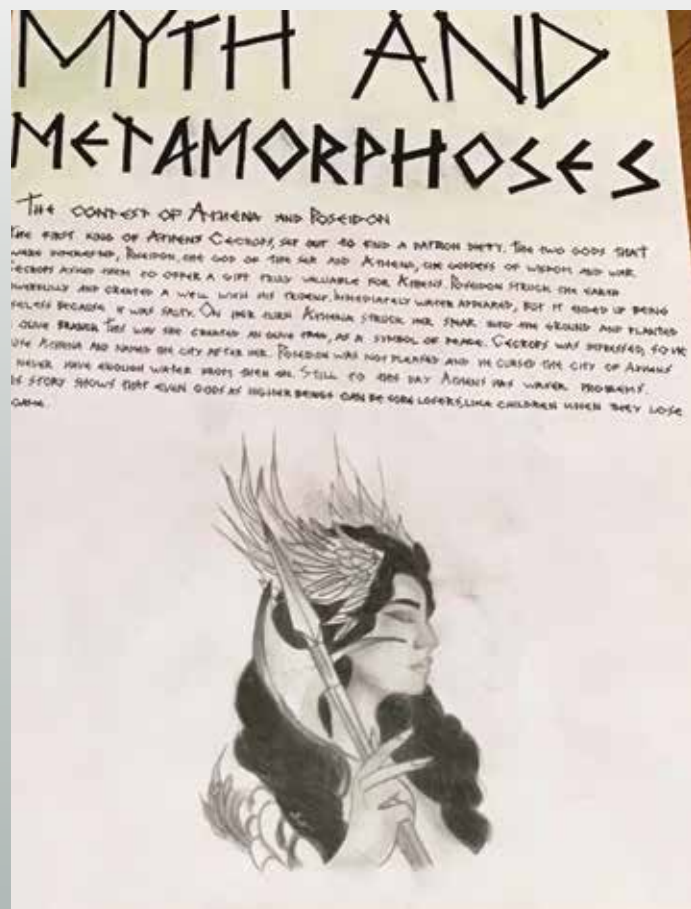
Николина Пашагић 1а

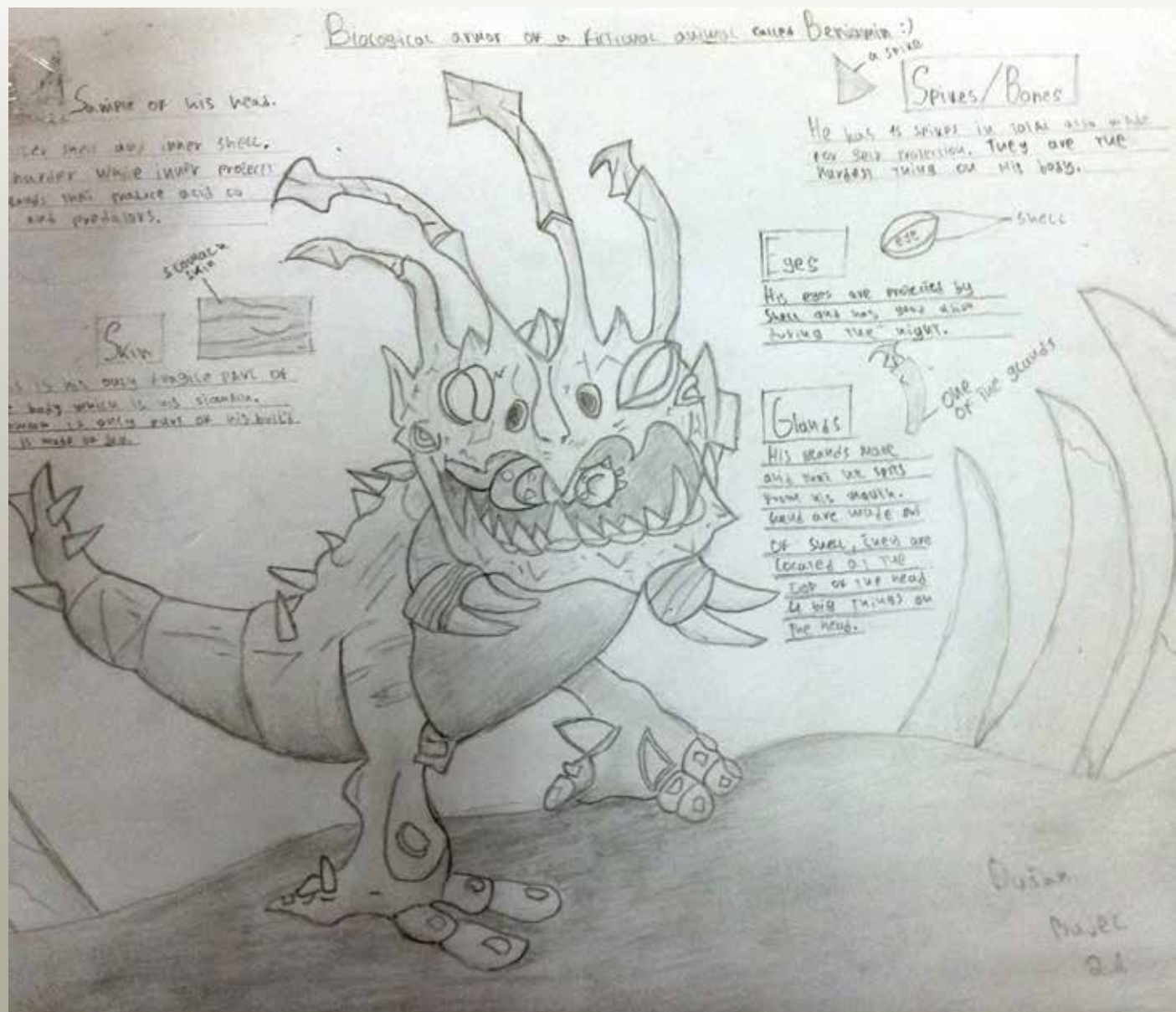
Николина Пашагић 1а

Јулија Михајловић Ја

Андреа Бабић Ја

Душан Бајец IIa

ДНЕВНИК ЈЕДНОГ ФОТОГРАФА - МАРКО ШТРАЈХ

ЖЕНА ИЗ АВГАНИСТАНА – ШТА ВИДИМ НА ФОТОГРАФИЈИ ИЗ ЧАСОПИСА NG

Жена је релативно млада особа али је имала трагедију у животу. Жена се зове Ориана, не знам за презиме. Родила се у Кабулу, главном граду Авганистана 1947. године. Чини се да је Ориана имала релативно добар живот до једног јако тужног момента због чега она плаче и лије сузе и дан данас. Препричала ми је како је Авганистан сиромашна држава која се налази на југу Азије. Споменула је да је живела богатије од других људи у главном граду Кабулу. Живела је у северном делу града који је богатији део од осталих делова. Ориана је по занимању домаћица, сликарка и активиста. Ориана помаже сиромашним људима, даје им храну, кованице и одећу.

Ориана има тамну дугу косу, тамнобраон очи и висока је. Ориана је рекла да је живела добро до једног тужног момента који јој је променио живот, смрт њеног драгог мужа с киме је имала једно дете које је умрло од тешке болести колере. Од тада она носи два врапца у кавезу на својој глави. Врапци симболизују друштво у Авганистану. Удовице и сетне мајке када им умре неко ко им је јако близак носе тај кавез јер се сматра да се те душе претворе у врапце. И она је изабрала да носи два врапца у кавезу на глави да би симболизовали њеног мужа и њено дете. Носи их на глави јер се сматра тако да их води ка доброти и светлости.

Душан Бајец IIa

PERSONAL PROJECT

У оквиру планираних активности у вези са личним пројектом 26. 2. 2021. ученик II разреда Данило Техлиријан је првацима одржао предавање о ефектима цигрета на здравље средњошколске популације. Наш предавач је био одличан, експедитиван, страствен, а колико су га ученици слушали, проверио је кратким упитником.

РАДИОНИЦЕ ЛЕПОГ ГОВОРА

Ученик наше школе Божидар Василић је ученицима првог разреда 1. 3. 2021. припремио радионицу којом подржава, у склопу својих Service as Action активности, акцију неговања културе говора. Божа се показао као добар предавач, укључио је све ученике, био занимљив, држао пажњу током целог часа.

НЕГУЈМО СРПСКИ ЈЕЗИК

Кад први пут прегледам рад неког ученика и напишем му коментар да ћелава латиница није опција, увек добијем реакцију. Или осмех који највише волим или зачуђеност.

Савремени ученици су од рођења у дигиталном свету. Поруке размењују брзином светлости. У тој журби нема знакова интерпункције, ђ се пише као dj(Đ), скраћују се речи и наравно дијакритички знаци не постоје. Ко ће још да тражи одговарајуће писмо. То је или „смор“ или у најсавременијем телефону на свету „не постоји“ опција.

Из свакодневне комуникације која је брза и кратка прелазимо на писање научних радова и ту настаје проблем. Неопходна је информатичка писменост, пре свега, па потом „ова друга“. Радови морају да се пишу по одговарајућем стандарду. Мора да се поштује писмо. Ћирилица или латиница је ствар избора, али ако нам је латиница избор, онда она мора бити српска латиница, не енглеска. Читава школска година је понекад потребна да уђемо у рутину писања радова и да нам ти „технички проблеми“ више не буду изазов.

Направила сам са ученицима истраживање. Радо су учествовали и несебично поделили са мном како изгледа њихова преписка. Погледајте шта наши ученици користе у свом смс речнику.

- NZ или NZM је не знам,
- NNC нема на чему
- STR шта радиш
- Смајлије користе да заврше неку поруку и увек су у складу са садржајем поруке.
- VZV је вероватно.
- NP нема проблема
- WYD или ŠTR – користите када вас занима шта ради особа са којом комуницирате или је притање формално да бисмо започели комуникацију.
- OZB – озбиљно.
- NMG не могу. У овом случају ме брине ово што је Н састављено уз остатак речи. Делује да се, можда, не би поштовало граматичко правило о негацији уз глаголе.
- NVM – није важно, заборави.
- WBY – шта има ново код тебе?
- OTP је отприлике.
- BRT је брате. Та апострофа је устаљена у комуникацији.
- STV је стварно.
- NMP је израз који се користи уместо немам појма.
- BUKV је буквално.
- MSM или мислим.
- POZ је поздрав.
- FZN је фазон, честа поштапалица у говору савремених ученика.
- KK је OK – скраћеница од скраћенице ми звучи интересантно.
- К. напишемо када смо јако људи и када имамо неки проблем са

понашањем особе са којом се дописујемо.

- TKD је скраћеница од тако да.
- SIG уместо сигурно.

Ако користимо велика слова, то значи да вичемо. Тачка се ставља једино ако смо љути на ту особу. Ако се трудимо да пишемо граматички исправно, поштујући правила интерпункције, то, такође, може бити степен нашег беса и љутње. Оно у чему су се сви сложили је да не подносе смајлија који плаче од смеха јер је то „фуш“ смех и крајње неискрен. По истраживању једне агенције то је смајли који се највише користио у 2019. години. Тај податак је моје ученике оставио равнодушним јер нису променили мишљење. Мисле и за LOL да је пасе.

Не морам ни да кажем колико је важно познавати свој језик. Верујем да успем да убедим своје ученике да је то тако уз дужно поштовање других језика које познају и уче. Понекад ми се учини да водим борбу са ветрењачама, али врло брзо видим резултат инсистирања.

Обележавајући Дан матерњег језика 21. фебруара, правили смо летак у коме смо бележили све англицизме или стране речи које користимо у свакодневној комуникацији. Поред те речи је требало да забележимо нашу реч која може да се користи у исте сврхе. Бар једном дневно ми се деси да неко од ученика пита: „Како се та и та реч каже на српском?“ Нисам од језичких пуританаца којима смета страни утицај, напротив, језичко богатство позајмљеница је нерпоцењиво, али не смемо дозволити да се ствари отргну контроли. Језик чува наш идентитет.

Дакле у том другом истраживању смо дошли до следећих најчешћих речи страног порекла у нашој употреби. Информатичка писменост нам је донела изразе сејвуј, дилитуј, пејстуј, аптејтуј и принтуј. Супер се најлакше отима од уста. Лајкуј нечији аутфит, бренд или фенси look је бескрајно важно да бисмо одобровољили виртуелне френдове. У свему томе ништа није фејк, ништа нас не води у даун или лош фидинг. Ако хајлајтујемо, тј. истакнемо неке од ових речи, учинићемо да будемо ин или модерни, савремени.

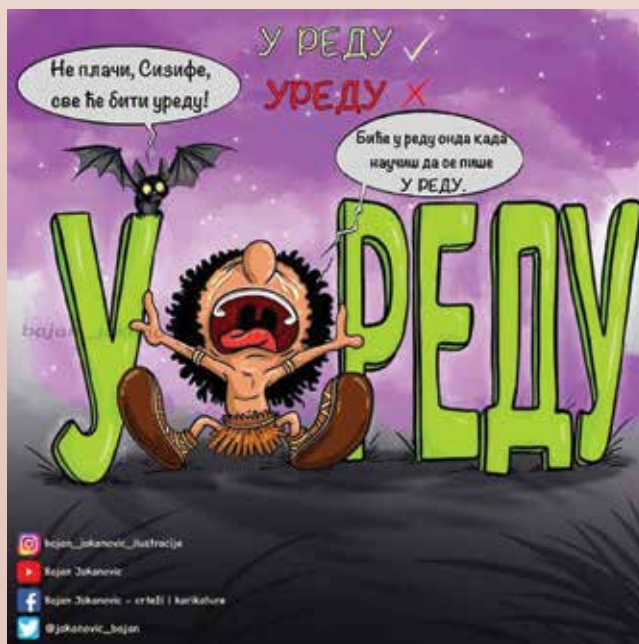
Телевизија нам је некада била добар узор. Нажалост у данашње време није тако тешко постати телевизијски водитељ. Осим лоше дикције, имамо мноштво граматичких, правописних и стилских грешака које људи, проводећи много времена крај екрана, несвесно присвајају. Најчешће грешке у говору обичних људи су толико упадљиве. Глагол трепати погрешно стављају у род. (Требало је, треба да је једино могуће исправно.) Читалац постаје читаоц, суперлатив неких придева као најстрожи или највиши буде замењен погрешним обицима. Пар тренутака уместо неколико је такође већ постало уобичајено. Често чујем изговоре да су тако чули на ТВ-у или прочитали у новинама, на билбордима, саобраћајним знаковима. Језичка култура је књига у руци стално. „Књига мора бити секира за замрзнуто море у нама“, рекао је Кафка, а ја знам да ћемо читајући обогатити наш језик и да ће наш начин изражавања бити примећен. Млад човек који лепо говори, који правилно говори, који сликовито говори ће бити ценјен у сваком друштву, чак и у друштву својих вршњака. У свакој кућној библиотеци

би требало да осим речника српског језика буде и Правопис који Библија, закон по коме сви треба да се управљамо.

Ипак уз све ове потешкоће најлепши тренутак у раду сваког професора је када у рукама има рад писан из срца (мало је и глава имала удео) – садржајан, правописно и граматички коректан. Ројеви лепих, мудрих и зрелих реченица ми дозвољавају да кажем да смо победили у нашој заједничкој борби за српски језик и правопис. Све је процес, с тога и ова борба са утицајима и скраћивањима не мора да буде оштра и бескомпромисна. Верујем да се деца рађају са отвореношћу према свету који га окружује и немамо право да их уоквирујемо у наше калупе. Све док знају када и где да употребе одређену лексичку и док не уплићу неформално у формално, немам ништа против. Језик је жив, развија се и мења све док о њему брину они који га говоре.

Катарина Урошевић,
професорка српског језика и књижевности

Свака особа на планети има свој дечачки сан. (Овако је почео један писмени задатак.)

*

Наставнице, могу ли да одговарам, научио сам све три короне (колоне).

*

Била је заштитница ботова (богова).

*

Балзаков Чича Горио је постао волшебно Чича Григорије.

*

Родбински односи увек направе забуну. Заова је жена женине жене, тј. жена жениног мужа.

*

Положај у кући јој је био мајка.

*

Наставнице, да ли сумативни могу да пишем на латинском (мислио је латиницом)?

*

Он је био... Како се то каже. Киклоп. Мислим титан. (Грчка митологија доноси озбиљне забуне.)

*

Шта ће нам богови из римске митологије кад ми радимо грчку?

*

Прва ноћ лектире десила се... (овако је један ученик кренуо са одговарањем)

*

Бретон је Бетон.

СВЕТОСАВСКА ПРИРЕДБА

Савиндан 2021. смо провели неуобичајено, на дистанци, поштујући епидемиолошке мере, али и свечано како прилика налаже. Уз звуке химне Светом Сави отпочели смо програм који су водили Миа и Јован. Богдан Кошутећ, ученик четвртог разреда, говорио је Пупинов монолог који је сећање на Савиндан из детињства нашег славног научника. Вероучитељ Стева Јовановић нас је беседом освестио и упутио да преиспитамо себе. Директорка школе, госпођа Ивана Вукмирица Баћановић, обратила се присутнима и доделила ученицима, који су то својим успехом и добрим владањем заслужили, награде. Традиционално на овај дан је изашао школски часопис, 35. број Соколских новина.

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 36 – РЕШЕЊА:

- Која установа је најстарија књижевна, културна и научна установа код Срба? Матица српска.
- Где је основана? У Пешти.
- Где јој је седиште? У Новом Саду.
- Колико смерова има правац? Два.
- Света столица је име које се често користи за Ватикан..
- Како гласи синоним за елан: полет.
- У Италији име Артемио Франки носе два: стадиона
- Стандардни технички поступак који се примењује у телефонији зове се: пупинизација
- Седиште Универзитета у Нишу налази се у старом здању које је познато под именом: Лapidаријум, Хамам, Бановина или Базилика.
- Где се користи рипида? Кланица, црква, градилиште, пошта.
- У ком спорту је 2006. освојена прва медаља за Републику Србију као самосталну државу? Пливање, атлетика, веслање, рвање.
- Поређајте америчке председнике по редоследу којим су владали: Кулиџ. Кенеди, Картер, Клинтон
- Које море Италијани зову Адриатико? Јадранско.
- Шта значи изрека дрвени адвокат? Веома наметљива особа која сваки пут вешто преузима реч од другх, наводно брани неког другог, а пробелматика је се не тиче.
- У којој држави је рођен Арнолд Шварценегер (гумац и гувернер Калифорније)? Аустрији.
- Име Лачни Франц прочуло се по музици.
- Од ког дрвета је био направљен легендарни Карађорђевог топ?
- Који руски песник је прве стихове објавио под псеуднимом Сергеј Молот? Јесењин
- Који град у Швајцарској је познат као град са најмање становника на свету који има метро? Лозана.
- По миту, првобитни лавиринт је на Криту, изградио је Дедал
- Лавиринт је замишљен као пребивалиште за минотаура.
- Ко је Мида? Краљ који је све претварао што дотакне у злато.
- У цара Трајана магареће уши је израз који означава да се све тајне сазнају.
- Чувено Роденово дело назива се Мислилац.
- Ко је нарцис? Онај који је заљубљен у себе.
- Који је пандан у грчкој митологији римски бог Нептун? Посејдон.
- Ника је грчка богиња победе.
- У ком музеју се чува чувена статуа Ника са Самотраке? Лувру.
- Уликс је Одисеј.
- Његова жена је позната по верности. Како је њено име? Пенелопа.
- Олимп је планина на којој је било седиште богова.
- Која је највећа планета нашег система? Јупитер.
- Шта раде катализатори? Убрзавају реакцију између друге две супстанце.
- Како је умро Александар Сергејевич Пушкин? У двобоју.
- Који писац је овогодишњи добитник НИН-ове награде за роман? Светислав Басара за роман Контраендорфин.

МОЗГАЛИЦЕ – РЕШЕЊА

Трка камила – решење

Јахачи су се договорили да замене камиле. У том случају свако се трудио да са туђом камилом стигне пре него што то учини његова камила.

Кугле – решење

Уколико један од тасова са 3 кугле превагне, значи да је тежа кугла међу те 3. У том случају узимамо те 3 кугле, једну ставимо по страни, а остале две ставимо на сваки тас по једну. Уколико једна од њих превагне открили смо која је кугла тежа од осталих. Уколико су у равнотежи, кугла коју смо оставили по страни је кугла која је тежа од осталих.

Близанци решење

Објашњење је следеће: Ако пита брата који говори истину, он би рекао истину о томе шта би рекао његов брат лажов, односно погрешан пут, а ако би питао брата који говори само лаж, он би рекао лаж о томе шта би његов искрени брат рекао, тј. погрешан пут. Због тога путник бира супротан пут и одлази тамо где се запутио.

АНАЛИЗА „СОКОЛСКИХ НОВИНА“

Изашле су још једне „Соколске новине“ и време је да их анализирамо. Овај број ми је био веома занимљив и пун разних активности. За мене школске новине представљају мали подсетник на то шта смо све радили. Такође, ово су прве „Соколске новине“ у којима сам могла да видим себе а то је било када смо имали радионицу „Епидемије и друштво“, која је била веома интересантна и на којој сам ја лично научила доста нових ствари и појмова. У овом издању пажњу ми је привукао интервју са Љубивојем Ршумовићем. Свидео ми се концепт интервјуа и уопште чињеница да је то урађено и да је то урадио један од наших ђака. Такође ми се свиђа то што је интервју пропраћен доказима као што је слика екрана где јасно можемо да видимо да је то био Љубивоје Ршумовић. Грађанин света је један од мојих омиљених делова новина јер ту могу много тога да научим о страним језицима који се уче у нашој школи. Сваки страни језик организује разне активности о којима можемо да читам у новинама. Све у свему ове новине су биле веома занимљиве као и све претходне, а надам се и будуће!

Александра Белић IIа

Као и сваке, и ове године новине доносе нам пуно успомена ученика и наставника школе Руђер Бошковић. Странице су испунили есеји, цртежи и сви остали пројекти ученика, фотографије, признања и похвале. Кроз ове креативне новине, ђаци увијек имају прилику да добровољно показу своје таленте, занимања и хобије, као и свој напредак и рад у школи. Новине забиљежавају све догађаје и прилике, приредбе, наступе и организације за које је задужена сама школа и у којим су наравно учествовали наши сјајни ученици. Ове године, новине су као и до сада шаранолике и веома садржајне. Све је вјеродостојно и богато приказано, управо зато што је узајамна сарадња у школи веома добра и организована. Новине су естетски веома привлачне и заправо је најљепши дио свега што су сви имали шансу да дају свој допринос, што су многи и искористили. Ово је заправо један сјајан, заједнички пројекат који траје већ годинама и увијек је успјешан. Знам и да их наши родитељи и остали чланови породице или пријатељи заиста радо прелистају јер им је то детаљан годишњи увид у рад школе. Лично су ми се ове године „Соколске новине“ веома допале, и једва чекам да прочитам следеће на крају школске године!

Катарина Радуловић IIа

Драги читаоци,

Завршена је осамнаеста школска година у нашој школи. Поздравили смо се са осамнаестом генерацијом матураната. Памтићемо их по слободоумности, таленту, академском постигнућу, индивидуалности која их није спречавала да буду добар тим. Памтићемо их и по разредној која их је подржавала и када смо их критиковали (интервју са њом је у овом броју). Неки од њих су активно учествовали у настанку часописа и недостајаће нам наши сарадници. Рубрике интервју, перо кичица, за и против, култура – биле су занимљиве захваљујући њиховом истраживачком новинарству, способности да дођу да занимљивих људи и креативности.

У овом броју вас очекују вести из школског живота, подсетник шта смо лепо радили на часовима, које смо предаваче слушали, у каквим смо радионицама радо учествовали. Не можемо да се не отмено утиску да је најбогатија рубрика алтруиста што нас чини поносним.

Грађанин света – Руђеров ђак, наш читалац, учи стране језике, довео је енглески до савршенства, решава укрштенице на немачком, упознаје се са руском, шпанском, француском културом. Ужива у читању грчке митологије и негује српски језик.

Општа култура и кликери су увек добар изазов. Опробајте се у решавању, уживајте у чаробном свету уметности (коју сте ви створили) и пронађите оно што вас највише занима. Психолошкиња Милица се потрудила да у свом кутку представи теме које би вас занимале.

И овог пута борите се против своје и туђе досаде. Измишљајте имена сопственим искуствима и сазнањима, прелиставајте свој часопис, читајте пажљиво, уживајтеу оном што је и ваших, руку, мисли, раположења – дело.

До следећег броја,
Катарина Урошевић, главна о одговорна уредница

Јана Карановић IIБ

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.5(497.11)

Соколске новине : лист ученика Гимназије "Руђер Бошковић" / главни
и одговорни уредник Катарина Урошевић. - 2003, бр. 1 (дец.)-
. - Београд : Гимназија "Руђер Бошковић", 2003- (Београд : Дога). - 21 cm

Доступно и на: <https://osboskovic.edu.rs/publikacije>. Полугодишње.
ISSN 2787-0502 = Соколске новине
COBISS.SR-ID 36980233